

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 252 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960 ΔΡ. Γ.

Ο ΦΡΟ-Υ-ΝΤ, Ο ΛΟΜΠΡΟΖΟ ΚΑΙ Ο ΚΑΚΟΛΥΡΗΣ

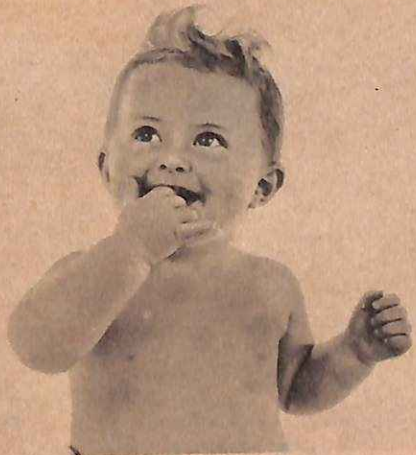
Ο κ. Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ εξετάζει με τὸ φῶς τῆς ψυχαναλυτικῆς θεωρίας
τὰ σκοτεινὰ στοιχεία τοῦ τριπλοῦ ἐγκλήματος τῆς ὁδοῦ Μάγερ

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ

Για τον καινούργιο "άφεντη", του σπιτιού σας, μόνο τα προϊόντα JOHNSON & JOHNSON είναι κατάλληλα.

Δρχ. 7,65

Φροντίστε το μωρό σας, όπως μόνο έσείς ξέρετε να το φροντίζετε, με την βοήθεια των δαυμασίων προϊόντων JOHNSON & JOHNSON. Είναι ειδικά παρασκευασμένα για το ευαίσθητο και τρυφερό του δέρμα. Όταν πλένετε ή αλλάζετε το μωρό σας, μεταχειρίζεστε άσπρη σκόνη Johnson's Baby Powder. Στεγνώνει άπακα την υγρασία του δέρματος και το προστατεύει από τα σκασμάτα και τις ένοχλησεις. Έτσι, εμποδίζει τον σχηματισμό των φακελιών από το σώμα του. Η σκόνη JOHNSON'S BABY POWDER παρασκευάζεται από την καλύτερη σκόνη τάλκ, που βρίσκεται στα βαθύτερα όργανα της γης. Είναι ιδιαίτερα άσπρη, δεν έρεθίζει το δέρμα και το διατηρεί δροσερό και καθαρό. Είναι απαραίτητη τόσο στα παιδιά, όσο και στους μεγάλους.

BABY POWDER, BABY SOAP, BABY OIL, BABY CREAM

Johnson & Johnson

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΚΑΘΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΝΔΡΑΣ...

Κάθε σύγχρονος άνδρας ξέρει, πως φορώντας ένα άσπρο υποκάμισο εξασφαλίζει την κομψή του εμφάνιση.

Το υποκάμισο καθορίζει την ανδρική καλαισθησία. Το χρώμα του είναι εκείνο που φωτίζει την κάπως μονότονη ανδρική αμφίεση και δίνει την δυνατότητα επιτυχημένων συνδυασμών με το χρώμα της γραβάτας, του μαντηλιού ή της τσέπης κ.λπ.

Ένα υποκάμισο καλής ποιότητας, με δροσερό, μαλακό ύφασμα που δεν μπαίνει στο πλύσιμο και συνεπώς δεν χάνει την φόρμα του, είναι το ιδεώδες συμπλήρωμα της ανδρικής γκαρνταρόμπα.

Φροντίζοντας για το άσπρο υποκάμισό σας, βεβαιωθείτε πως είναι από ποπλίνα Πειραικής - Πατραϊκής. Η ποπλίνα Πειραικής - Πατραϊκής, λευκή ή σε ανεξίτηλους χρωματισμούς, εξασφαλίζει το υποκάμισο υψηλής ποιότητας. Τα βελικά πλεονεκτήματά της — η σταθερή ποιότητά, τα αναλλοίωτα, εύγενικά χρώματα, τα εξαιρετικής ποιότητας νήματα και η επεξεργασία SANFORIZED — την καθιστούν το τελειότερο ύφασμα υποκαμίσων.

Λευκά, χρωματιστά, ριγέ, σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων, τα υποκάμισα από ποπλίνα SANFORIZED Πειραικής - Πατραϊκής, σε πολλούς τύπους, προσφέρουν στον άντρα όλη την κλμακα της κομψότητας.

TACHYDROMEIO

Άρθρο των «Ειζόνων» του τεύχους 247 για το ελαφρύ ελληνικό τραγούδι. Δημοσιεύεται φωτογραφίες προσωπικτήτων του ελαφρού τραγουδιού — Βέμπο Γούναρης, Δανάη, Δήμας, Κουρούκλη — και δεν αναφέρεται καν τη Σούλη Σαμπάχ. Κρίμα, γιατί είναι μία από τις καλύτερες τραγουδίστριες που διαθέτουμε.

ΟΛΤΜΠΙΑ ΙΑΚΩΒΙΔΗ

Για την διάδοση της Τέχνης

Τον προσεχή Νοέμβριο κλείνουν πέντε έτη από την ίδρυση του περιοδικού «Ζυγός» και τέσσερα από την έναρξη της λειτουργίας της ομώνυμης Γκαλερί, εις την δδον Βουκουρεστίου 11. Με την ευκαιρία αυτής της επέτειου, η διεύθυνσις του «Ζυγού» ετοιμάζεται ν' αποδίδει εις μίαν μεγάλην εξόρμησιν με αντικειμενικών σκοπών την διάδοσιν της τέχνης εις όσο το δυνατόν ευρύτερα στρώματα του λαού. Μία από τας εκδηλώσεις που έχουν προγραμματισθεί είναι και η δημιουργία ενός νέου τμήματος της Γκαλερί το οποίον θα λειτουργήσει με συνδρομητάς. Έκαστος συνδρομητής θα ημπορεί χωρίς καμμίαν πρόσθετον επιβάρυνσιν, να προμηθευθή ένα ή περισσότερα έργα της άρεσκείας του και να καταβάλει τμηματικώς την αξίαν του εις την Γκαλερί. Η έναρξις της λειτουργίας του νέου αυτού τμήματος θα γίνη παράλληλα με την διοργάνωσιν μιας μεγάλης έκθεσεως εικοσι περσίου εκλεκτών καλλιτεχνών. Η έκθεσις θα στεγασθί εις τας ανακαινιζόμενας αίθουσας της Γκαλερί και θα περιλάβη έργα ποιότητος παραστατικής και αφηρημένης τέχνης. Το νέο αυτό τμήμα του «Ζυγού», μετά την έκθεσιν, θα λειτουργήσιν εις ιδιαιτέραν αίθουσαν εντός του μεγάρου της δδον Βουκουρεστίου 11, όπου επίσης θα δημιουργηθί αρχείον Έλλήνων καλλιτεχνών με φωτογραφίας, βιογραφικά στοιχεία, αποκόμματα κριτικών κ.λπ. Λεπτομέρεια επί του τρόπου διάθεσεως των έργων θα δημοσιευθούν εις ειδικόν αναλυτικόν πρόγραμμα, το οποίον θα κυκλοφορήσιν κατά την διάρκειαν της έκθεσεως. Η προεγγραφή συνδρομητών άρχισε ήδη.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΖΥΓΟΣ»
Αθήναι

Έλπίδες

Μετά από την τόσο διαφωτιστική σας έρευνα πάνω στο πρόβλημα του καρκίνου — ζωτικώτατο στην εποχή μας — δεν μόρεσα ν' αντισταθώ στην επιθυμία να σας γράψω, για να πληροφορηθούν οι αναγνώστες σας, ή απλώς να ξαναθυμηθούν, ωρισμένοι απ' αυτούς, μια τελευταία μέθοδο καταπολέμησης της πληγής αυτής του συγχρόνου ανθρώπου.

Σάν πολλές άλλες παρόμοιες ανακαλύψεις, κι' αυτή όφείλεται κατά μεγάλο ποσοστό στην τύχη. 1935... Έκτεταμένη επιδημία τροπανοσωμιάσεως στην Ν. Αμερική: Αίτιο, το γνωστό πρωτόζωο Trypanosoma cruzi, ύπαιθυνο για τη διαδεδομένη στη Ν. Αμερική νόσο του Chagas, που πολύ μοιάζει με την αφρικανική νόσο του ύπνου. Μά, μεταξόν των άσθενών, οι καρδιοπαθείς, έκπληκτοι παρατηρούν να σημειώνεται μία περίοδος στασιμότητας, αν όχι όπισθοχωρήσεως, στην εξέλιξη της καταστάσεώς τους. Γεγο-

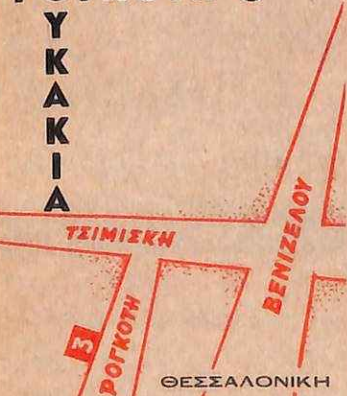
ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεσθε κατάπτωσι; Έχει το δέρμα σας αυτή την κουρασμένη όψη που προέρχεται από κόπωση και έλλειψη βιταμινών; Ζηλεύετε τις στάρ και τις κοπέλλες μαννεκέν με τα κομψά σώματα, τα ζωηρά μάτια και το καθαρό δέρμα; Μπορείτε και σεις να αποκτήσετε λείο και καθαρό δέρμα, αλλά μη ξεγελάτε τον εαυτό σας. Οι κρέμες μόνον δεν μπορούν να σας δώσουν αυτή την έσωτερική ακτινοβολία. Αρχίστε από αύριο την ημέρα σας με Μαγιά Μπύρας Φίξ και εξακολουθήστε την κούρα αυτή κάθε μέρα επί δύο εβδομάδες.

Δέν υπάρχει καλύτερη και άγνωστη βοήθεια για την όμορφιά σας. Η Μαγιά της Μπύρας είναι ή πιο πλούσια πηγή βιταμινών Β. Προσφέρει στον οργανισμό τις πολύτιμες βιταμίνες της μπύρας συμπεπνωμένες. Είναι εξαιρετικά πλούσια σε απαραίτητες προτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία και λεκιθίνη (ύγεια του δέρματος, καλή λειτουργία του έντερου, ίσορροπία του νευρικού συστήματος, καλός μεταβολισμός των λιπών). Σε σκόνη ή σε χάπια αποτελεί το ιδεώδες συμπλήρωμα του καθημερινού φαγητού. Για την καλή λειτουργία του οργανισμού σας, προσθέστε σήμερα στα ψώνια σας ένα κουτί Μαγιά Μπύρας Φίξ.

ΣΟΥΤΖΟΓΚΟΤΗ 3
ΥΚΑΚΙΑ

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
PRODROMIDES MUSIC Co
616-8TH AVE.
NEW YORK 18
MICHEL MANOS
PALLADION SHOPPING CENTER
598-8TH AVE.
NEW YORK 38

Τώρα τό καμοκαίρι ...

όπου κι' αν βρίσκεσθε, στη θάλασσα ή στο βουνό, που τα νερά είναι σκληρά και γλυφά ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Μ' ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

ROL με 07

Πλένει το ίδιο καθαρά, δίνει στο ρούχο την ίδια απαλότητα και κάνει το πλύσιμο το ίδιο εύκολο, με οποιοδήποτε νερό. Παράλληλως το 07 ή δαυματουργή προσθήκη μέσα στο ROL προστατεύει τα χέρια σας από την αφυδάτωση και την απολίπανση και τα διατηρεί βελούδινα.

... και τό δώρο σας

Σε κάθε κουτί του ROL θα βρήτε μία ώρα διακοσμητική παράστασι που με το προσωπικό σας γούστο, μπορείτε να την μετατρέψετε σε αληθινό στολίδι του σπιτιού

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Με ελάχιστα χρήματα καθύπνεται όλόκληρη ή οίκογένεια.!

300 ΔΡΧ. ΕΤΗΣΙΩΣ

ΕΞΕΥΠ

Κατά των κινδύνων του αυτοκινήτου και κυκλοφορίας γενικώς

Στατιστικώς προκύπτει ότι ένα αυτοκίνητον εις τα τρία υπόκειται σε άτύχημα, στο διάστημα ενός έτους. Με το ειδικόν ασφαλιστήριόν μας προσωπικών άτυχημάτων κατά κινδύνων κυκλοφορίας, και με έτήσια συνολικά ασφάλιστρα 150 μόνον δραχμών εξασφαλίζετε Δρχ. 100.000.— σε περίπτωση θανάτου ή άκρωτηριασμού και Δρχ. 1.000.— έβδομοσδαίως σε περίπτωση προσωαίρου όλικής άνικανότητας επί 104 εβδομάδας κατ' άνάτατον έρion, διά κάθε σωματικήν θλάσιν του ασφαλισμένου ως πεζού, οδηγούντος ή επιβαίνοντος αυτοκινήτου, σιδηροδρόμου ή άλλου όχηματος ή πλοίου.

Με πρόσθετον ασφάλιστρον Δρχ. 150.— ή ασφάλισιν μπορεί να έπεκταθί και εις τα μέλη της οικογενείας του ασφαλισμένου. Τηλεφωνήσατέ μας διά περισσότερας πληροφορίας.

ROYAL EXCHANGE ASSURANCE

Γεν. Πράκτορες εν Έλλάδι: ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΙΟΙ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ Α.Ε.
2 Χρ. Λαδά, Τηλ. 30.681-30.682-30.683-25.161

Έλυυδτιυή Δροδερη Γοντευτιυή

Χρησιμοποιεί κάθε μέρα
άποσμητική κρέμα MUM

Σταματά έντελως την κακοσμία του
ιδρώτος όλόκληρο το 24ωρο. Δεν
έρεθίζει την επιδερμίδα. Είναι
έντελως ακίνδυνη για τα ορ-
ρέματα. Δια-
κριτικά άρω-
ματισμένη.

Κάθε μέρα
για όλη
την ημέρα

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

MUM

Χαίρονται
τή δικηροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. Φ.Α.Μ.Α.Ρ.

Έξυπνάδα είναι...

...ν' αγοράσεις

ΗΛΕΚΤ. ΨΥΓΕΙΟ
FRIGIDAIRE

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

Λειτουργούν άνευ
μετασχηματισμού.

Μαγνητική θύρα
στεγανή.

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

νός, που εύκολα θα περνούσε ά-
παρατήρητο, αν το έμπειρο μάτι
άγνωστου ως σήμερα, 'Αργεντινού
επιστήμονα, δεν το πρόσχε με
σχιολαστικότητα...

Συμπέρασμα ελπιδοφόρο: Μπο-
ρουν παντοδύναμο έχθος, διαθέ-
τουμε μία σύμμαχο, τη νόσο του
βήνου. "Αν ενέσουμε Τυγραποσμοae
σ' έναν καρκινοπαθή, μόλις το
παράσιτο τουτο έλθη σ' επαφή
με το καρκινοματώδες κύτταρο,
το κατατρώγει και τελικά το με-
ταμορφώνει σε υγιές. Με δυο λό-
για, θεραπεύει.

Στο σημείο αυτό, μία νέα είδη-
ση μās έρχεται από την Λυσ. 'Ο
καθηγητής Jean Coudert πίνει πιά
να προκαλή τη νόσο Chagas με
αυτούσια Τυγραποσμοae, αλλά απο-
μονώνει απ' αυτά, τα δραστηκά
στην περίπτωσή μας ένζυμα, τα
οποία και μόνον εισάγει στον όρ-
γανισμό.

Έδώ και δύομισι χρόνια, 10.000
περιστατικά μαρτυρούν την έπι-
τυχία. Στ' αρχικά τους στάδια,
δυνατόν να θεραπευθούν τα 2/3
των καρκίνων του λάρυγγος, του
οινοφάρυγγος, της γλώσσας. 'Ο
καρκίνος του δέοματος, διαπι-
στούμενος πολύ νωρίς, θεραπεύε-
ται κατά 95%, αν και στην τελευ-
ταία περίπτωση, η χειρουργική
δίνει επίσης θαυμασία αποτελέ-
σματα. "Όσο για τους εσωτερι-
κούς καρκίνους, όπου συνήθως η
διάγνωση γίνεται όταν το κακό
έχει πολύ προχωρήσει, ο αριθμός
των ίασεων μένει περιορισμένος,
αλλά τουλάχιστον έτσι έπιτυγχά-
νεται μήνες ολόκληροι ζωής ά-
νόδων, χωρίς αιμορραγίες, με
δυνατότητες διατροφής και ήου-
χου βήνου.

Φυσικά, δεν πρέπει άμέσως να
πιστέψουμε πως πρόκειται για κα-
νένα "θαύμα". Γιατί τότε, μία πι-
θανή απογοήτευση, θάταν άβά-
σταχη για τα εκατομμύρια των
ασθενών που πίστεψαν, πως
στιγμήν, πως μία ολόκληρη άχτί-
δα φωτός το δρόμο της σωτηρί-
ας τους...

"Ενα είναι το γεγονός: "Ότι
σάν ενέσουμε σ' έναν καρκινοπα-
θή Τυγραποσμοae ή μόνον τα δρα-
στηκά ένζυμά τους (Prof. J. Cou-
dert), τα βλέπουμε ν' άθροίζων-
ται μέσα στα κακοήθη κύτταρα,
να τα καταστρέφουν, να περιο-
ρίζουν τον αυξημένο τους μετα-
βολισμό και τέλος να τα μετατρέ-
πουν σε κύτταρα τελείως φυσι-
ολογικά. Και το περίεργο είναι,
πως το άλλοτε καρκινοματώδες
κύτταρο, όταν ξαναγίνη φυσι-
ολογικό, άπωθείται από τα άλλα
υγιή κύτταρα σάν περιττό ν' έ-
ται ο όργανισμός απαλλάσσεται
απ' αυτό.

Με το νέο τουτο δήμα, άσφα-
λώς, δεν φτάσαμε ακόμα στο
τέμα... Μία σημαντική όμως,
προσδοκώ σημειώθηκε κατά το ότι
ο άνθρωπος κερδίζει ένα νέο δ-
πλο άναμφισβήτητης δραστηριό-
τητας, στον άριστο πόλεμο έναντί-
ον του καρκίνου.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΧΙΝΤΖΗΣ

Αθήναι

* Οι πληροφορίες σας εξαιρετικά ένδι-
αφέρουσες. Τις δημοσιεύουμε — ως μη
ειδικό άνευ σχολίου — και σας εύχαρι-
στούμε. Με την ευκαιρία, θα θέλαμε να
τονίσουμε από έδώ το γεγονός ότι οι ά-
πάντες του συγγραφέως του άρθρου μας
για τον καρκίνο («ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ
23») καθηγητού π. 'Αλ. Συμεωνίδη, περί
διαφορών της συχνότητας του καρκίνου εις
τά όργανα του άνθρώπου, άνά τα διάφορα μέρη
της γής, έπεβεβαιώθη-
σαν πρόσφατως από δι-
εθνών επιστημονικών όρ-
γανισμών.

Γρήγορο
μοντέρνο
άκίνδυνο
μαύρισμα

με το πιο σύγχρονο
Λάδι Ηλίου το 'Αν-
τισοολαίρ ΜΕΛΠΑΝ
• Σας προστατεύει
100% από έγκαύμα-
τα και έξουδετερών-
ει τις θλαστικές άκ-
τίνες του ήλιου.

Για υγιεινό μαύρισμα
ΛΑΔΙ ΗΛΙΟΥ

Melpan

Το μοναδικόν παρασκεύασμα που
απαλείφει τις σκουριές από τα ρούχα

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ &
ΚΑΤ' ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ, η δι-
άσημη ηρωικότητα που βρισκε-
ται από τις 9 Αύγουστου πάλι
στην Ελλάδα για να τραγου-
δήση την Κυριακή στο 'Αρ-
χαίο Θέατρο 'Επιδάουρου, στη
'Νόρμα' του Μπελίνι. Πλη-
ρες ρεπορτάζ με πλούσιο φω-
τογραφικό υλικό δημοσιεύε-
ται στις σελίδες 44 - 49 του
σημερινού μας τεύχους.

...που μās έστειλαν

LA MARCHE DES LYS, JEAN P. COU-
tscheras, Firmindot et Cie, Éditeurs,
Paris. «...Ο τίτλος του ποιήματος
που αναπτύσσεται με αυτούς τους
στίχους είναι πρώτα - πρώτα σύμ-
βολο της γενικής πορείας της άν-
θρώπινης Ιστορίας, που έχει για ά-
φετηρία τον ίδιο τον άνθρωπο έτσι
όπως τον διαμόρφωσε η ελληνική
σκέψη δηλαδή γεμάτων από μυθολο-
γία και από την επίγνωση της μοί-
ρας του. "Όμως το κείμενο περιέχει
και ένα δεύτερο σύμβολο, που το
έκφράζουν τα κρίνα: το σύμβολο
του ώραιου και του άγνου, που δεί-
χνουν το θρίαμβο της ζωής και της
αιωνιότητας, σημειώνει ο André Mi-
rabel, ο οποίος μετέφρασε στα γαλ-
λικά την ποιητική σύνθεση του κ.
Γ. Κουτσοχέρα. Από τις άλλες κρι-
τικές που έγραψαν για την έργα-
σία του κ. Γ. Κ., μεταφέρουμε ώρι-
σμένα άποσπάσματα: «...Με την ώ-
ραία αυτή ποιητική συλλογή ο ποι-
ητής μās προσφέρει το άπαύγασμα
της ένδοξης ψυχής της 'Ελλάδας
των θεών και των ήρώων, σημειώνει
ο άκαδημαϊκός André Chamson, ενώ
ο επίσης άκαδημαϊκός Georges Du-
hamel παρατηρεί: «...Αυτό το ώραίο
ποίημα «La Marche des Lys», καλά
μεταφρασμένο, μās δίνει την έλλη-
νική αρχαιότητα, που παραμένει τό-
σο κοντά μās!».

ΕΝΝΙΑ ΠΙΚΡΑ ΚΑΙ ΡΩΜΑΛΕΑ
διηγήματα, Κ. Χρυσάνθη, «Λυρική
Κύπρος», Λευκωσία 1960. Περιλαμ-
βάνει τα έξις σύντομα διηγήματα:
«Καλώς ήρθες πρωτογιέ μου»,
«Τρεις μέρες νηστείας», «Ξεπλύνανε
το κρίμα...», «Η κυρία Ροδής»,
«Τους δάσανε τα όπλα», «Ταξι-
δευε...», «Το χρώμα τραβεί», «Πέ-
τρωσε...», «Στον ίσκιο του άφέντη
της». Δείγμα από το «Ταξίδευε...»:

«Ήταν ένα λειψό φεγγάρι, σω-
στή κλωστή, σωστό άσμη σκουλή-
κι που έδινε εκείνη τη λίγη γυαλι-
στεράδα. Ξεχώριζαν λίγοι όγκοι αν
και ύπήρχε μία σάρτα μισή σκοτά-
δι, μισή καταχνιά που τα σύγχυζε
όλα.

«Ο άνθρωπος σκεφτόταν πως δέ
θάνοιγε καν το στόμα του. Θα πι-
πιλούσε μονάχα μία φράση: «ό,τι
έχω να πώ θα το πώ στο δικαστή-
ριο». Τι σημασία είχε τουτο; Δεν
ήξερε ούτε ο ίδιος. 'Εξάλλου τι εί-
χε να πη; Τίποτα. Τις διαδόσεις;
Μά για κάθε πράμα ήταν κι' ένα
δεμάτι Ιστορίες. Τι να πη και να
μπερδέψη άθώους; 'Αλλά γιατί να
πη; Με ποιού το δικαίωμα; 'Ακου-
σα και λάλησα είναι σωστή προ-
σοδία. "Αν είδες και μίλησες είσαι
ζυμάρι. "Αν σε πληρώσουν και τό-
τες σωστά ή μισά ή άλλοιότικα εί-
σαι θεοκατάρατος. 'Αλλά τουτος μή-
τε είδε, μήτε είπε από φόβο ή πλε-
ρωμή.

Μπήκανε πάλι σε κατοικημένο
χώρο. 'Εδώ λάμπανε στίγς γανιές
οι λαμπτήρες. Είχε διάφορα στίγια.
"Όλα κατάκλειστα καρφωμένα. 'Αλ-
λά τρέχανε νερά, νερά, νερά. Δίψα-
σε ο άνθρωπος. 'Η γλώσσα του τό-
ρα ήταν λύσσα στην ξεραίλα της.
Τώνοιωσε πιά. Το σάλιο έγινε μια
ουσία παχειά, σωστή κόλλα. Κι' ο
λαϊμός του ξέρανε έτσι, που η ά-
ναπνοή ένοχλούσε πολύ. Ήταν σά
μία σκληρή βούρτσα.

Με το κουπόνι ΔΩΡΩΝ αποκτάτε ωραιότατα πλαστικά
είδη οικιακής χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ - ΚΑΝΑΤΕΣ - ΚΟΥΒΑ-
ΔΕΣ - ΛΕΚΑΝΕΣ - ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ - ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)

ΧΛΩΡΙΟ - ΛΕΥΚΙΝΗ : ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαθό
του καλοκαιριού...

Ἡ ανάπαυσις εἶναι πλήρης,
ὁ ὕπνος δροσερός καὶ ξεκούραστος,
σὲ σεντόνια ΙΡΛΑΝΔΑ
Πειραικῆς - Πατραϊκῆς

- ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτό καὶ φινό σεντόνι πολυτελείας.

Αὐτό τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ δ,τι δάξει ὁ νοῦς σὲ θαυμάκερὰ ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

...πὺ μᾶς ἔστειλαν

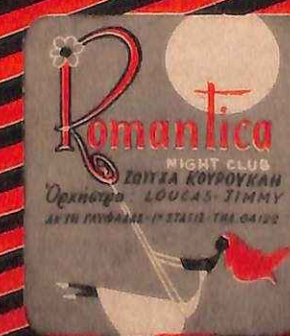
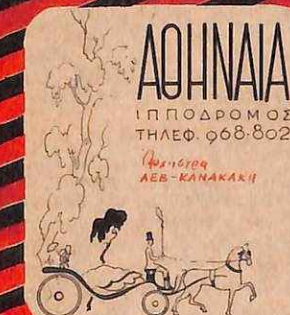
«TRADE WITH GREECE» QUARTELY
Journal of the Athens Chamber of
Commerce and Industry. Is. 3-4, January
- June 1960. Κάθε τρεῖς μῆνες τὸ
Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπι-
μελητήριον Ἀθηνῶν ἐκδίδει ἓνα τρί-
γλωσσο (Ἀγγλικά - Γαλλικά - Γερ-
μανικά) ὁγκώδη καὶ ἐξαιρετικὰ ἐπι-
μελημένο ἀπὸ τὴν ΕΛΚΑ τόμο, ποῦ
ἀποστέλλει σὲ 5.500 παραλήπτας
σὲ 100 περίπου χώρες. Στὸ πρόσ-
φατο τεῦχος, ἐκτὸς τοῦ Πενταετοῦς
Προγράμματος Ἀναπτύξεως, ποῦ
καταλαμβάνει πλέον τοῦ 1/3 τῶν
σελίδων, ὑπάρχουν ἀρθρα τῶν Κ.
Χρυσανθοπούλου, ὑφυπουργοῦ Ἐμ-
πορίου, ἐ'Αντικειμενικοὶ σκοποὶ τοῦ
Ἐξαγωγικοῦ μας Ἐμπορίου, Μ.
Μπεδεράτου, ἐ'Ο Ἑλληνικὸς Βάμ-
δαξ ὡς ἐξαγωγικὸ προϊόν, Χρ. Κα-
τσάμπα, ἐ'Ο Ἑλληνικὸς Βάμδαξ
ὡς πρώτη ὕλη τῆς Βιομηχανίας»,
καθηγητοῦ Σ. Κατράκη, δυνατότη-
τες ἀναπτύξεως τῆς μεταλλευτι-
κῆς Βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι.

«ΚΡΑΥΓΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ» ΚΛΕΙ-
τος Κύρου, Θεσσαλονίκη 1960.
Δεκαπέντε ποιήματα ἐπιγραφόμενα
«Κραυγὴ πρώτη», «Κραυγὴ Δεύτε-
ρη» κ.ο.κ. Μεταφέρουμε ὡς δείγμα
τὴν «Κραυγὴ Ἑβδόμη»: «Κάθε σου
κίνηση ἓνα φέριμο πουλιῶν —κά-
θε σου βλέμμα κ' ἓνα ραγισμένο
κρύσταλλο — ἔμαθες πᾶ νὰ συ-
χωρεῖς, μπορεῖς καὶ μόνος σου —
νὰ ζῆσεις. Τί σοῦ χρειάζονται τόσες
φωνές. — Ὑποσκάπτουν τὶς ρίζες
σου, σφετερίζονται τὴν ἐπαρσή σου,
τυμβωρυχοῦν μὲνες παλιές — κι
ἀποκαλύπτουν κάποιο πληγωμένο
μυστικὸ — ποῦ μάταια πάσχισες
νὰ τὸ κρατήσεις τόσα χρόνια».

Ο ΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΑΣ

ΚΟΛΥΜΒΗΤΑΙ: 1. Μὴ κολυμβᾶτε σὲ
ἀγέρας ἀσάφους. Προσέχετε νὰ μὴ ὑπάρ-
χῃ στὸ μέρος ποῦ κολυμβᾶτε ὑπόγειος.
2. Μὴ κάνετε βουτιές σὲ μέρος ποῦ ἔχει
ὁ βυθὸς βράχια. Μὴ παραγαίνετε σὲ μα-
κροβούτια μένοντας στὸ βυθὸ πῶς πολὺ ἀπ'
ὅσο ἐπιτρέπει ἡ ἀντιπόη σας. 3. Μὴν ἀ-
παραινεῖσθε σὲ βαθιὰ νερά, διὰν μὴ-
στα δὲν ἐρωρετε καλὸ κολύμπι. Καὶ οἱ δει-
νοὶ κολυμβηταί, μὴ ὑπερτιμάτε τὰς δυνά-
μεις σας. Ὅταν ἀνοίγεσθε, σκεφθεῖτε ὅ-
τι ἔχετε τὴν ἐπιστροφή, ποῦ εἶναι πῶς κο-
πιαστική, ἀν' μάλιστα φυσὰ ἀέρας ἀπὸ
τὴν ἑρὰ. 4. Μὴ κολυμβᾶτε μὲ γεμάτο στο-
μάχι. Πρέπει νὰ περάσουν 3-4 ὥρες με-
τὰ τὸ φαγητό. 5. Μὴ μπαίνετε στὴ θά-
λασσα ὅταν εἰσθε πολὺ κουρασμένοι ἢ
ἰσθάνεσθε. Ἄν αἰσθανθεῖτε ρίγος ἢ τρεμου-
λὸς ἢ παλλοὺς ἢ ἄλλῃ, βγῆτε ἀμέσως. Σα-
πλωθεῖτε στὴν ἐρὰ καὶ ἀναπαύεσθε. Αὐτὴ
τὴν ἡμέρα μὴ ἐναυμπῆτε στὴ θάλασσα. 6.
Ἄν πάθετε ἐκράμπας μὴ φοβηθεῖτε. Χαλα-
ρώστε τὸ μέρος ποῦ πιάστηκε καὶ βγῆτε
στὴ στεριά, κολυμβώντας σιγὰ-σιγὰ καὶ
κιλώντας τὸ ἄλλο χεῖρ ἢ πόδι. Σαπλωθεῖτε
ἀνάσκελα καὶ ἀναπαύεσθε λίγο. Μὴ ἐναυ-
μπῆτε αὐτὴ τὴν ἡμέρα στὴ θάλασσα. 7.
Ἄν κουρασθεῖτε στὰ βαθιὰ, μὴ χάσετε τὴν
ψυχραιμία σας. Κρατηθεῖτε ἀνάσκελα, κά-
νοντας μικροὺς κινήσεις, ὥσπου νὰ ξεκου-
ρασθεῖτε, καὶ συνεχίσετε σιγὰ τὴν ἐπιστορ-
φή. Ἢ θάλασσα θάλει σῶσιν καὶ ψυχραι-
μία. 8. Μὴ μένετε στὸν κοινεὸ ἥλιο τὴν
μεσημβρινὴν ὥρην. Κινδυνεύετε νὰ πάθετε
ἥλιση καὶ ἐγκαύματα. Καλύτερος ὥρες γιὰ
ὑπάνω εἶναι τὸ πρωῒ ὡς τὴν 11 καὶ τὸ ἀ-
πόγευμα 4-8, ποῦ ἡ θάλασσα εἶναι καὶ
πῶς ἥσυχος. 9. Μάθετε πῶς γίνεται ἡ τε-
χνὴ τὸ κολύμπι, ὥστε νὰ μπορεῖτε νὰ βη-
θεύετε ἀνθρώπους σας σὲ ὡρὴ ἀνάγκης.
Ἦταν πῶς ἀπὸ πνιγμοῦ — ἢ ἀπὸ κρούσης.
Μάθετε πῶς σώζεται ἀπὸ κρούσης πνι-
γμός. Χορεύεται τέχνη καὶ μέθ-δός. Θὰ
ῥυθμίσῃ ἓνα φίλος σας ποῦ ἦταν καὶ εἶναι
πρόθυμος νὰ σὰς διδάξῃ αὐτά. 10. Τὰ
πλοῖα ποῦ ἀναγορεύονται κοντὰ σὲ κο-
λύμβια. Ἐπίσης οἱ ταυκίνητες ἀνα-
γορεύονται. Πολλοὶ ἄσσοι ταυκινιστοὶ ἔχουν
μὲν ἀπὸ αὐτά.
ΟΡΓΑΝΙΣΜ. ΠΡΟΛΗΨ. ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Εὐχαριστῶντες ὥρες

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς νὰ τρίβετε, χωρίς νὰ κοπιάζετε σκληρά, ἔχετε
τὴν πῶς πεντακάδαρη, μοσχομουρισμένη μπουγάδα.

Τὸ ξεχωριστὸ προτέρημα τοῦ TIDE εἶναι ὁ καταπληκτι-
κὸς ἀφρός τοῦ σὲ κρύο ἢ ζεστὸ νερό. Βουνὸ ἀπὸ πλού-
σιον ἀφρό, διαλύει τὶς σκόνες, τὰ λίπη καὶ κάθε βρωμιά
καὶ τὰ παρασέρνει στὸ ξεβγάλμα.

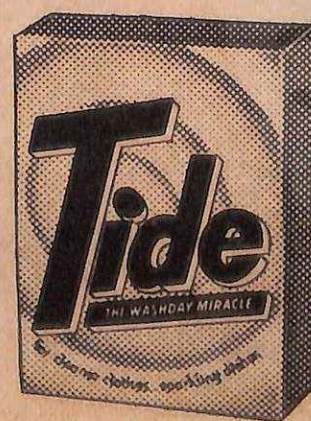
Ἀγοράστε σήμερα **Tide** γιὰ τὴ μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα - Ζωντανεμένα χρώματα
καὶ πάντα μαλακὰ χέρια!

Μὲ τὸ TIDE τὰ ρούχα κρατᾶνε περισσότερο,
γιατὶ τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σὰς δίνει πλούσιον καὶ παχὺ ἀφρό

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Diana

ΞΥΡΙΖΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

...που κυκλοφορούν

ΟΙ ΠΛΑΤΤΕΡΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝ-
ται μεταξύ των λίγων φωνητικών
συγκροτημάτων που όχι μόνον άντε-
ξαν στον χρόνο, αλλά και βαδίζουν
από έπιτυχία σε έπιτυχία. Δύσκολο
πολύ να βρή κανείς ένα τραγούδι
τους που να ήταν άποτυχία. Όλα
τα τραγούδια τους, ωραία, μετρημέ-
να, μελωδικά και ρυθμικά, κατέχουν
μιά από τις πρώτες βαθμίδες των
άριθμών πωλήσεων σ' όλο τον κόσμο.
Τελευταίως δυο νέα τραγούδια τους,
τα «Αϊππλ μπλόσσομ τάιμ» και
«Έμπ τάιμ» πήραν τη θέση τους με-
ταξύ των άλλων τραγουδιών του ρε-
περτορίου των Πλάττερς. Και τα δυο
αυτά τραγούδια έχουν έγγραφή στον
δίσκο 3053 της «Μέρκιουρυ».

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΑ Σ' ΕΝΑ ΠΟ-
λύ περιποιημένο δίσκο θα βρήτε τα
ωραιότερα αποσπάσματα τεσσάρων
όπερετών του Γιάχαν Στράους. Κλα-
σικές πλέον στο είδος τους οι όπε-
ρέιτες «Βιεννέζικο Αίμα», «Νυχτερί-
δα», «Βαρόνος Άστίγγανος» και
«Μιά νύχτα στη Βενετία», είναι από
τα ελάχιστα έργα της κατηγορίας
αυτής που, όχι μόνο επιζούν, ύστερα
από τόσα χρόνια, αλλά θριαμβεύ-
ουν όποτε και όπου παίζουν.

Ο δίσκος δέ 46509 LPHM της Πο-
λυντορ, περιέχει μερικά θαυμάσια ά-
ποσπάσματα σε ωραιότερες εκτελέ-
σεις. Στο «Βιεννέζικο Αίμα» μετε-
χουν οι: Έλιζαμπετ Λίντερμάρτερ,
Λίμπερο ντε Λούκα, Βίλλυ Χόφμαν
κ.ά. Στη «Νυχτερίδα», η διάσημη
σοπράνο Ρίτα Στράιχ και οι Έλ-
φρίντε Τράιτσελ, Πέτερ Άντερς και
Βίλλυ Χόφμαν. Τέλος, στα «Μιά νύ-
χτα στη Βενετία» και «Βαρόνος Ά-
στίγγανος», οι Πέτερ Άντερς, Έλ-
φρίντε Τράιτσελ, Άλμπρεχτ Πέτερ,
Ρούθ Βάιγκελτ κ.ά. Τους διάσημους
αυτούς εκτελεστές, συνοδεύει χορω-
δία και όρχήστρα υπό την διεύθυνση
του Φ. Μάρτσαλεκ.

«ΣΚΑΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ», Ο-
νομάζεται η μεγάλη καινούργια έπι-
τυχία του Νέιλ Σεντάκα. Κ' έτσι
πληθαίνει το ρεπερτόριο του κοσμα-
πληθούς αυτού τραγουδιστού. Έ-
φθασε δέ η ώρα που να μη μπορεί
κανείς να πη, πιο άπ' όλα τα τρα-
γούδια του είναι το ωραιότερο. Το
μόνο που μπορεί να λεχθί είναι ότι
κάθε καινούργιο του τραγούδι είναι
και μιά μεγάλη έπιτυχία. Το «Σταίρ-
γουαίη του Χαϊθεν» μαζί με το έπί-
σης ωραίο «Φόρτυ γουήκς αίγουή»,
θα το βρήτε σ' ένα δίσκο 45 στρο-
φών, απλό, της «R.C.A.».

ΠΟΛΛΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΕΧΕΙ Ο
Λουίς Άλμπέρτο ντελ Παρανά. Και
πώς μπορούσε, άλλωστε, να γίνη άλ-
λοιός. Σ' αυτούς, λοιπόν, τους φί-
λους και σε όσους άλλους αγαπούν
το ωραίο ελαφρό τραγούδι, προσφέ-
ρονται δυο δίσκοι του. Ο πρώτος
(Φίλιπς, 315575 PF) περιέχει τα
«Ντεζιλλουζιόν» και «Σόνε κέ με κέ-
ρας». Ο δεύτερος (Φίλιπς, 315576
PF), τα «Αϊ, αϊ, αϊ Μαρία» και «Α-
μόρες Χού, Μανάνα Νό». Πολύ ωραία
και τα τέσσερα, θεωρούνται από τις
μεγαλύτερες έπιτυχίες του Παρανά.

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

HYPERION UND DER NEUGRIECHISCHE GEIST,
Παναγιώτη Κανελλοπούλου, Siebenberg Verlag
Frankenau. Στο γερμανικά γραμμένο και προς το
γερμανικό κοινό άπευθυνόμενο δοκίμιο του δ κ.
Π. Κ. δίνει ένα διάγραμμα της ανέλιξης του νε-
οελληνικού πνεύματος. Αφού κάνει μιά σύντομη
διαδρομή στις αρχαιοελληνικές και βυζαντινές ρί-
ζες, φθάνει στο δημοτικό τραγούδι και ακολου-
θως σκιαγραφεί το έργο και τη σημασία του στη
διαμόρφωση του νεοελληνικού πνευματικού χώρου
τών: Δ. Σολωμού, Α. Κάλβου, Κ. Παλαμά, Κ.
Καβάφη, Α. Σικελιανού, Ν. Καζαντζάκη, Α. Πα-
παδιαμάντη, Σ. Μελά, Σ. Μυριβήρη, Ήλ. Βενέ-
ζη, Π. Χάρη, Γ. Θεοτοκά Τ. Άθανασιάδη, Π.
Πρεβελάκη, Τ. Παπατζώνη, Ι. Θεοδωρακοπούλου,
Κ. Δεδοπούλου.

ΕΛΛΑΣ, ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΚΑΙ
των Όλυμπιακών αγώνων, μνημεία και τοπία,
Σταύρου Σταυροπούλου, Άθηναι 1960. Με κεί-
μενο του Άκαδημαϊκού κ. Ήλια Βενέζη, για την
Όλυμπία και τους Όλυμπιακούς αγώνες δ κ.
Σ. Σ. έχει συγκεντρώσει 24 φωτογραφίες από
μνημεία και εφύρηματα της Όλυμπίας και άλλες
24 έγχρωμες από διάφορα μνημεία και τοπία θ-
λης της Ελλάδος. Στη δεύτερη αυτή σειρά πε-
ριλαμβάνεται ο Παρθενών, αλλά και η άναστη-
λωθείσα στοά του Άττάλου. Οι έπεξηγηματικές
λεζάντες των φωτογραφιών είναι σε πέντε γλώσ-
σσες (έλληνικά, αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά,
και Ιταλικά).

«ΤΑ ΕΥΒΟΪΚΑ ΒΙΒΛΙΑ» ΚΑΙ «Ο ΑΝΩΝΥ-
μος συγγραφέας του πρώτου τυπωμένου στην Εύ-
βοια βιβλίου», Γ. Ι. Φουσάρα, Άθηναι, 1960.
Δύο μικρά μελετήματα — άνάπτυα από τον Ζ'
τόμο του «Άρχαίου Εύβοϊκού Μελετών», — του
γνωστού λογίου κ. Γ. Ι. Φ. Το πρώτο, που είναι
πρόσφατη διάλεξη του στη Χαλκίδα, αναφέρεται
στα βιβλία που μιλούν για την Εύβοια, στα βι-
βλία που τυπώθηκαν στην Εύβοια και στα βι-
βλία που γράφθηκαν από Εύβοείς. Το δεύτερο
άσχολείται με τον συγγραφέα του πρώτου βιβλίου
που τυπώθηκε στην Εύβοια, τό: «Άγρονομικά
συγγραμμάτα έκ διαφόρων γαλλικών βιβλίων
παλαιών τε και νεωτέρων». Ο κ. Γ. Ι. Φ. ύποστη-
ρίζει πως είναι ο Δ. Αινιάν, αδελφός του πρώ-
του νομάρχη Εύβοίας και ιδιοκτήτη του πρώτου
τυπογραφείου της Χαλκίδος Γ. Αινιάνος.

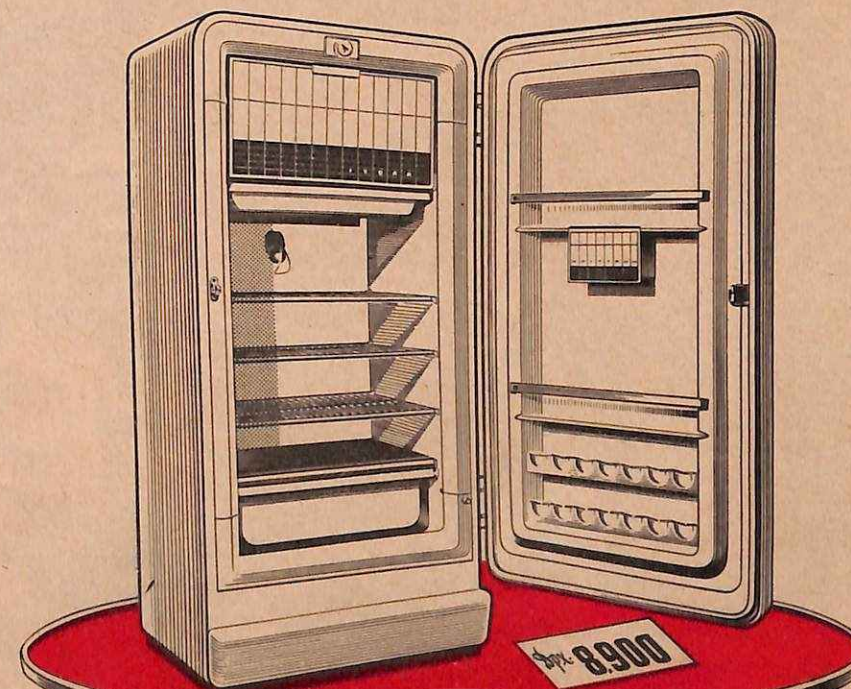
ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΝΑΝΑ ΠΑΝ. ΚΟΝ-
του, Θεσσαλονίκη, 1960.

Σαρανταδυο ποιήματα: «Σά θάρρη ή ώρα μου
ή στερήν, — θέλω κανείς να μη θρηνη — για μέ-
να... Μόνο το φεγγάρι — να μου χαρίση, προ-
τιμώ — για σάβανό μου, το χλωμό — κι' όλό-
χρυσό του κεχριμπάρι!», («Σά θάρρη»).

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ. Μηνιαία επιθεώρησης
των οικονομικών εξέλιξεων. Άθηναι, άρ. φύλου
7 (17), Ιούλιος 1960. — ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑ
ΙΚΗ. Μηνιαίον περιοδικόν της Α. Ε. «Πειραική -
Πατραϊκή» Βιομηχανία δάμβακος. Άθηναι, ά-
ριθμός 63, Ιούλιος - Αύγουστος 1960. — Ο
ΑΙΩΝ. Μηνιαία επιθεώρησης πολιτικής, οικονομι-
κής και κοινωνικής έρευνας. Άθηναι, αριθμός 17,
Ιούλιος 1960. — ΝΑΥΤΙΛΙΑ. Έφοπιστικόν
και ναυτικόν περιοδικόν. Ναυτιλία, Έμπόριον,
Βιομηχανία, Ναυπηγική, Τουρισμός. Πειραιεύς,
αριθμός τεύχους 44. Αύγουστος 1960. — ΔΕΛ-
ΤΙΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Έκδοσις τμή-
ματος τύπου της Α.Τ.Ε. Άθηναι, τεύχος 115, Ι-
ούλιος - Αύγουστος 1960. — Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩ-
ΜΗ. Δεκαπενθήμερος επιθεώρησης. Πολιτικά και
κοινωνικά θέματα — οικονομικά προβλήματα —
πνευματικός κόσμος. Άθηναι, τεύχος 65 (114).
1η Αύγουστου 1960. — Ο ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΗΣ.
Μηνιαίον Δελτίον. Τεύχος 142, Αύγουστος 1960.
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ. Περιοδικόν όργανον πλη-
ροφοριών, στρατιωτικής μελέτης και άγωγής. Ά-
θηναι, αριθμός 440. 7 Αύγουστου 1960. — ΕΥ-
ΗΜΕΡΙΑ. Μηνιαίο όργανωτικό περιοδικό. Έκδο-
σις Έταιρίας Π. Σολωμός. Άθηναι, τεύχος 33,
Ιούλιος 1960.

ΤΩΡΑ

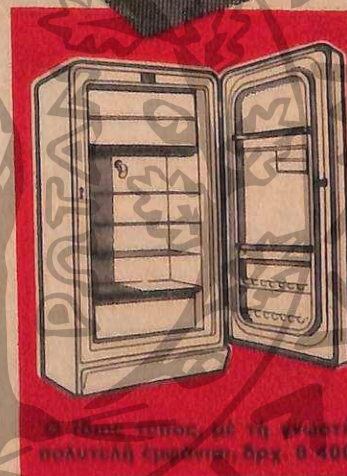
ή ΙΖΟΛΑ σάς προσφέρει το περιζήτητο
όριζόντιο ήλεκτρικό ψυγείο των 8 πο-
δών και σε πολυτελέστερη εμφάνισι.

Πλαστική έγχρωμη έσωτερική πόρτα.
Πλαστικό έγχρωμο ράφι συρταριού.
Έξαρτήματα από έγχρωμο πλαστικό.
Έσχαρες με πλαστική επένδυσι.
Άδόρυβα και άσφαλές κλειστόρο.
Λαθή της πόρτας σε νέο σχέδιο.

Επίσης οι άλλοι γνωστοί τύποι ψυγείων
Τύπος Κ των 8 ποδών δρχ. 8.000
Τύπος Κ των 6 ποδών δρχ. 7.400

Με μικρή προκατάβολή και δόσεις
330 - 395 δραχμών μηνιαίως.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Καραμέλλες ION

Είναι το **ΝΕΟ** προϊόν της Σοκολατοποιίας **ION**... Κυκλοφορεί σε ειδική συσκευασία, την πιο συγχρονισμένη και υγιεινή. Καραμέλλες **ION** — Δοκιμάστε τις **ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ**

—ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

...που κυκλοφορούν

ΤΟ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Τζιάκομο Πουτσίνι και ένα από τα σοβαρώτερα του είδους, είναι η περίφημη «Τόσκα», η όπερά του, που παρά τις άμετρητες εκτελέσεις της, παραμένει δημοφιλής έλκυστική και φρέσκια. Μέχρι σήμερα, έργα του σάν κι' αυτό, ήταν δύσκολο να αποκτηθούν σε δίσκους. Διότι, ή οι δίσκοι δεν θα ήταν καλοί, ή η εκτέλεση δεν θα ήταν ικανοποιητική. Οι δυο δίσκοι, όμως, 33CX, 1094—5 της «Κολούμπια» εκπληρώνουν όλους τους όρους που θα έθετε ένας προσεκτικός ακροατής: Θαυμάσια ακουστική και εκτέλεση από τους: Μάρια Κάλλας ως Τόσκα, Γκιουζέπε ντι Στέφανο ως Μάριο Κάβαραντότσι, Τίτο Γκάμπι ως Σκάρπια κ.λ.π. κ.λ.π.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΕΣ μεταξύ των συμφωνιών του Τσαϊκόφσκυ είναι αναμφισβητήτως η Τέταρτη, έργο 36. Και η Πέμπτη του και η Έκτη του, έχουν και δύναμη και ρυθμό και μελωδία. Η Τέταρτη, όμως, ξεχωρίζει ανάμεσα σ' όλες για τη χάρη της, για τα ήχητικά της εύρηματα και τον μεθυστικό ρυθμό της, σ' ώρισμα Ιδίως μέρη. Όσο για τις μελωδίες της ξεχωρίζει καθαρά η συνταγή του δασκάλου Μπαλακίρεφ: Έκμετάλλευση των λαϊκών μελωδιών. Τα μέρη της είναι: 'Αντάντε σαστενούτο — Μοντεράτο κόν άνιμα — Ανταντίνο ιν μόντο ντι καντσόνα — Σκέρτσσο και 'Αλλέγκρο κόν φουόκο. Μια από τις καλύτερες και πληρέστερες όρχηστρες του κόσμου, είναι η του Λένινγκραντ. Με διευθυντή δε των Κούρτ Ζάντερλινγκ μάς παρουσιάζει μια Τέταρτη συμφωνία που δμοιά της δεν έχει έγγραφη, μέχρι σήμερα, σε δίσκο. Πρέπει άλλωστε, να σημειώσουμε, ότι ο δίσκος αυτός έχει τιμηθεί με το «Γκράν Πρι ντι Ντίσκο». Δίσκος μακράς διάρκειας, 18332 DG, της «Ντόντσε Γκραμόφον».

ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝ ΨΑΞΕΤΕ ΔΕΝ ΘΑ βρείτε ένα μουσικό καμμάτι, που να ταίριαζε με την εποχή που έγινε μεγάλο σουξέ. Το φαινόμενο λοιπόν, αυτό έπετεύχθη με το περίφημο «Σάμμερ πλέις» του Σταίνερ, παρμένο από την ομώνυμη ταινία. Για να εξηγούμεθα, όμως, το «καλοκαιριάτικο» αυτό θέμα, έγινε σουξέ τώρα μόλις — καλοκαίρι — στην Ελλάδα, ενώ άλλου είχε σημειώσει εξαιρετική επιτυχία από τα μέσα του χειμώνα. Ένα τόσο ωραίο καμμάτι, θα πήγαινε, ίσως, χαμένο αν δεν τύχαινε να το παίξει μια μεγάλη όρχηστρα σαν του Πέρσυ Φαίθ, που θα την ακούσετε στον δίσκο 322529 BF της «Φίλιπς».

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΕΡΡΟΛ ΓΚΑΡνερ έκανε πάλι το θαύμα του με τον δίσκο B 07622 R της «Φίλιπς». Παίζει έξη μελωδίες για χορό.

Οι μελωδίες που έχουν έγγραφη στον σημερινό δίσκο είναι: «I've got my love to keep me warm», «Can't help loving dat man», «Stomping at the Savoy», «Sweet Sue—just you», «Ckeek to cheek», «Please don't talk about me when I'm gone». Τον Έρρολ Γκάρνερ συνοδεύουν ένας μπάσσο (γράφει: μουγκρίσματα) και ντράμς.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

1932 LOS ANGELES

1936 GARMISCH

PARTENKIRCHEN

1936 BERLIN

1948 ST-MORITZ

1948 LONDON

1952 HELSINKI

1960 ROMA

Η χρονομέτρηση των επιδόσεων εις τους Όλυμπιακούς αγώνες αποτελεί την σημαντικωτέραν υπηρεσίαν και συνεπάγεται την μεγαλυτέραν ευθύνη. Επί 28 χρόνια—από το 1932 εις το Los Angeles—μέχρι τους Όλυμπιακούς αγώνας της Ρώμης 1960, 53 έθνη—μέσω των εκπροσώπων των—αναθέτουν εις την OMEGA να χρονομετρήση τας επιδόσεις των αγώνων. Αυτό αποτελεί μοναδικήν απόδειξιν έμπιστοσύνης εις την ακρίβειαν των χρονομέτρων OMEGA.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
1960
ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ ΑΠΟ ΤΗΝ

OMEGA

20 ΧΡΟΝΙΑ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ "ΩΜΕΓΑ",

Μιά χειμαρρώδης νεροποντή ματαίωσε για πρώτη φορά στα χρονικά του το μεγάλο Γκαλά του Μόντε Κάρλο, υπέρ του Έρυθρου Σταυρού, το οποίο κατά παράδοση ανοίγει την κοσμοπολιτική σαιζόν του πριγκιπάτου. Άλλα λίγο αργότερα, ο ήλιος πάλι έλαμπε στον πεντακάθαρο ουρανό, και οι συγκεντρωμένες επ' ευκαιρία διασημότητες, με επίκεφαλής τον πρίγκιπα Ραϊνιέ, κατέκλυσαν την ακρογιαλιά για να τον απολαύσουν.

(Newspaper Lt.)

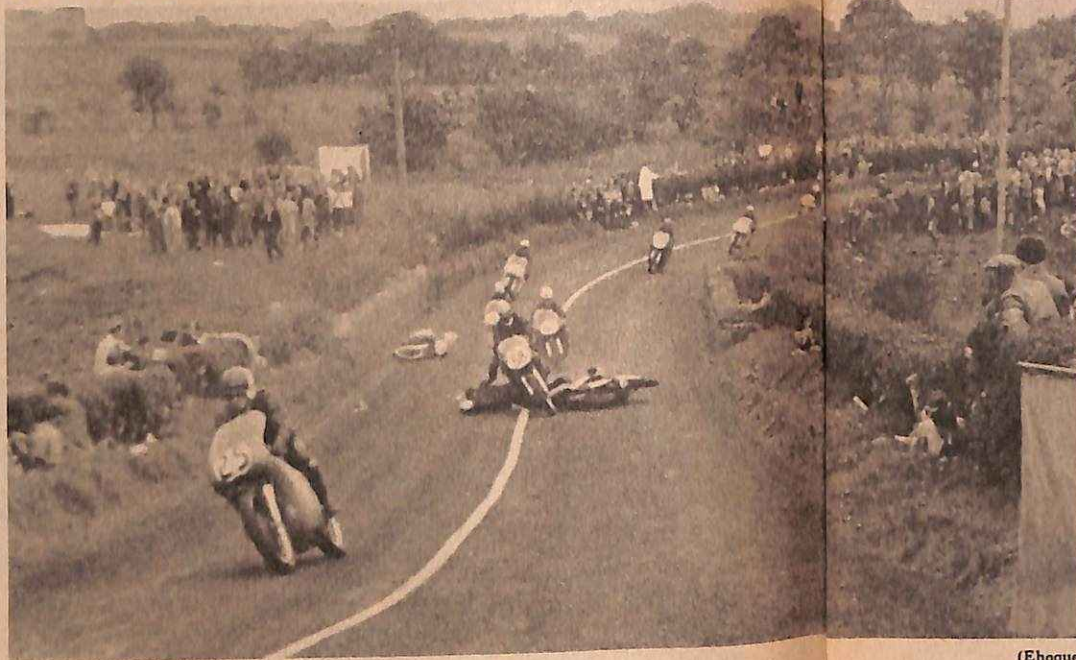
Η Κοζέτ Μακάσκ, 22 ετών, αφού κατετρόπωσε 20 αντιπάλους, ανέκρηρύχθη «Βασίλισσα των Γυμνιστών 1960» στην διάρκεια των σχετικών καλλιστείων που διεξήχθησαν στο αγγλικό στρατόπεδο γυμνιστών του Σαιντ Άλμπαν. Οι ύπηκοι της νέας βασίλισσας, αντί έρμινας, της προσέφεραν μίαν ώραία, αλλά και αρκετά μεγάλη ανθοδέσμη, ώστε να μπορέσει να φωτογραφηθεί.

(Keystone)

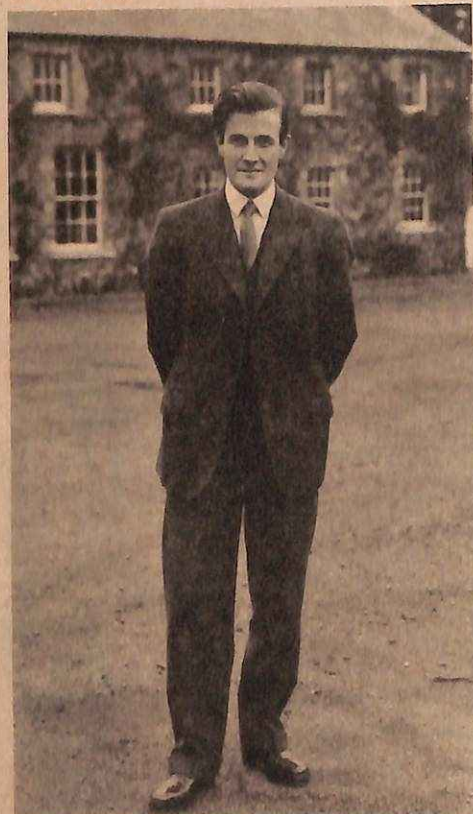
Τύχη θουνό

Κάποιο αγαθοποιό πνεύμα πρέπει να προστατεύει τον μοτοσυκλετιστή Ραϊού Πράουτινγκ, ο οποίος μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα ένοιωσε τρεις φορές το άγγιγμα του θανάτου, στη διάρκεια του Γκραντ Πρι του Όλστερ. Πρώτα η τρομακτική πτώση του στο στίβο. Ακολούθως δύο μοτοσυκλέτες, ή μία μετά την άλλη, πέρασαν με ταχύτητα 90 μιλίων πάνω από το... στήθος του. Και όμως, ο Πράουτινγκ βγήκε με τις δυνάμεις του από τον στίβο και μερικές γρατσουνιές και μώλωπες.

(Ehoque)

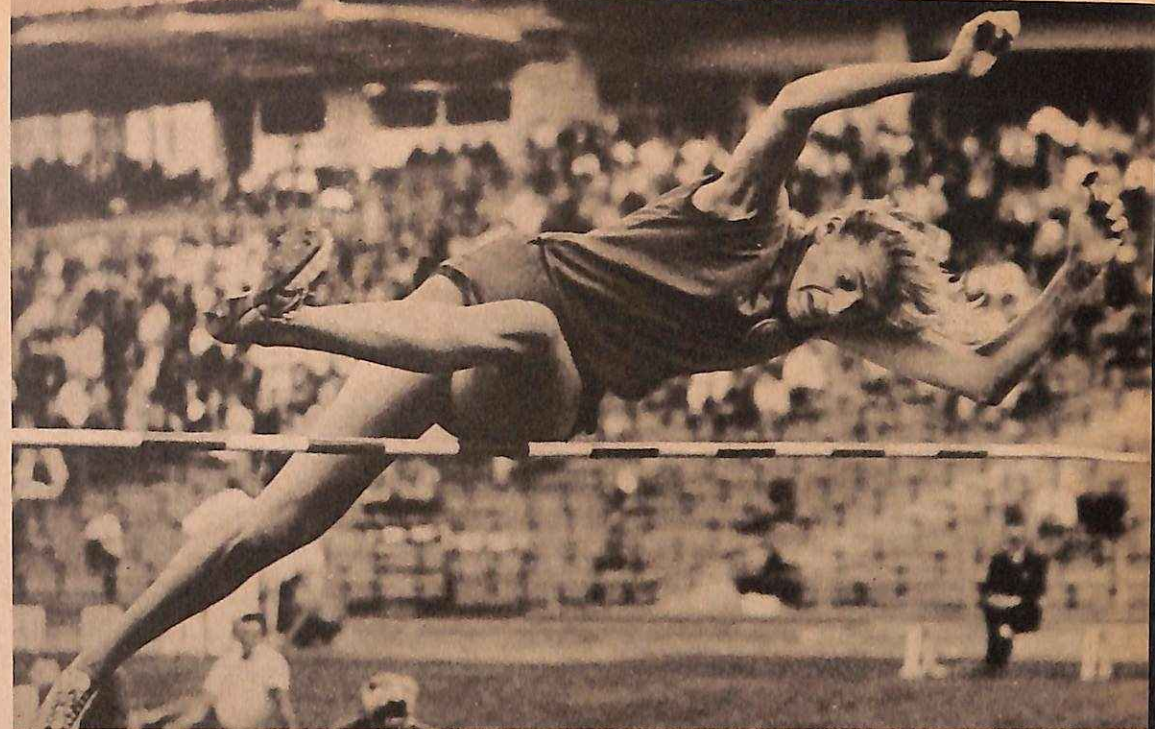
(Cenra Press)

Φήμες

Σύμφωνα με επίμονες φήμες που κυκλοφόρησαν στο Λονδίνο, πολύ σύντομα η πριγκίπισσα Αλεξάνδρα, κόρη της δουκίσσας του Κέντ, θα γίνει λαίδη Ο' Νήλ. Ο λόρδος Ο' Νήλ, είναι Ιρλανδός ευπατρίδης, ηλικίας 27 ετών και ο τέταρτος κατά διαδοχήν κάτοχος του τίτλου του βαρόνου που κληρονόμησε στα 1944 απ' τον πατέρα του.

(R. T. F.)

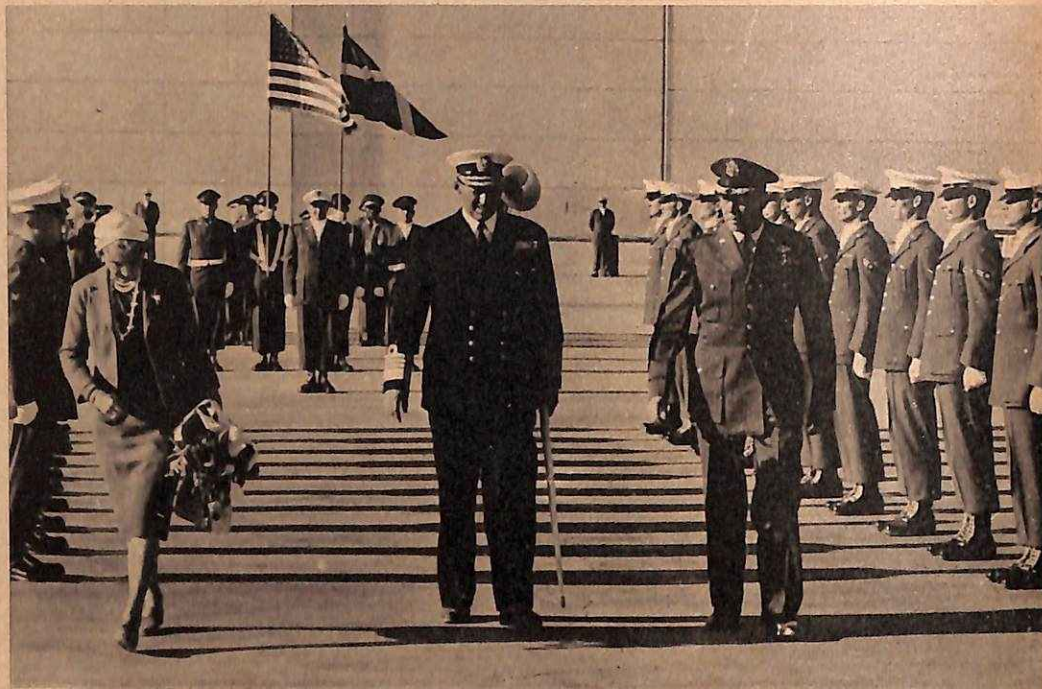
Ένα από τα πιο σίγουρα «τσάμπιον» της Ολυμπιάδας της Ρώμης ↑ είναι ασφαλώς η Ρουμάνα Γιολάντα Μπαλάς, που κατέχει το παγκόσμιο ρεκόρ άλματος εις ύψος με 1.86μ. Στους πρόσφατους αγώνες του Γκότενμπουργκ της Σουηδίας (φωτογραφία), έπήδησε 1.84μ.

(Pressens Bild)

Στα πλαίσια του Φεστιβάλ 'Αθηνών, και συγκεκριμένα στις 22, 23 και 25 Αυγούστου, εμφανίζεται στο Ώδειο 'Ηρώδου 'Αττικού, η μεγάλη ορχήστρα της Γαλλικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης. Το διεθνές φήμης συγκρότημα, που έχει σημειώσει θριαμβευτικές εμφανίσεις σε μεγάλα μουσικά κέντρα, θα διευθύνουν οι μαέστροι Άντρέ Κλυτάν και Δημήτρης Χωραφάς.

Δυσκολίες

Ο βασιλικός σύζυγος της Άγγλιας Έλσα-βε μέρος στην δεκάτη πέμπτη κούρσα των Ιστιοπλοϊκών αγώνων του Κάως, με το σκάφος «Κάωσιπ». Χιλιάδες θεαταί έσπευσαν στην προκυμιά για να ένθαρ-ρύνουν με τις έπευφημίες τους τόν δούκα του Έδιμβούργου που λίγα μέτρα από την παραλία αντιμετώπισε δυσκολίες.

(Nord Foto)

Στή Θούλη

Κατά την περιοδεία τους στη Γροιλανδία, οι βασιλείς της Δανίας έφθασαν στην Θούλη, όπου τους έπεφυλάχθη θερμότητα ύποδοχή. Οι ύψηλοι έπισκέπται αναγκάστηκαν πάντως να ψάξουν προσεκτικά τόν έδαφος, όταν ή έπιτροπη επί τής ύποδοχής τούς έζήτησε να καταλάβουν τις προκαθωρισμένες τιμητικές θέσεις. Τελικά τις θρήκαν σημειωμένες με κιμωλία. Ένα «Κ» για τόν βασιλέα, ένα άνορθόγραφο «Ινγκρεντ» για τήν βασίλισσα και ένα έλλο σημάδι για τήν πριγκίπισσα Μαργαρίτα στ' άριστερά τής μητέρας της.

(Central Press)

Στόν θρυλικό Πύργο

Ένας από τούς γραφικούς φύλακες τού περίφημου Πύργου τού Λονδίνου έξηγεί τά καθέκαστα για τόν αίματόθρεκτο κάστρο-φυλακή τής μεσαιωνικής Άγγλιας σε μιá ομάδα Έλλήνων Δοκίμων, πού αποβιδάσθηκαν για λίγο στό Λονδίνο κατά τόν πρόσφατο κατάπλου τού άντιτορπιλικού «Ιέραξ» στην άγγλική πρωτεύουσα.

(Έπίκαιρα)

Σχίζουν με ήλιγγιάδη ταχύτητα τά ήρεμα νερά στό λιμάνι τής Κερκύρας οι δύο βασιλικοί γενζινάκατοι με τή χαρούμενη νεανική συντροφιά. Δηλαδή, τόν διάδοχο τού Νορβηγικού θρόνου πρίγκιπα Χάραλδ, τήν πριγκίπισσα Σοφία και τόν διάδοχο Κωνσταντίνο. Ο πρίγκιπ Χάραλδ, ώς γνωστόν, είναι προσκεκλημένος τής βασιλικής οικογενείας και περνάει τις διακοπές του στό όμορφο και μαγευτικό νησί τών Φαιάκων.

(Central Press)

ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ δὲν ἀποτελοῦν ἀπὸ καιρὸ προνόμιο τῶν μεγάλων πόλεων. Πολλὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα ἀπεφάσισαν νὰ τονώσουν τὴν κίνησή τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον γύρω ἀπ' αὐτά, ὀργανώνοντας ἕνα φεστιβάλ μὲ ἰδιαίτερο τοπικὸ χρῶμα. Ἀπὸ τὶς πρὶ ἐπιτυχημένες προσπάθειες πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση εἶναι καὶ τὸ «Φεστιβάλ Παραγωγῆς» στὴ Βέροια, ποὺ γίνεται γιὰ τρίτη κατὰ συνέχεια χρονιά καὶ κράτησε 4 ὁλόκληρες ἡμέρες.

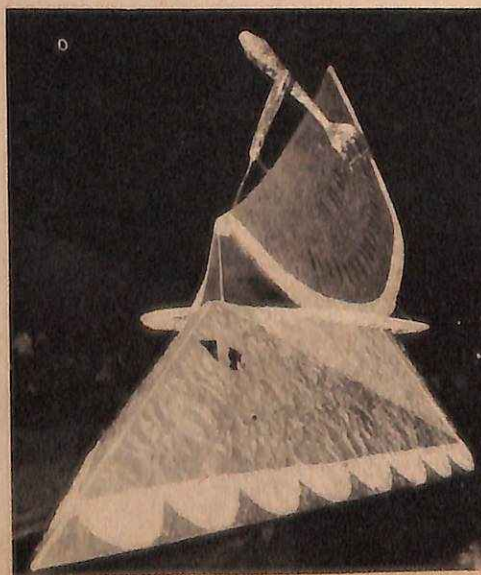
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ἐπισκέπτες ποὺ συνέρρευσαν ἀπὸ ὅλη σχεδὸν τὴν Δυτικὴ Μακεδονία, ἀπήλασαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἕνα τελείως ἐκσυγχρονισμένο θέαμα. Τὰ χαριτωμένα «γκέρλες» παρουσίασαν ἕνα ἱκανοποιητικὸ σὲ ἐμφάνιση καὶ κίνηση σύνολο. Δὲν ἔλειψαν, βέβαια, καὶ οἱ πατροπαράδοτοι ἔθνικοι χοροί, στοὺς ὁποίους συνηγωνίσθησαν συγκροτήματα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Μακεδονίας

(Φωτ. Κυριακίδης)

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ἄρματα εἶχαν θέματα σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐπιτόπιο ἀγροτικὴ παραγωγή. Στὴν ἐπιτυχία τοῦ Φεστιβάλ Βεροίας συνέβαλε καὶ ὁ στρατὸς διαθέτοντας ὁχήματα γιὰ τὴν κίνηση τῶν ἄρμάτων. Τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐλκυστήρες ποὺ παρήλασαν ὠδηγοῦντο καὶ ἀπὸ γυναῖκες!

ΩΡΑΙΕΣ κοπέλλες τῆς πόλεως παρήλασαν σ' ἕνα φαντασμαγορικὸ διάκοσμο. Στὶς ποικίλες ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ, ἔλαβαν μέρος τὸ Φοιτητικὸ Θέατρο τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα οἱ γνωστοὶ τραγουδιστὰὶ Νάνα Μούσχουρη - Τόνης Μαρῶδας

Ἐν ὄψει τῆς εἰσαγωγῆς
τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα

ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ. • Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ. • ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ. • Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ. • Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗ. • ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ.

τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἡ ἀποκτίση, λοιπόν, καὶ ἡ Ἑλλάς δίκτυον τηλεόρασης — ἡ τηλεόρασις, ὅπως τὸ θέλουν μερικοὶ. Τὸ θέμα μελετᾶται ἐπὶ ἔτη καὶ συζητεῖται περιοδικῶς, ἡ ἀπόφασις, ὅμως, ἐλήφθη καὶ ἐξηγγέλη μόλις πρὸ δεκαήμερου. Καὶ θὰ προκαλέσῃ, ὅπως εἶναι φυσικόν, νέας συζητήσεις οικονομικοῦ, τεχνικοῦ, πολιτικοῦ καί, ἴσως, καὶ κοινωνιολογικοῦ περιεχομένου. Μέχρις ἐνὸς σημείου αἱ συζητήσεις αὐταὶ εἶναι ἀναπόφευκτοι. Διότι ἡ τηλεόρασις, μολοντί ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ εἰς ὅλας τὰς προηγμένας χώρας καὶ εἰς τὰς περισσώτερας ἐκ τῶν ἡμιαναπτύκτων — ὅπως ἡ Ἑλλάς — καὶ τῶν ὑποαναπτύκτων, ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῇ πολλὰς ἀντιδράσεις.

Εἶναι προπολεμικὴ ἡ ἐφεύρεσις ἡ τηλεόρασις. Μέχρι καὶ πρὸ δεκαετίας, ὅμως, ἀκόμη, μεγάλα τμήματα τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὰς χώρας, ὅπου εἶχεν εγκατασταθῇ, τὴν ἐβλεπαν ὡς ἀπειλὴν καὶ ὡς κίνδυνον. Ὡς ἕνα εἶδος ἐπιδρομικῆς εἰσβολῆς, ποὺ θὰ παρεδίχαε τὸ ἄδυντον τοῦ οἴκου. Σήμερα, βέβαια, ἔχει ἐκλείψει αὐτὴ ἡ νοοτροπία. Καὶ οἱ πολιτικοὶ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν ἐνρίσκωνται εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν διεκδικοῦν, ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συνθηκολογήσουν ἐναντὶ τῆς τηλεόρασεως, διότι κατέστη δημοφιλὴς. Ἐπιφυλάξεις, ὅμως, καὶ ἐπικρίσεις δὲν ἔπαυσαν ν' ἀκούωνται, κυρίως ἀπὸ παιδαγωγούς καὶ κοινωνιολόγους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντας ἐκπροσωποῦντας ἐνίοτε δημιουργημένα συμφέροντα.

Ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ χώραι ἔχουν τηλεόρασιν. Τὸ προβάδισμα, ὅμως, τὸ κατέκτησε καὶ τὸ διατηρεῖ ἡ Μ. Βρετανία, ὅπου ὑπάρχουν σήμερον περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια δεκτῶν (ἐναντὶ 20 χιλιάδων προπολεμικῶς) καὶ ὅπου εἶναι λίαν αἰσθητὴ ἡ ἐπίδρασις τοῦ νέου αὐτοῦ «μέσου ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κοινόν» ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Μόνον εἰς τὸ μείζον Λονδίνον οἱ δέκται φθάνουν τὰ 2,5 ἑκατομμύρια. Δευτέρα ἐρχεται ἡ Δ. Γερμανία μὲ ἄνω τῶν 2 ἑκατομμυρίων δεκτῶν, τρίτη ἡ Γαλλία μὲ 1,5 ἑκατομμύριον καὶ τετάρτη ἡ Ἰταλία μὲ ἴσον περίπου ἀριθμὸν. Εἰς τὰς ἄλλας χώρας ἡ τηλεόρασις παρουσιάζει ἀναλογικῶς μικροτέραν ἀνάπτυξιν.

Εἶναι τοιαύτη ἡ ποικιλία τῶν μεταδόσεων τῆς ἀγγλικῆς τηλεόρασεως, ὥστε ἐλέγχῃ περὶ αὐτῆς ὅτι ἰσοδυναμεῖ μὲ πολλὰ θέατρα, μὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ταινιῶν, μὲ ἀρκετὰς ἐφημερίδας καὶ ἑβδομαδιαία περιοδικὰ πάσης φύσεως, καὶ μὲ ὅχι ὀλίγα μιούζικ-χάιλ, τσίρκα, αἰθούσας διαλέξεων κ.λ.π. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆς ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν τελευταίαν κυρίως δεκαετίαν καὶ ὁ διαρρέυσας ἐν τῷ μεταξὺ χρόνος εἶναι ἀρκετὸς διὰ νὰ συναχθῶν ὠρισμένα ἀσφαλῆ συμπεράσματα περὶ τοῦ ἀντικτύπου τῆς τηλεόρασεως ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς χώρας. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ συμπεράσματα αὐτὰ ἔχουν διὰ τὰς ἄλλας χώρας καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἰδιαίτερος ἐνδεικτικὴν μόνον σημασίαν, διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διότι θὰ χρειασθῶν δεκαετίδες ἕως ὅτου ἡ ἑλληνικὴ τηλεόρασις φθάσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν (ἀπὸ ὁποῦ μὲν ποσότητος καὶ ποικιλίας) καὶ τὴν διάδοσιν (ἀπὸ ἀπόψεως ἀναλογικοῦ πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἀριθμοῦ δεκτῶν), τῆς ἀγγλικῆς τηλεόρασεως. Καὶ δεύτερον, διότι δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφύγῃ ἡ ἰδιουτυπία τῆς ἀγγλικῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτήρος τῶν Ἀγγλῶν.

Τὸ πρῶτον συμπεράσμα εἶναι ὅτι ἡ τηλεόρασις ἀσκεῖ δυσμενὴ μᾶλλον

SCHERK

Θεληκτικό πρόσωπο !..

... μὲ ἀπαλὴ καὶ διάφανη
ἐπιδερμίδα σὰς δίδει ἡ
ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ
Ἐξαφανίζει κάθε ἀκαθαρσία
ἀπὸ τοὺς πόρους, φρεσκάρει
καὶ ξανανειώνει πραγματικὰ
τὸ δέρμα τοῦ προσώπου σας.
Μὲ μερικές σταγόνες ἔχετε
δαυμάσια ἀποτελέσματα.

Scherk
Face
Lotion

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

αντίκτυπον επί του κινηματογράφου. Αι κοινά ταινία, αὐταὶ ποὺ παράγονται κατὰ χιλιάδας, εἶναι πολὺ φυσικὸν νὰ χάνουν ὁλον ἐν περισσότερους διασώτας, διότι ἡ τηλεόρασις προσφέρει εἰς τοὺς θεατὰς τῆς δημοῦς ἀντίσταθμίσματα. Αἱ ἀξιόλογοι, ἀντιθέτως, ταινία, ἐκεῖναι ποὺ ἔχουν ὄντως τὴν πνοὴν τῆς τέχνης, οὐδένα διατρέχουν κίνδυνον. Ἐστὶ τὸ κοινὸν δὲν χάνει γίποτε, ἐνῶ ὑπάρχει ἐλπίς ὑπὸ τὴν ὥθησιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ νὰ δελτιωθῇ ἡ ποιότης τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς.

Ἄφ' ἑτέρου, διεπιστώθη ὅτι ἡ τηλεόρασις ὄχι μόνον δὲν ἀνταγωνίζεται τὸ θέατρον, ἀλλ' ὥθεϊ τὸν αὐτὸν τοὺς θεατὰς τοῦ πρὸς αὐτό. Οἱ τηλεθεαταὶ αἰσθάνονται τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδουν ἐπὶ σκηνῆς — μὲ σάρκα καὶ ὀστά — τοὺς ἡθοιοὺς, τοὺς ὁποῖους τοὺς ἀποκαλύπτει καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποῖους τοὺς χωρίζει τὸ «ἐκράν» τοῦ δέκτου. Ἐπίσης διεπιστώθη ὅτι ἡ τηλεόρασις γεννᾷ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ὑπὸ μορφὴν ταινιῶν. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ εὐνοϊκὸν παράγοντα διὰ τὴν λογοτεχνικὴν καλλιέργειαν τοῦ κοινού.

Ἐνα σημαντικὸν πρόβλημα, ποὺ δημιουργεῖ ἡ τηλεόρασις εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ τύπου — τὸσον ἀπὸ ἀπόψεως κυκλοφορίας, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως διαφημίσεων. Ὑπάρχουν μερικοὶ, ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ τηλεόρασις ἀνταγωνίζεται τὸν τύπον. Ἡ ἀγγλική, ὁμῶς, πείρα δὲν φαίνεται νὰ δικαιολογῇ τοιοῦτους φόβους. Ἡ κυκλοφορία τῶν ἐφημερίδων δὲν ἐπηρεάσθη δυσμενῶς ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν τῶν δεκτῶν. Διότι εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τουλάχιστον, ἡ τηλεόρασις ἐμφανίζεται ὡς διάφορος καὶ συμπληρωματικὴ μορφή πληροφορήσεως. Μόνον αἱ ἑσπεριναὶ ἐφημερίδες ἀντεμετώπισαν ὠρισμένας δυσχερείας, λόγω τῆς ὑποτυπώδους καὶ συνοπτικῆς μορφῆς των. Τὸ ἀγγλικὸν προηγούμενον ἀποδεικνύει ὅτι μία ἐφημερίς διατηρεῖ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς ἀν προσφέρει εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἐλκυστικὴν ὕλην καὶ ἀν κατορθῶν νὰ τοὺς δίδῃ σύνθεσιν τῶν γεγονότων, νὰ τοὺς παρέχῃ ἱκανοποιητικὴν ἐξήγησιν τῶν αἰτίων, ποὺ τὰ ἐπρόκαλεσαν καὶ νὰ τοὺς καθοδηγῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν συνεπειῶν, ποὺ ἡμποροῦν νὰ ἔχουν τὰ συμβαίνοντα.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν διαφημίσεων ὁ βρετανικὸς τύπος ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ δὲν ἐπηρεάσθη δυσμενῶς ἐκ τῆς νέας μορφῆς δημοσιότητος, τῆς ὁποίας ἀντίπροσωπεύει ἡ τηλεόρασις. Ἀντιθέτως παρετηρήθη αὐξήσις τῶν ποσῶν, ποὺ διατίθενται ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου διαφήμισιν. Καὶ τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους. Ἡ διαφήμισις διὰ τῆς τηλεόρασεως εἶναι, ὡς γνωστὸν, πολὺ δαπανηρά. (Δεκαπέντε δευτερόλεπτα ἐμπορικῆς προβολῆς τὸ θράδυ τῆς Κυριακῆς στοιχίζου 560 χαρτίνας λίρας, ἕνα δὲ ὁλόκληρον λεπτὸν 1250, ἤτοι 105.000 δραχμῶν). Ἐπειτα, δὲν εἶναι κατὰλληλος ἡ τηλεόρασις διὰ τὴν διαφήμισιν ὅλων τῶν εἰδῶν, τῶν προϊόντων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, διότι ἔχει φευγαλέον χαρακτῆρα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν διὰ τοῦ τύπου διαφήμισιν, ποὺ εἶναι μονιμωτέρα.

Ἡ τηλεόρασις εἰς τὴν Ἀγγλίαν — ὅπως καὶ εἰς τὰς ἑν. Πολιτείας καὶ εἰς ἀρκετάς ἄλλας χώρας — ἤσκησε χαρακτηριστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Συνεκέντρωσε ἐμπρὸς εἰς τὴν μικρὰν ὁθόνην τὴν οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ἦτο διεσκορπισμένη ἐντὸς ἡ ἐκτὸς τῆς οἰκίας. Ταυτοχρόνως, ὁμῶς, ἐξατομίκευσε τὰ μέλη τῆς, διότι τὸ καθένα παρακολουθεῖ τὴν προβολὴν ἐν σιγῇ. Σήμερα δὲν θεωρεῖται εὐπρεπὲς καὶ «ἀγγλικόν» τὸ νὰ τηλεφωνῇτε εἰς ἕνα στίτι γύρω ἀπὸ τὰς 9 τὸ θράδυ. Διότι τὴν ὥραν ἐκείνην ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια εἶναι ἀπορροφημένη ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν. Καὶ ὑπάρχουν μερικοὶ, ποὺ πιστεύουν ὅτι εἰς τὴν ἀπασχόλησιν, ποὺ δημιουργεῖ ἡ τηλεόρασις, ἀφείλεται ἡ παρατηρουμένη μείωσις τῶν γεννήσεων εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν...

Μεγά καὶ μονίμως ἀμφισβητούμενον θέμα εἶναι ἡ ἐπίδρασις, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ ἡ τηλεόρασις εἰς τὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν. Τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν καταλήξει ἐν προκειμένῳ οἱ ψυχολόγοι καὶ οἱ κοινωνιολόγοι εἶναι ἀντιφατικά. Ἡ ὁρθότερα ἴσως γνώμη εἶναι ὅτι ἡ τηλεόρασις βλάπτει ἐκείνους μόνον, οἱ ὁποῖοι ἦσαν προδιατεθειμένοι εἰς τοῦτο, δηλαδὴ βλάπτει τὰ άτομα καὶ τὰς ομάδας, ποὺ θὰ ἐβλάπτοντο ἀπὸ διδῆναι ἄλλο, διότι ἐνισχύει καὶ ἀποκρυσταλλώνει προϋπαρχούσας νοσηρὰς τάσεις. Ἐνα παιδι παθητικὸν χαρακτῆρος θὰ παρακολουθῇ τὴν τηλεόρασιν μὲ τὴν ἰδίαν παθητικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ξεφυλλίζει ἕνα βιβλίον εἰκόνων ἢ εἰκονογραφημένων φυλλάδιον. Ἀπὸ μίαν ἐρευναν διεξαχθεῖσαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Νάφφλιντ διεπιστώθη ὅτι τὰ παιδιά εἰς τὴν ἀρχὴν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς τηλεόρασεως, παραμελοῦν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων, κατόπιν, ὁμῶς, ἐπανέρχονται, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, εἰς αὐτὰ καὶ ἐγκαταλείπουν τελείως σχεδὸν τὴν ἀνάγνωσιν εἰκονογραφημένων φυλλαδίων. Διεπιστώθη, ἐπίσης, ὅτι περισσότερο ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν τηλεόρασιν τὰ μετρίως διανοητικῆς ἀναπτύξεως παιδιά, ἐνῶ τὰ πολὺ ἀνεπτυγμένα μορφώνονται μάλλον διὰ τῶν βιβλίων, ποὺ τὰ προτιμοῦν. Τέλος, ἐξηκριβώθη ὅτι τὰ παιδιά, ποὺ παρακολουθοῦν τηλεόρασιν δὲν ἔχουν ἀσθενεστέραν ὁρασιν, ἀπὸ τὰ ἄλλα καὶ κοιμῶνται ἐξ ἴσου καλῶς μὲ αὐτὰ. Πάντως, ἡ εἰσαγωγή τῆς τηλεόρασεως δημιουργεῖ προσθέτους εὐθύνas διὰ τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν ν' ἀσκοῦν ἑλεγχον καὶ ἐπὶ τοῦ εἴδους τῶν μεταδόσεων, ποὺ θὰ παρακολουθοῦν τὰ παιδιά τους καὶ ἐπὶ τῆς διαρκείας.

Εἰς μίαν διάλεξιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσε πρὸ ἔτους ὁ πρόεδρος τοῦ Columbia Broadcasting System, κ. Φράνκ Στάντον εἶπε, μετὰ τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς διὰ τὴν τηλεόρασιν: «Ἱστορικῶς, εἶναι ἡ τελευταία κατάκτησις εἰς τὴν μακρὰν προσπάθειαν ἐκδημοκρατισμοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Πολιτικῶς, εἶναι τὸ προσφατότερον μέσον ταχείας καὶ ἀμέσου πληροφορήσεως τοῦ λαοῦ περὶ τῆς δημοκρατίας. Κοινωνικῶς, ἀποτελεῖ ἕν ἀκόμη παράδειγμα τῆς ἐντόνου ἀλληλεπιδράσεως, ἡ ὁποία πρέπει ν' ἀσκήται μετὰ τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας λειτουργεῖ τοῦτο». Καὶ ὑπάρχουν πολλοί, ποὺ πιστεύουν ὅτι δὲν εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ τοιαύτη ἐκτίμησις τῆς τηλεόρασεως.

Σταυρούλα

Περάσατε τὰ 25 ;

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΤΕ ΟΜΟΡΦΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

● Μπορεῖτε νὰ ἀποταμιεύσετε ὁμορφιά γιὰ τὰ χρόνια ποὺ ἔρχονται ; « Ἀσφαλῶς », λέγει μία διάσημη αἰσθητικός. Ἡ ἐρευνα ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ φροντίζει τὴν διαίτᾳ τῆς κανονικὰ καὶ ὅπως πρέπει, ἀμείβεται πάντα μὲ πολλὰ ἐπὶ πλέον χρόνια ὁμορφίας καὶ νεότητος.

● Ἐνα ποτήρι Χρυσὸ Πορτοκάλι κάθε πρωτὶ ἀποτοξινώνει τὸν ὁργανισμό, φρεσκάρει τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἀπομακρύνει τὶς ρυτίδες, χάρις στὴν βιταμίνη Ρ ποὺ περιέχει.

● Γι' αὐτὸ, τὰ μαννεκέν, οἱ διάσημοι ἀστέρες, οἱ ὥρατες γυναῖκες σ' ὅλο τὸν κόσμον

ἀρχίζουν τὴν ἡμέρα τους μὲ χυμὸ πορτοκαλιοῦ ποὺ εἶναι τὸ καλύτερο φυσικὸ καλλυντικόν.

● Τὸ Χρυσὸ Πορτοκάλι εἶναι ποτὸ ἀγνὸ χωρὶς χημικὰ συντηρητικά καὶ προσφέρει στὸν ὁργανισμό σας ὁπωροσάκχαρα γιὰ ζωτικότητα, φωσφόρο γιὰ τοὺς μύς, ἀσβέστιο γιὰ λαμπερά μάτια καὶ τὴν πολύτιμη βιταμίνη C ποὺ αὐξάνει τὴν ἀντίστασι στὶς μολυσματικὰς ἀσθένειες καὶ στὴν κόπωση.

● Προσέξτε ὅμως. Ὁ ὁργανισμός δὲν ἀποθηκεύει βιταμίνη C. Γι' αὐτὸ, πίνετε κάθε μέρα Χρυσὸ Πορτοκάλι. Κοστίζει μόνον 80 λεπτὰ τὸ ποτήρι.

**ΧΡΥΣΟ
ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ
ΦΙΞ**

Ἡ φιάλη τῶν 20 ποτηρίων δρ. 16.50 — Ἡ φιάλη τῶν 10 ποτηρίων δρ. 9.

Ο ΦΡΟΪΝΤ Ο ΛΟΜΠΡΟΖΟ ΚΑΙ Ο ΚΑΚΟΛΥΡΗΣ

Μὲ τὸ φῶς
τῆς
ψυχαναλυτικῆς
θεωρίας
τὸ τριπλὸ
ἔγκλημα
τῆς ὁδοῦ Μάγερ
ὑπὸ
Μ. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗ

Τὸ ἔγκλημα τῆς ὁδοῦ Μάγερ, ποὺ συνεκλόνησε τὴν Κοινὴ Γνώμη, ἐκλείει τυπικῶς μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου. Τὸ θέμα, ὁμῶς, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ — ὅπως ὑπῆρχε καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν φόνο τῆς Ἑλευθερίας καὶ τοῦ Λάκη — γιατί ἡ «οἰκογενειακὴ τιμὴ», ὅπως τὴν ἐνοοῦν καὶ τὴν ἐφαρμόζουν τὰ ὄπλα τῶν κατὰ καιροὺς Κακολύρηδων, μαστίζει ἀδυσώπητα καὶ σπιλᾷ τὴν ἑλληνικὴ ζωὴ. Οἱ «Εἰκόνας» ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα «ἐπ' εὐκαιρίᾳ» παρομοίων τραγικῶν συμπτωμάτων καὶ ὑποτροπῶν, ἀσχολήθηκαν καὶ μὲ τὸ θέμα Κακολύρη. Ὁ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου στὸ ἄρθρο του (ἀριθ. 250), κατέταξε τὰ κίνητρα καὶ ἀνέλυσε τὸν χαρα-

κτῆρα τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ δράματος. Στὸ σημερινὸ τεύχος, ὁ γνωστὸς συγγραφέας κ. Μ. Καραγάτσης παρουσιάζει μίαν ὁλωσιδίου νέα — καὶ τελείως «ᾠλοκληρωμένη» ὡς θεωρία — ἀποψη τοῦ ζητήματος τῆς «τιμῆς» μὲ βάση τὴν ψυχαναλυτικὴν ἐπιστήμη. Θὰ ὑπάρχουν, ἀσφαλῶς, πολλὲς ἀντιρρήσεις στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος ποὺ ἐπιχειρεῖ — σὲ συνέπεια ἄλλωστε μὲ ὅλο τὸ ἔργο του — ὁ κ. Μ. Καραγάτσης. Οἱ «Εἰκόνας» ὁμῶς, χωρὶς νὰ παίρνουν θέση, πιστεύουν ὅτι ἡ συζήτηση, ἔστω καὶ τολμηρῇ, εἶναι προτιμωτέρα καὶ πολὺ πλεονέκτη ἀπὸ τὴν συστηματικὴ σιωπὴ γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τῶν σχέσεων τῶν δύο φύλων — σιωπὴ ποὺ διακόπτεται, ἀλίμονο τόσο συχνά, μὲ ἐκτυρσοκροτήσεις ὁπλῶν.

Το έγκλημα του Κακολύρη σαν έπεισόδιο

στην αρχέγονη αντίθεση μεταξύ πατριστικής

και ματριστικής αντίληψης, που διαμορφώνει τον

χαρακτήρα των ατόμων και των κοινωνιών.

Πολύ σωστά οι "Έλληνες
κατάλαβαν ότι η υπόθεση
Κακολύρη ξεπερνούσε τα
όρια του συνηθισμένου

έγκλήματος' πώς έφερνε
στο προσκήνιο ένα σοβαρό
κοινωνικό πρόβλημα, στο
οποίο έπρεπε να δοθί λύση

όριστική κι' αμετάκλητη:
λύση που άφου γίνη
παραδεχτή από την

πλειοψηφία του έλληνικού
λαού, να επιβληθῇ ανάμεσα
από μία Νομοθεσία, που να

υπαγορεύη, κατά κάποιον
τρόπο, την έτυμνηγορία των
ένόρκων. Ίδου το κοινωνικό
προβλημα: η άγαμος

Έλληνίδα, έρχόμενη σε
έξωγαμο σύνδεσμο,
θίγει η όχι την τιμή των

άρρένων συγγενών της —
πατέρα και αδελφών; Και
σέ καταφατική περίπτωση, οι

άρρενες δικαιολογούνται
(θά ήταν τολμηρό να πούμε
πώς δικαιούνται), να
τιμωρήσουν την πράξη της

θυγατέρας η αδελφής τους
μέ θάνατο;

Το κοινωνικό πρόβλημα δεν πρωτοπαρουσιάστηκε με την περίπτωση Κακολύρη. Υπήρχε πάντοτε στην Ελλάδα, από αρχαιότατων χρόνων. Η περίπτωση Κακολύρη απλώς το έφερε στο προσκήνιο, με το έρωτά του. Για να φτάσουμε όμως σ' αυτή την απόφαση, πρέπει να μελετήσουμε τις γενεσιουργές αιτίες του προβλήματος, καθώς και την ιστορική του εξέλιξη στο μακρὸς του χρόνου.

Υπάρχουν πολλές θεωρίες για την έρμηνεία ενός κοινωνικού φαινομένου. Η κάθε μία ισχυρίζεται πώς μόνον αυτή μπορεί να εξηγήσει την αλήθεια. Δυστυχώς — ή ευτυχώς — η Αλήθεια δεν βρίσκεται στο τέρμα οποιασδήποτε θεωρίας — η κιόλας δεν βρίσκεται στο τέρμα της ανθρώπινης γνώσης. Στην πραγματικότητα, κάθε θεωρία βοήθησε ν' αποκαλυφθῇ μία πτυχή όλων των κοινωνικών προβλημάτων. Σκοπός είναι να προχωρήσουμε σε προσεχτική έπιλογή, και να συναγάγουμε μία κάποια συνισταμένη.

Ένα τέτοιο έγχείρημα ξεπερνάει τους στόχους αυτού του άρθρου. Έπειδή όμως όσοι ασχολήθηκαν με την υπόθεση Κακολύρη παράβλεπαν τη θεωρία της ψυχανάλυσης, ἄς μου επιτραπῇ να την εξετάσω πίσω από το πρίσμα των διαγαμάτων του Ζίγκμουντ Φρόυντ.

Πρὶν έρθουμε στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να εκθέσουμε πολύ συνοπτικά τα σημεία εκείνα της ψυχανάλυσης που έχουν σχέση με αυτήν.

Ός σήμερα, τα ήθικα κοινωνικά ρεύματα τα δημιουργούσαν μόνον οι άνδρες (μόλις τα τελευταία χρόνια άρχισε να διαφαίνεται η επίδραση της γυναίκας προς αυτή την κατεύθυνση). Συνεπώς θα άρκεσθούμε να εξετάσουμε τον τρόπο που δημιουργείται η ψυχολογική τοποθέτηση του άνδρα απέναντι στα ζητήματα του σέξους.

Το ὅλο ζήτημα πηγάζει από το Οιδιπόδειον πλέγμα. Το άγόρι, μέσα στα πλαίσια της οικογενείας, έχει την τάση να συνταυτισθῇ με τον ένα από τους δύο γονείς του. Συνειδητά, η τάση αυτή δικαιολογείται από την επιβλητική υπόσταση των γονέων απέναντι στο άγόρι: υπάρχει όμως η παρασυνείδητη προέκταση του συνειδητού, με συνέπειες σημαντικότερες.

Πατριστής — Ματριστής

Το γιατί το άγόρι συνταυτίζεται ἄλλοτε με τον πατέρα και ἄλλοτε με τη μητέρα, είναι ζήτημα εξετασμένο από παράγοντες υποκειμενικούς και αντικειμενικούς. Οι υποκειμενικοί ανάγονται στην από γενετής ιδιοσυγκρασία του άγοριού: οι αντικειμενικοί εξαρτώνται από την προσωπικότητα γονέων η και από άλλα γεγονότα, όπως ο θάνατος η η μακρόχρονη άπουσία του ενός γονέως, το διαζύγιο κλπ.. Υπάρχουν περιπτώσεις που το άγόρι δεν συνταυτίστηκε με κανένα γονέα, είτε διότι αρνήθηκε να τους μιμηθῇ, είτε διότι δεν υπάρχουν γονείς (παιδιά ὀρφανμένα σε βρεφική ηλικία, έκθετα κλπ.). Στην περίπτωση αυτή, δεδομένου ότι η υιοθέτηση της ιδεολογίας των γονέων αποτελεί το πρώτο στάδιο για τη δημιουργία ήθικης συνειδήσεως του άγοριού, έχουμε άτομα στερημένα από κάθε νόημα ήθικης, με συμπεριφορά κυμαινόμενη και έγωκεντρική. Άλλη περίπτωση, πολύ σπάνια, είναι η ισοζύγισή, στο άγόρι, της έπιρροής των δύο γονέων, με συνέπεια τη δημιουργία προσωπικότητας πολύ ισορροπημένης.

Αυτές είναι οι εξαιρέσεις. Κατά κανόνα, το άγόρι η θα συνταυτισθῇ με τον πατέρα (πατριστής), η με τη μητέρα (ματριστής). Η συνταύτιση δεν είναι ποτέ ὁμοιομορφη: διαφέρει σε βαθμολόγηση έντασης. Άλλα διαφέρει και σε ποιότητα, ανάλογα αν ο πατέρας, που συνταυτίστηκε μ' αυτόν, ήταν πατριστής η ματριστής.

Το άγόρι που συνταυτίστηκε με τον πατέρα (ο

πατριστής), αντίκρύζει τον μεν πατέρα του ως αντίζηλο στην αγάπη της μητέρας: την δε μητέρα ως απατόσαν αυτό με τον πατέρα. Το άγόρι που συνταυτίστηκε με τη μητέρα, (ο ματριστής), βλέπει τη μητέρα ως αντίζηλο στην αγάπη του πατέρα: τον δε πατέρα ως απατόντα αυτόν με τη μητέρα.

Και τώρα ερχόμαστε σ' ένα πολύ λεπτό ζήτημα: Σύμφωνα με την άποψη του Φρόυντ, η αγάπη του άγοριού προς τον πατέρα (του πατριστή) έχει υπόδαθρο παρασυνειδητο η φιλομοφιλία. Αντίθετος, το παρασυνειδητο υπόδαθρο της αγάπης του άγοριού προς τη μητέρα (του ματριστή) είναι η αίμομιξία. Συνθέσστατα, ο πατριστής «αποωθεί» την τάση του αυτή προς τον πατέρα, με συνέπεια τη δημιουργία πλέγματος έχθρικου προς τη φιλομοφιλία. Ο ματριστής πάλι, απωθώντας την αντίστοιχη τάση του προς τη μητέρα, αυτοδημιουργεί πλέγμα έχθρικό προς την αίμομιξία. Και η αντίθετη πλευρά του νομίσματος: ο πατριστής, έχθρος φανατικός της φιλομοφιλίας, αντιμετώπιζει με έπιείκεια την αίμομιξία. Ο ματριστής, έχθρος άδυσώπητος της αίμομιξίας, δεν θεωρεί τη φιλομοφιλία ως θανάσιμο αμάρτημα.

Αυτή είναι μία από τις διαφορές μεταξύ πατριστού και ματριστού, που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα την περίπτωση μας. Η βασική όμως διαφορά είναι ότι ο πατριστής θεωρεί τη γυναίκα πλάσμα καλύτερο από τον άντρα, προικισμένο με πάμπολλα έδεχθη έλαττώματα, στοιχείο επικίνδυνο για την αντρική άρετή, και πηγή κάθε ανηθικότητας, διαφθοράς και αμαρτίας. Έξεναντίας ο ματριστής δεν παραδέχεται καμμία άπολύτως «ήθικη» διαφορά ανάμεσα στα δύο φύλα. Τοποθετεί τη γυναίκα στο ίδιο επίπεδο με

ΠΑΤΡΙΣΤΗΣ

1. Είναι αυστηρός σχετικά με το σεξουαλισμό.
2. Είναι περιοριστικός της γυναικειάς ελευθερίας.
3. Θεωρεί τη γυναίκα πλάσμα κατώτερο και πηγή αμαρτίας.
4. Θεωρεί τη σωματική αγνότητα σπουδαιότερη από την υλική άνεση.
5. Επί του πολιτικού πεδίου εννοεί τον αυταρχισμό.
6. Επί των κοινωνικών ζητημάτων είναι συντηρητικός.
7. Αντιμετωπίζει με δυσπιστία την έρευνα που πλουτίζει τη γνώση.
8. Συγκράτηση εκδηλώσεων. Φόβος του αυθορμητισμού.

9. Παθολογική φοβία της φιλομοφιλίας.

10. Πρεσβεύει τον διαχωρισμό εμφάνισης των δύο φύλων (ιδίως σ' ὅ,τι αφορά το ντύσιμο).

11. Άσκητισμός. Φοβία της ήδονης (σεξουαλικής, γαστρονομικής, ψυχολογικής κ.λ.π.)

12. Απρεμία του πατέρα.

τον άντρα, τη θεωρεί ίση κι ὁμοιά του, την έκτιμά και τη σέβεται άπολύτως.

Εκινώντας από αυτή τη βασική διαφορά, διαπιστώνουμε και τις υπόλοιπες μεταξύ πατριστή και ματριστή.

Και μία τελευταία λεπτομέρεια: το άγόρι που τοποθετήθηκε πατριστικά, ουδέποτε γίνεται φιλομόφλος. Το άγόρι που τοποθετήθηκε ματριστικά, ἔαν δεν αντιδράσει κατά την έφηβία, γίνεται φιλομόφλος. Έάν αντιδράσει, παραμένει φιλετερόφλος: ἄλλα διατηρεί όλες τις ἄλλες ιδιότητες του ματριστή.

Δέν είναι μόνιμη...

Η ήθικη τοποθέτηση μίας κοινωνικής μονάδας ήταν ως σήμερα συνισταμένη της αντίστοιχης τοποθέτησης της πλειοψηφίας των αρρένων μελών της. (Από σήμερα και ύστερα, οι γυναίκες θα παίξουν ρόλο σημαντικό). Αν η πλειοψηφία αποτελείται από πατριστάς, η κοινωνική μονάδα υιοθετεί τις ήθικες αρχές του Πατρισμού που αναφέραμε παραπάνω. Αν πάλι αποτελείται από ματριστάς, υιοθετεί τις αντίστοιχες ήθικες αρχές του Ματρισμού.

Η ιστορία απέδειξε πώς η τοποθέτηση μίας κοινωνικής μονάδας στον Πατρισμό η το Ματρισμό δεν είναι μόνιμη. Απεναντίας διαπιστώνουμε έναλλαγή περιόδων Πατρισμού και Ματρισμού, λόγω χάρη, κατά τον Μεσαίωνα, το Βυζάντιο έκλεινε μάλλον προς το Ματρισμό, με συνέπεια να ξεσάρη η λατρεία του θήλας στοιχείου του χριστιανισμού

ΜΑΤΡΙΣΤΗΣ

1. Είναι φιλελεύθερος σχετικά με το σεξουαλικά ζητήματα.
2. Είναι ὁπαδὸς της γυναικειάς ελευθερίας.
3. Παραχωρεί στη γυναίκα θέση προνομίου.
4. Θεωρεί ότι η υλική ευμάρεια προέχει από τη σωματική αγνότητα.
5. Επί του πολιτικού πεδίου πιστεύει στη δημοκρατία.
6. Επί των κοινωνικών θεμάτων είναι προοδευτικός.
7. Πιστεύει ότι η έρευνα είναι πρωταρχικός παράγοντας για την επέκτασή της γνώσεως.
8. Αυθορμητισμός.

9. Παθολογική φοβία της αίμομιξίας.

10. Παραδέχεται μόνον μικρούς διαχωρισμούς μεταξύ των δύο φύλων σ' ὅ,τι αφορά την εμφάνιση.

11. Ήδονιστής.

12. Απρεμία της μητέρας.

ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: «Είμαι ένας άγγελος που με οδηγεί σε κόσμους θεοπέσιους...».

ΚΑΚΟΛΥΡΗ: «Τη ζωή τη μισώ γιατί με πλήγωσε δύο ὄλιγους ανθρώπους στον κόσμο».

Άπό τα γράμματα της Έλευθερίας

(δηλαδή της Παναγίας με τους Χαιρετισμούς κλπ.). Την ίδια εποχή, η Δυτική Εύρώπη, στο έπακρο πατριστική, άνοιξε σχεδόν ὁλότελα τη λατρεία της Παρθένου. Με την Άναγέννηση, ο Ματρισμός έκτοπιζει, στη Δύση, τον Πατρισμό: και η Καθολική Έκκλησία στρέφεται και αυτή προς τη λατρεία της Μαρίας. Τον 16ο αιώνα έρχεται το σαφές πατριστικό κύμα του πουριτανισμού, για να σαρώσει το Ματρισμό από τη Βόρεια Εύρώπη, εξαγκαλώνοντας την Καθολική Έκκλησία να κάνει το ίδιο στη Νότια. Τον 18ο αιώνα, ο Ματρισμός ξαναγυρίζει παντοδύναμος, ιδίως στη Γαλλία και την Άγγλία: οι άνθρωποι χαιρόνται τη ζωή τους ήδονιστικά, πολύ λίγο φροντίζοντας να σώσουν την κοινωνία από τη «διαφθορά» και την ψυχή τους από την Κόλαση, και μη επιβάλλοντας στον εαυτό τους περιορισμούς στον άφορά των έρωτα και την υλική ευμάρεια. Τον 19ο αιώνα, ο Πατρισμός ξαναγεννιέται στη Βικτωριανή Άγγλία, με την πιο αυστηρή του μορφή, και ξεσπάει στην όλη την Εύρωπη. (Έφτασε σε τέτοιο σημείο υπερβολής, ὥστε η έκφραση «αυτή η γυναίκα είναι έγκυος» να θεωρηται κατακριτή, και ν' αντικατασταθῇ με τις «κάρσες είναι σ' ενδιαφέρουσα κατάσταση» η «επιμένει εύτυχισμένο γεγονός»). Με τον 20ο αιώνα — το δικό μας — ο Ματρισμός ανέπτυχεται στο Δυτικό Ήμισφαίριο και έκτοπιζει τον Πατρισμό.

Στο Ήμισφαίριο κυριαρχεί ο Μαρξισμός, που, μολοντί διατείνεται πως βασική του επιδίωξη είναι η υλική ευμάρεια του ανθρώπου, διέπεται από τα τυπικότερα και αυστηρότερα γνωρίσματα του Πατρισμού. Συνεπώς, σύμφωνα με την ψυχανάλυση, η βασική διαφορά μεταξύ της δημοκρατικής Δύσης και της απολυταρχικής Ανατολής, έγκειται στην αντίθεση μίας κοινωνίας διαρθρωμένης ματριστικά, προς μία κοινωνία διαρθρωμένη πατριστικά.

Πατριστικό κατάλοιπο

Και η Ελλάδα. Η μακρόχρονη υποδούλωση των Ελλήνων στους Οθωμανούς (λαό άπόλυτα πατριστικό) και η απομόνωσή τους από τα πολιτιστικά ρεύματα της Δύσης, μοιραία έφερε στην επιφάνεια τον Πατρισμό. Κοντά σ' αυτό, όταν λευτεροδικαίε, ο δικτατορικός Πουριτανισμός (Πατρισμός) έκανε βράση στην Εύρώπη. Διόλου λοιπόν περίεργο ότι τοποθετήθηκαν πατριστικά, γεγονός που αντικαθρεφτίζεται στα ήθη μας — ιδίως τα έρωτικά — και σ' εκείνες τις διατάξεις της Ποινικής Νομοθεσίας που ρυθμίζουν τα όρια της έρωτικής δραστηριότητας των Ελλήνων.

Τα έρωτικά ήθη απαγορεύουν την εξώγαμη σχέση της άναπατνης γυναίκας, με τιμωρία τη θανάτωσή της από τους στενούς άρρενες συγγενείς της (Η περίπτωση του φόνου της μοιχαλίδας από τον

απατημένο σύζυγο είναι διαφορετική, επειδή δεν πηγάζει από το νόημα της τιμής, ἄλλα από το της έρωτικής ζηλοτυπίας). Απεναντίας τα ήθη αφήνουν στον άντρα κάθε έρωτική ελευθερία φιλετερόφλη και φιλομόφλη. Μόνον ο παθητικός φιλομόφλος αντιμετώπιζε τη σαρκαστική περιφρόνηση της κοινωνίας. Η Ποινική Νομοθεσία μας ήταν — και εξακολουθεί να είναι — πιο αυστηρή από τα ήθη. Εκτός από το βασικό, τιμωρεί την άπολαύση ανηλίκου κόρης, τη μοιχεία και τη φιλομοφιλία μεταξύ αρρένων.

Στο άναμεταξύ, πολύ νερό κύλισε κάτω από τις γέφυρες του 'Ιλισού (ο λόγος το λέει!). Ο πατριστικός Έλληνικός Λαός δεν μπορούσε να μην ακολουθήσει το ρεύμα του Ματρισμού που κυριαρχεί σ' ὅλο τον πολιτισμένο κόσμο. Η εξέλιξη αυτή γίνικε με ρυθμό άργό στην αρχή, ραγδαία επιταχυνόμενο πιο ύστερα.

Σήμερα, μολοντί δεν έχουμε στατιστικά στοιχεία, μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι η μεγίστη πλειοψηφία των αρρένων Έλλήνων είναι ματριστική. Απόδειξη άτράνταχτη του ισχυρισμού μας είναι ότι οι άνδρες της Ελλάδας παραδέχτηκαν, με το Σύνταγμα και τους νόμους, την πλήρη πολιτική και κοινωνική εξίσωση των δύο φύλων.

Παράλληλα, στη μεγάλη πλειοψηφία του ματρισμού υφίσταται ακόμα μία μικρή μειοψηφία πατριστών. Τυπικότερο δείγμα αυτού του δυσφορικού άναχρονιστικού είδους είναι ο Ναπολέων Κακολύρης.

Ο τραυματισμένος έγωϊσμός

Υπάρχουν δύο είδων πολιτισμοί: ο πολιτισμός της Αϊδούς και ο Πολιτισμός της Τύφως. Στην πρώτη περίπτωση, το άτομο ρυθμίζει την συμπεριφορά του σύμφωνα με τη γνώμη της κοινωνίας. Στη δεύτερη — την ισχύουσα σήμερα — το άτομο ενεργεί σύμφωνα με τη συνείδησή του, ἔστω και αν έρχεται σε αντίθεση με την κοινή γνώμη. Ο Ναπολέων Κακολύρης, πατριστής ως τα άυτα της ψυχής του, τρέμει μήπως κατακριθῇ από την κοινή γνώμη, και κάνει ότι νομίζει αναγκαίο (ακόμα και φόνους) για να διατηρήσει την έκτιμησή της. Κυριαρχημένος όμως από νοσηρά πλέγματα (για τα οποία θα μιλήσουμε παρακάτω), και με διανοητική ανάπτυξη ύποτυπη, δεν αντικαυδάζεται πως η μεγίστη πλειοψηφία της κοινής γνώμης δεν θεωρεί άτιμωμένο τον άνδρα που η σέληφή του έχει έξωγαμο έρωτική δραστηριότητα: και προχωρεί ὁδίσταχτα στην διά βαθέως τιμωρίας της «ένουα», ἄλλα τιμωρεί άδυσωπτητα στον ἄλλο, εκείνο που φοβάται περισσότερο για τον εαυτό του...

Μόνον αυτή ήταν η γενεσιουργός αίτια του φόβου της Έλευθερίας; Φοβάται πως όχι. Ο Ναπολέων όντας πατριστής, δεν διακρίνει έχθρικά προς το νόημα της αίμομιξίας. Δεν έννοο πως είχε έρω-

Η απειλή της ενόπλου «αδελφικής επεμβάσεως»

δηλητηρίασε τις σχέσεις και τη ζωή

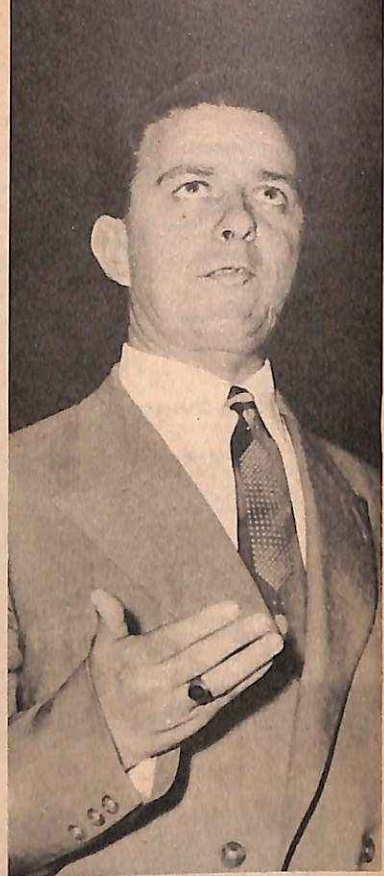
των δύο έρωτευμένων νέων.

ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: «Ποιός άντρας από το άχροατήριο δεν θα έδεχτο να πάει με μια κοπέλλα, αν του το έproτίεινε;».

‘Ο δήμαρχος Ζακύνθου: «‘Ο φόνος ήταν για τον Ναπολέοντα ήθικόν καθήκον».

‘Ο θεός Κακολύρης: «Είπα στον Ναπολέοντα ότι βούιξε ή ‘Ανδραβίδα».

Ο ΦΡΟΥΝΤ, Ο ΛΟΜΠΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΚΟΛΥΡΗΣ

τικές σχέσεις με την αδερφή του (άναμφισβήτητος δεν είχε), ούτε κιόλας ότι είχε συνειδητοποιήσει την έρωτική του έλξη προς αυτήν. Κατά πάσαν πιθανότητα αυτή η έπεξεργασία πέρασε άσπραπτα από τη συνείδηση στο ύποσυνείδητο του Ναπολέοντα, δημιουργώντας πλέγμα πανίσχυρο. ‘Ο Ναπολέων αγνοεί συνειδητά πως είναι έρωτευμένος με την αδερφή του. Έτσι, το έρωτικό πλέγμα παίρνει την άπατηλη προσωπίδα της Τιμής. Καί ο Ναπολέων εκτελεί την αδερφή του ελκρινέστατα πεπεισμένος ότι το κάνει για λόγους τιμής: ενώ, κατά πάσαν πιθανότητα, το έκανε για λόγους τραυματισμένου έρωτικού έγωισμού.

‘Αλλά ο Ναπολέων δεν εξέτελεσε μόνον την άδελφή του έσπευσμένως και ψυχραίμως (θα ήταν τουλάχιστο άνοητο να παραδεχόμμε σύγχυση και τὰ παρόμοια). Δεν εξέτελεσε μόνον, το ίδιο ψυχράιμα, τον τυπικό κηλιδωτή της οικογενειακής του τιμής και ούσιαστικώς έρωτικό του αντίζηλο. Έξετέλεσε επίσης και την μητέρα του Λάκη Παπαποστόλου, την έντελως άσχετη με το ζήτημα τιμής ή ζηλοτυπίας (πάρτε το πως προτιμάτε). Αυτό αποδεικνύει πως ο Ναπολέων Κακολύρης είναι δολοφόνος αδιάτακτος και άμετανόητος — αφού ακόμα και στη δική του ξέφυγε πως εύχαιρίστως θα δολοφονούσε και κάποιον τέταρτο, για φύλλον πήδημα — έπιφυλλασσόμενος να το κάνει μόλις αποφυλακισθί. ‘Οπότε ο λόγος δεν ανήκει πιά στον Ζίγκουντ Φρόυντ, αλλά στον Τσεζάρε Λομπρόζο. Καί το μέγιστο σφάλμα των ενόρκων να μην τον στείλουν στο εκτελεστικό άδυσπασμα, αυτόν τον έγκληματία, πρέπει ή Πολιτεία να το έπανορθώσει κατά το δυνατό, φροντίζοντας να μην αποφυλακισθί εύκολα ο Ναπολέων Κακολύρης, ή να μην αποφυλακισθί ποτέ.

‘Ο «τρίτος άνθρωπος»

Σ’ αυτή τη δική έσπιλώθηκαν μνήμες νεκρών — άδικασκοτωμένων — και ύποληψης άμέμπτων ζωντανών, μόνο και μόνο για να ελαφρυνθί ή θέση ενός είδεχθούς δολοφόνου. Ένοχοι αυτής της άπρεπείας ήταν οι συνήγοροι του Ναπολέοντα. Βέβαια, ο δικηγόρος έχει χρέος να έξασφαλίση τη μεγαλύτερη δυνατή έπιείκεια των ενόρκων για τον πελάτη του. Δεν

σημαίνει όμως ότι κάθε μέσον είναι θεμιτό για την έπιτυχία αυτού του σκοπού: είδ’ άλλως ή δικηγορία από λειτούργημα, άπαραίτητο για την όμαλή άπονομή της Δικαιοσύνης, ύποδιβάζεται σε διοποριστικό έπάγγελμα, μη ύποκειμενο σε κανένα έλεγχο. Δεν ύπόρεσα όμως να καταλάβω γιατί και ο κ. Εισαγγελέας, μολοντί δικαίως κράτησε στάση άδέκαστη άπέναντι στο δολοφόνο, έστράφη άτόπως κατά ενός μάρτυρος κατηγορίας.

Ένωά το Θεοφανόπουλο, που από τὰ εισαγγελικά χείλη χαρακτηρίστηκε εύποκείμενο ταπεινό, χυδαίο κλπ., είτε έπειδή κατέθεσε την άλήθεια, είτε έπειδή, κατά τη γνώμη του κ. Εισαγγελέα, ή άλήθεια ήταν δυσάρεστη για το Θεοφανόπουλο. Φοδάμαι πως ο κ. Εισαγγελέας παρέβλεπε ότι στην αίθουσα εκείνη, και τη στιγμή εκείνη, δεν δικάζονταν οι μάρτυρες, αλλά οι κατηγορούμενοι. ‘Ο Θεοφανόπουλος δεν ήρθε να μαρτυρήσει έξ ίδίας πρωτοβουλίας: τον κάλεσε άυτεπαγγέλτως ο κ. Εισαγγελέας. Τον έβαλε να όρκισθί στο Ευάγγελιο πως θα πη την άλήθεια: και κατόπι τον έξέυρισε έπειδή είπε την κατά τον κ. Εισαγγελέα άσχημη για τον Θεοφανόπουλο άλήθεια. Καί έρωτά: αν ο Θεοφανόπουλος άπιστωσιώσε την δ ή θ εν άσχημη γι αυτόν άλήθεια, ο κ. Εισαγγελέας θα τον παρέμπε ή όχι για ψευδορκία; Έτσι καταλήξαμε στο άτοπο να παρουσιάζεται στο μάρτυρα το δίλημμα ή να πη την άλήθεια και να έξευτελισθί ή να πη ψέματα και να φυλακισθί. Φρονεί ο κ. Εισαγγελέας πως έτσι θα έπιτευχθί ή πρόθυμη προσέλευση των μαρτύρων στα έλληνικά δικαστήρια;

‘Αδυνατώ να πιστέψω πως ο κ. Εισαγγελέας ταπεινώσε τον μάρτυρα Θεοφανόπουλο έπειδή εξέτελεσε εύρκως το καθήκον του λέγοντας την άλήθεια. Συνέπως τον ταπεινώσε έπειδή ή άλήθεια ήταν, κατά τη γνώμη του κ. Εισαγγελέα, δυσάρεστη για τον μάρτυρα.

‘Ας μου έπιτραπή να παρατηρήσω ότι λόγοι ύψίστης σκοπιμότητας ύποκρέονουν τον κ. Εισαγγελέα να μην έξευτελίσει τους μάρτυρες: και μάλιστα τους μάρτυρες κατηγορίας, τους κλητευμένους απ’ αυτόν τον ίδιον, για να τον βοηθήσουν στη θεμελίωση του κατηγορητηρίου. ‘Ασχετα όμως με αυτό, ως μου έπιτραπή να μη συμφωνήσω με τον κ. Εισαγγελέα για το ήθικον ποιόν του Θεοφανόπουλου.

‘Ο Θεοφανόπουλος κατηγορήθηκε έπειδή συνεδέθη με την έρωμένη του φίλου του, Λάκη Παπαποστόλου, και διότι ύποτίθεται ότι ο φίλος σέβεται την έρωμένη του φίλου του.

Έχω να παρατηρήσω ότι το νόημα της φιλίας ύπόκειται σε διαβαθμίσεις: Ξεκινά από την έγκάρδια αγάπη, που ξεπερνά σε δύναμη και αυτούς άκόμα τους δεσμούς του αίματος, για να καταλήξουμε στους άμέτρητους «γνωστούς», με τους όποιους έχουμε τις συμβατικά λεγόμενες «φιλικές» σχέσεις. Μετρήθηκε ο δαδός φιλίας που ένωσε το Θεοφανόπουλο με το Λάκη Παπαποστόλου; Νομίζω πως όχι. Πιθανόν να μην ήταν τόσο μεγάλος ώστε να άπαγορεύη την προσπάθεια του Θεοφανόπουλου να «εξολογίσση» την έρωμένη του Λάκη Παπαποστόλου. Δεν γίνικε όμως αυτό. ‘Απεναντίας ή Έλευθερία προσφέρθηκε πιστικά στο Θεοφανόπουλο.

Καί φθάσαμε στο σημείο να κατηγορούμε φανερά το Θεοφανόπουλο για παλιάνθρωπο, έπειδή δέχτηκε την προσφορά της όμορφης κοπέλλας. Ένώ αν την άπερίριπτε, φανερά τον τρόπο με τον έπαινούσαμε: ένομιχα όμως θα του δίναμε ήλιθιότητα περικεφαλαιώδη, και θα τον παρομοιάζαμε με το θλιβερό εκείνο πρόσωπο που αναφέρει ή Παλαιά Διαθήκη. (Γένεσις, κεφ. 38, στ. 1 - 10).

Έκτός τούτου, άπορίηπτε την άποψη της εύθύνης του έρχομένου σε έρωτική σχέση με τη σύζυγο ή την έρωμένη του φίλου του. Πρόκειται για άποψη πατριστική, που θεωρεί τη γυναίκα όν άνεύθυνου και άδουλο μη δυναμένη να αντίδράση στην έρωτική έπιθυμία του πρώτου τυχερού άρσενικού. ‘Οχι! Αυτή την τόσο ύποτιμητική για τη γυναίκα άποψη δεν την παραδέχομαι, έπειδή είναι εύτελης, άσχετη με την πραγματικότητα. ‘Η γυναίκα έχει την ίδια ακριβώς έρωτική βούληση με τον άντρα. Ούδέποτε δίνεται χωρίς την άπόλυτη θέλησή της. Κάτι περισσότερο: Έκείνη, πολλές φορές, παίρνει την πρωτοβουλία της έρωτικής περιπέτειας, ύποκινώντας έντεχνα το έρωτικό ένδιαφέρον του άντρα. ‘Οντας ίσως γυναίκα (και το λέω χωρίς την παραμικρή πρόθεση να ύποτιμώω το γυναικείο φύλο) καταφέρει ν’ αντίστρεψη τις καταστάσεις, και να παρουσιάσει ότι τάχα εκείνη ύποκύπτει στις έρωτικές προτροπές του άντρα. ‘Ο άντρας που έχει κατανοή-

‘Ο Κακολύρης νομίζει ότι με το φόνο άποκατέστησε την «τιμή» της οικογενείας του

σει την άλήθεια της έρωτικής αύτεξουσιότητας της γυναίκας (άλήθεια που έξυψώνει την προσωπικότητα του γυναικείου φύλου), συνάπτει συμβόλαιο έρωτικής πίστεως μόνο με τη σύζυγο ή την έρωμένη του, και ούδέποτε με τους φίλους και τους γνωστούς του.

Συναισθάνεται πως είναι τουλάχιστο γελοίο να ρίχνει στο φίλο την εύθύνη του έρωτικού του άτυχήματος. ‘Υπείθυνος είναι ένας και μόνο: ή γυναίκα που άπάτησε το σύζυγο ή τον έραστή της: και μόνον από εκείνην ο άπατημένος δικαιούται να ζητήση εύθύνης. Προσθέτω πως το ίδιο ακριβώς ίσχύει και στην αντίστροφη φυλετική περίπτωση: ή άπατημένη θα ζητήσει εύθύνη μόνον από τον άπατήσαντα, και όχι από τη φίλη της με την όποια ήρθε σ’ έρωτικό δεσμό ο σύζυγος ή ο έραστής.

Στους σημερινούς λοιπόν καιρούς, είναι άπαράδεκτο να κατηγορηθεί ο Θεοφανόπουλος έπειδή δέχθηκε την έρωτική προσφορά της έρωμένης του φίλου του Λάκη Παπαποστόλου. Του Λάκη, που όπως άποδείχθηκε δεν άγαπούσε την Έλευθερία: και δεν είχε αντίρρηση να συνδέη ή έρωμένη του με όποιον ήθελε, δεδομένου ότι το γεγονός αυτό θα τον άπλλάσσε από τον κατά της ζωής του κίνδυνο, τον προερχόμενο από τον έρωτικό δεσμό του με εκείνην.

Και μιά τελευταία παρατήρηση: όσοι κατηγορούν το Θεοφανόπουλο για τις σχέσεις του με την Έλευθερία, είναι άναμφίδωλος άνθρωποι που ούδέποτε διανοήθηκαν να «πλησιάζουν» τη σύζυγο ή τη φιλενάδα κάποιου γνωστού τους: έρχονται όμως σε αντίφαση με την εύαγγελική ρήση: «ό άναμάρτητος πρώτως τον λίβον δαλέτω». Έρχονται ακόμη σε σύγκρουση με το ‘Ούαι ύμιν Γραιμματαίς και Φαρισαίοι, ύποκριταίς...

‘Η «δειλία» του Λάκη

Και τώρα, ο Λάκης Παπαποστόλου. ‘Η μνήμη του άδικασκοτωμένου κατεσπιλώθη, με τη δικαιολογία ότι εξέβιαζε την Έλευθερία να του ύπογράφη τὰ γνωστά σημειώματα, παίρνοντας εκείνη και άπαλλάσσοντας εκείνον από την εύθύνη του δεσμού τους.

Το σπουδαίο αυτό σημείο έμεινε έντελως άνεξιχνύαστο, έπειδή κανείς από τους παράγοντες της δικής δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να το αντιμετώπιση ειλικρινώς.

Είναι φυσικό, λογικό, συνθησιμένο, στους σημερινούς καιρούς της τόσης έρωτικής έλευθερίας, ο έραστής να θέλη ν’ άποείση, δίχως λόγο και αίτια τις ύποτιθέμενες εύθνες του για τον έρωτικό δεσμό του με μιά άνυπαντητη κοπέλλα: ‘Απεναντίας, πρόκειται για φαινόμενο σπανιότατο, πρωτακουστο, σχεδόν μοναδικό! Καί γεννιέται το έρώτημα: το ίδιο θα έκανε ο Λάκης με όποιάδήποτε κοπέλλα σχετιζόταν; ‘Η άναγκάστηκε να το κάνει μόνο με την Έλευθερία;

‘Αν ή λογική σας βούληση ύποτυπωδώς, θα φτάσουμε στο συμπέρασμα ότι ή διατυμπανισθείσα εδειλία» του Λάκη δεν ήταν όπωσδήποτε πρωτογενής, αλλά συνέτεια σαφώς διαγραφόμενων άπειλών και κινδύνων. Φαίνεται πως ή Έλευθερία, γνωρίζοντας τί είνιν Κακολύρης — και μάλιστα Ναπολέων τοιούτος — έλεγε συνεχώς στο Λάκη: «‘Αν οι δικοί μου μάθουν τὰ καθέκαστα, ν’ άπατήσουν να με παντρευτή; ή αν άρνησθί, θα σε σκοτώσουν!». Φυσικά, ο Λάκης τρομοκρατήθηκε. Περί γάμου λόγος δεν μπορούσε να γίνη, δεδομένου ότι και από τις δύο πλευρές δεν ύπήρχαν τὰ στοιχειώδη οικονομικά μέσα για τη σύσταση νέας οικογένειας. ‘Υστερα από αυτό, ή άπειλή της ναπολεόντειας κομπιούρας φαινόμασε τη ζωή του νεαρού. Για ν’ άπαλλαγί από τον κίνδυνο, δεν ήρθε άλλο τρόπο παρά ν’ άπαλλαγί από την Έλευθερία που, έπί πλέον, δεν την άγαπούσε. ‘Αδύνατον! έπειδή ή Έλευθερία, τραγικά έρωτευμένη, δεν παραδέχονταν να εγκαταλείψη τον άγαπημένο της. Τότε ο Λάκης, τελειώς σαστισμένος και παραπατών, κατέφυγε στη λύση του Θεοφανόπουλου και των έπιστολών. Βέβαια, ή λύση αυτή έχει πάμπολλα και σοβαρά ήθικά τρωτά. Δεν πρέπει όμως να έχουμε άξιώσεις όριμης όρθορσύνης από ένα άγουρο νεαρό, και μάλιστα τρομοκρατημένο από την έπιχειρημένη άπειλή κατά της ζωής του.

‘Ο έπακουλωθής φόνος του άποτελεί τεκμήριο άμάχητο πως ο Λάκης άναγκάστηκε να καταφύγη στη λύση των έπιστολών και του Θεοφανόπουλου, έπειδή ήταν θετικά πληροφορημένος για τις δολοφονικές προθέσεις του Ναπολέοντα. ‘Ο Ναπολέων, για να άποκατασταθί ή «τιμή» του, άπαιτεί το γάμο της άδελφής του με τον έραστή της, άσχετως αν ο

τελώς πως θα ζήσει το άπένταρο και άνεργο άντράγυνο. ‘Η δική του «τιμή» να έπανορθωθί και ή άδερφή του ως πεθάνη της πείνας! Δεν γινόταν να πεθάνη της πείνας μέσα στο γάμο; ‘Εί, τότε, ως πεθάνη από το δολοφόνο βόλι έξω από το γάμο! Μόνον ο θάνατος μπορούσε να ίκανοποιήση την άβυσσάλη ψυχρούνηση του Ναπολέοντα Κακολύρη!

Και τώρα, ή Έλευθερία Κακολύρη. Το μεγάλο άμάρτημά της ήταν ότι «πολύ ήγάπησεν». ‘Αγάπησε μόνον όπως οι παρθένες μπορούν ν’ άγαπήσουν: και μάλιστα οι Έλληνίδες, οι πιο εύγενείς, οι πιο αούβρητες, οι πιο άνιδιοτελείς, οι πιο εύψυχες γυναίκες του κόσμου. ‘Η μεγίστη, ή όλοκληρωτική της προσφορά — ψυχή τε και σώματι — ήταν πρόσκληση άδόσαστη για τις στενές και ψυχροραγούσες πατριστικές δυνάμεις, που άδέκαστος έκπρόσωπος τους ήταν ο Ναπολέων Κακολύρης. Γνωρίζει ή Έλευθερία ότι ούδεν κρυφόν υπό τον ήλιον γνωρίζει ήπείσης το Ναπολέοντα Κακολύρη. Προμαντεύει τί θα έπακολουθήσει όταν ο Ναπολέων πληροφορηθί το

ένοχος είναι άντρας ή γυναίκα. ‘Επί πλέον ή μεγίστη πλειοψηφία των αντρών της Έλλάδας άποφάσισε να δώση πλήρη πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα στις γυναίκες της Έλλάδας. Τους έδωσε το δικαίωμα να συμμετέχουν έμέσως στην κυβερνήση της χώρας με την ψήφο τους: ή κιόλας να κυβερνούν άμέσως την Έλλάδα, ύποδεικνύόμενες προς τούτο από τη θέληση της πλειοψηφίας. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως ο Έλληνας προθυπουργός — άντρας ή γυναίκα — μπορεί να παραβιάη τις «σεξουαλικές» διατάξεις της Νομοθεσίας. ‘Αν το κάνει, τα δικαστήρια θα τον κρίνουν. Σε μιά πολιτισμένη χώρα δεν έχει άπόλυτως κανείς το δικαίωμα να ύποκαθιστά τη δικαιοσύνη του Νόμου και των δικαστών με τη δικαιοσύνη των άτομικών του άντιλήψεων και της μερέτας του! Ξέχασε ο κ. δήμαρχος της Ζακύνθου πως τὰ δύο φύλα έξίσωθηκαν. Του έλειψε ή φαντασία να κατανοήση πως θα ήταν τουλάχιστο σόδοικο ή άνυπαντη πρωθυπουργός της Έλλάδας να δολοφονήται δικαιολο-

Γύρω από το έδώλιο: ‘Η «οικογενειακή τιμή» σε αντιηδή.

δεσμό της με το Λάκη. Κατανοεί την άπόλυτα δικαιολογημένη άδυναμία του άπόρου Λάκη να την παντρευθί προς το παρόν. ‘Ισως και να διαισθάνεται πως ο Λάκης δεν την άγαπάει. ‘Αγατώντας το Λάκη, του άπεκάλυψε τον κίνδυνο που άποτελεί ο Ναπολέων για τη ζωή του. Για να προφυλάξη τον άγαπημένο της, ένας τρόπος ύπάρχει: να χωρίσουν. Μά ή ψυχή της δεν δατάει το χωρισμό που ο Λάκης, τρομοκρατημένος, τον επιδιώκει. Για να μη χάση τον άγαπημένο της, παραδέχεται κάθε δική της θυσία, που πιθανόν να άποτελή άσφάλεια για εκείνον. ‘Υπογράφει αδιάτακτα τὰ πιο έξευτελιστικά για το ήθος της κείμενα: συνδέεται με το Θεοφανόπουλο, που όπωσδήποτε τον σιχαίνεται. Γίνεται όλοκαύτωμα στο όνομα του Έρωτα. Παρασπεί, αλαλιάζει, ψηλαίνει ο νους της! ‘Ο φαύλος κύκλος την άρπάζει, την έφερε στο άδιέξοδο της ώδησης, μαζύ με τον άντρα που άγαπούσε και που δεν την άγαπούσε, στο θάνατο...

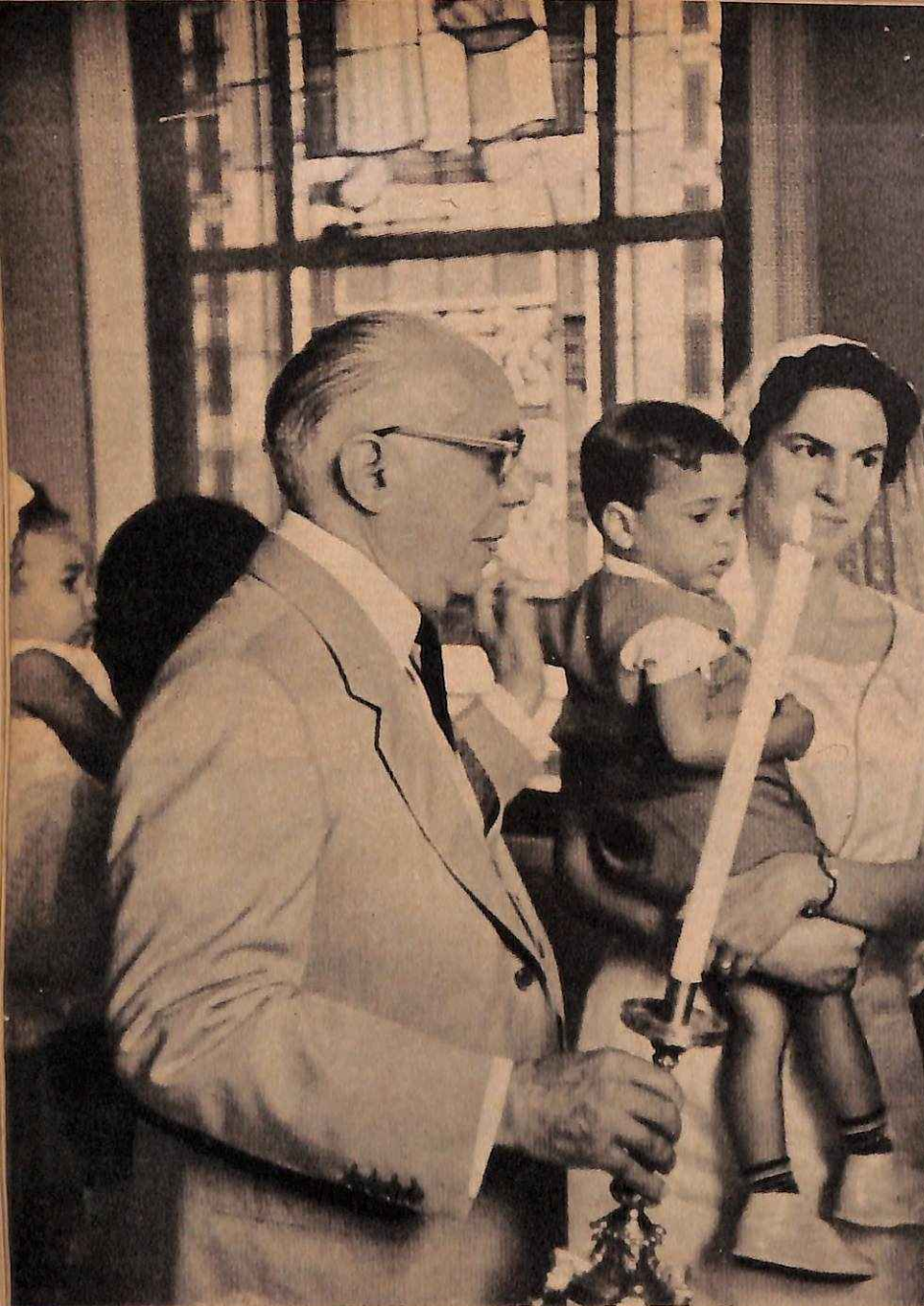
Και τελειώνουμε με το δήμαρχο Ζακύνθου που, με την κατάθεση του στο δικαστήριο, προσέφερε τη χειρότερη δυνατή ύπηρεσία στους συντοπίτες του — άντρες και γυναίκες — που έκαναν το λάθος να τον διαλέξουν δημοτικό τους άρχοντα. Είπαμε ότι στον Ποινικό μας Νόμο ύπάρχουν διατάξεις που τιμωρούν όρισμένες έρωτικές σχέσεις, χωρίς, κατ’ άρχην, να γίνεται διαχωρισμός των δύο φύλων (με μοναδική εξαίρεση την άσπιλήνηση άνήλικου κόρης). Τις άπρηχαιμένες αυτές διατάξεις οι Έλληνες δικασταί άποφύεοντες σχεδόν να εραρμόζουν στις περιπτώσεις που οι δύο ένοχοι είναι άνήλικοι, άδικοφώς φύλλο. ‘Απεναντίας — και πολύ δικαίως — δείχνονται αούτηράτοι για τον ένήλικο που έκαταλείπει την άγνοια και την έλαττωμένη ήθική αντίσταση των τρυφερής ηλικίας άγοριών και κοριτσιών.

Μέ άλλα λόγια ύπάρχει Νόμος, Νομολογία, και Δικαστές που τιμωρούν εκείνο που πρέπει να τιμωρηθί, και όπως πρέπει να τιμωρηθί, άσχετως αν ο

γυμνάς από τον άδερφό της, έπειδή έχει έραστή! Κατά λογική συνέπεια, μετά τη συνταγματική έξίσωση των δύο φύλων, θα μπορούσε έξίσαια ή άδερφή του άρρενος άνυπαντηρ πρωθυπουργού, να τον σκοτώσει έπειδή... έχει έρωμένη! ‘Ισχυριζόμενος λοιπόν ο κ. δήμαρχος Ζακύνθου τὰ δσα ίσχυρίσθηκε, παρουσίασε τους Ζακυνθίνους σαν όπισθοδρομικό, βάρβαρο και από δολοφόνά έντοκτα διεπομένο τμήμα του έλληνικού λαού, έρχόμενο σε σχεδόν έπαναστατική ήθική αντίθεση με τη μεγάλη και φωτισμένη πλειοψηφία των όμοεθών του. Εύτυχως, ή πραγματικότητα είναι έντελως διαφορετική. Καί... οι προδοτικοί, οι πολιτισμένοι, οι φιλόνομοι και διόλου δολοφόνι Ζακυνθίνοι — ιδίαιτερα οι Ζακυνθινές — όφείλουν να τιμωρήσουν σκληρά το δυσφημιστή τους δήμαρχο στις έπομένους εκλογές, δίνοντας του μαύρο δαγκωτό!

Συμπέρασμα: Το τέρας του «εστικου» Πατρισμού, έξουθενώμενο από τὰ θανατηφόρα χτυπήματα που θριαμβολούσε ο Ματρισμός, δίνει τις στενές φαρμακερές δαγκωνές του πριν έρωχήση. ‘Επομένως ή μεγάλη πλειοψηφία των ματριστών Έλλήνων όφείλουν να στρέψουν όλες τις προσπάθειες προς δύο κατευθύνσεις: 1) Να εξακαθάρσουν το ταχύτερο το πατριστικό άγος, με έμπρηγίες αούτηράτοιες των όρκων των δικαστών και 2) να έντεινουν την άμυνά τους κατά του Ματρισμού, που έκτός από τις έλλες πασιγνώστες και δυσάρεστες συνέπειες, θα έαναφέρη στα χώματά μας το ζοφερό ψυχικό κλίμα του πιο κοντοφθαλμού, μικρόφρονος και καταπιεστικού Πατρισμού. ‘Οπως έπτε ο Φρόυντ, δεν μπορούμε ν’ αλλάξουμε τους σχετικούς με τον έρωτα νόμους και ήθη, παρά μόνον αν παραδεχθούμε ν’ αλλάξουμε όλοκληρη τη διαμόρφωση του κοινωνικού μας συστήματος. Καί άντιθέτως, δεν μπορούμε ν’ αλλάξουμε το κοινωνικό μας σύστημα, αν πρωτίτερα δεν αλλάξουμε τις έρωτικές μας αντιλήψεις.

M. ΚΑΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΙΩΝ ΤΟΥ. Ο ΔΙΚΤΑΤΩΡ.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ... ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ.

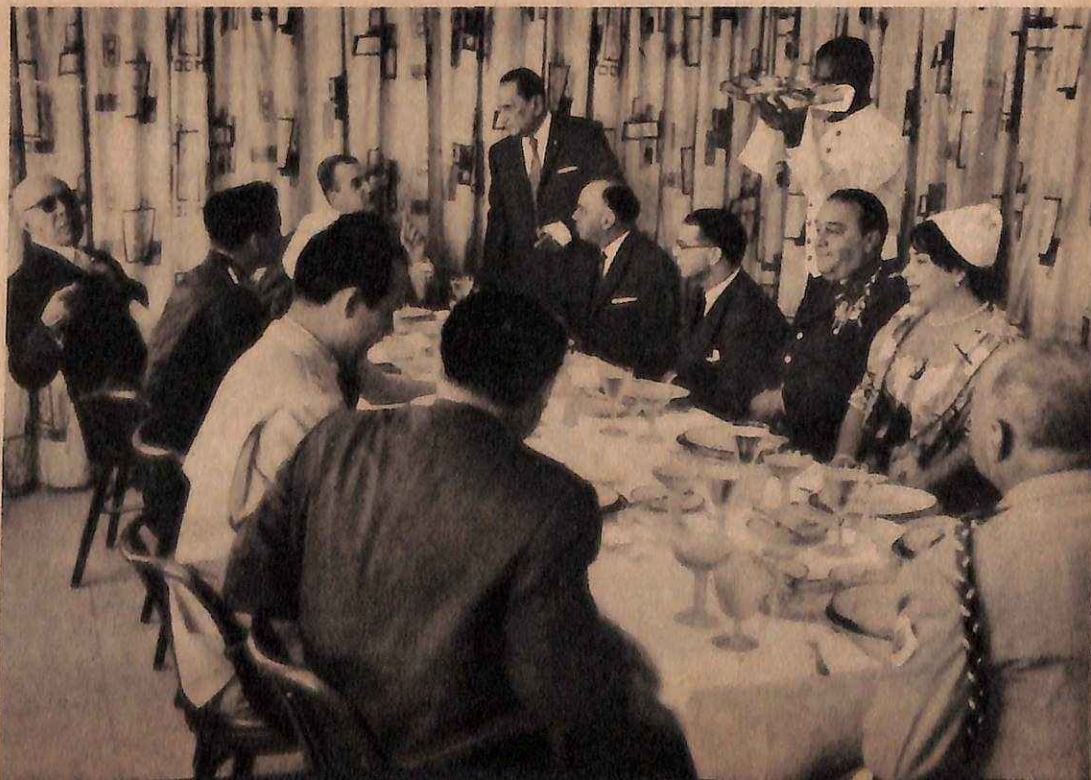

Η «ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ» ΔΟΝΑ ΤΖΟΥΛΙΑ, ΠΡΟΣΕΡΧΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΕΞΙΩΣΗ.

Δύσκολοι καιροί για τούς Τρουχίλο

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσει την ενομία της Καθολικής 'Εκκλησίας, ο Τρουχίλο τακτικά παρίσταται ως ανάδοχος σε όμαδικές βαπτίσεις. "Άλλωστε οι αναριθμητοί «κουμπάροι» του — καθώς πιστεύει — θ' αποτελέσουν ένα ακόμα στήριγμα για το δικτατορικό καθεστώς του.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ κυρίως είναι η συγκέντρωση στο επίσημο γεύμα για τα εγκαίνια ενός νέου αεροδρομίου. Γύρω από τον δικτάτορα: 'Ο παπικός νούντιος Λίνο Ζανίνι, ο τέως πρόεδρος 'Εκτωρ Τρουχίλο (άδελφός), ο τέως αντιπρόεδρος και νύν πρόεδρος 'Ισασαίμ Μπαλαγκουέρα, ο στρατηγός Χοσέ Γκαρθία Τρουχίλο (άνεψιός), η κυρία Χερρέρα Μπάεθ, ο σεβασμιώτατος 'Οκτάβιο Μπέρας, ο στρατηγός Πέντρο Τρουχίλο (άδελφός), ο υπουργός των 'Εξωτερικών Πορφύριο Χερρένα Μπάεθ, ο συνταγματάρχης Λουίς 'Εστέβθ (γαμπρός), η 'Αντζελίνα 'Εστέβθ Τρουχίλο (κόρη) και ο Ράδαμης Τρουχίλο (γιός).

Όταν κατά τον περασμένο χρόνο έγιναν οι πρώτες αποκαλύψεις σχετικά με την στρατολόγηση μισθοφόρων — υπό το πρόσχημα της μεταναστεύσεως — για το στρατό του δικτάτορος του 'Αγίου Δομνίκου Ραφαήλ-Λεωνίδα Τρουχίλο, οι περισσότεροι 'Ελληνες ή δεν ήξεραν καθόλου, ή άοριστα μόνον γνώριζαν την ύπαρξη της μικρής, αλλά πολυθρόνης αυτής «δημοκρατίας» του αρχιπελάγους των 'Αντιλλών. Και πολύ λιγότεροι ήσαν εκείνοι που γνώριζαν ότι ο Τρουχίλο, παλαιός στρατηγός, τα έχει καταφέρει έτσι, ώστε εδώ και τριάντα περίπου χρόνια να έχει εξελιχθεί σε ένα είδος «ιδιοκτήτη» της χώρας του. Μέσα σ' αυτό το διάστημα αυτοανακηρύχθη «Ευεργέτης», έδωσε το όνομά του στην πρωτεύουσα της χώρας — που από 'Αγιος Δομνίκος μετονομάστηκε εις «Θιουντάντ Τρουχίλο», δηλαδή, «Πόλις του Τρουχίλο» — στο ψηλότερο βουνό της καθώς και σε όλα σχεδόν τα μνημεία της.

Επειδή όμως δεν είχε πεποίθηση στη δύναμή του προσπάθησε επί πολλόν καιρό να αποκτήσει όσο το δυνατόν πλατύτερη λαϊκή βάση, δημιουργώντας κοινωνικές σχέσεις με κουμπαριές σε γάμους και βαπτίζοντας παιδιά. 'Ιδιαίτερη προσπάθεια κατέβαλε πάντα για να εξασφαλίσει τη φιλία και την υποστήριξη της Καθολικής 'Εκκλησίας, στην οποία ανήκει το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού.

Η ανάμιξη όμως καθολικών κληρικών σε μία από τις σοβαρότερες συνωμοσίες, που έγιναν τελευταία, εναντίον του Τρουχίλο, προκάλεσε μία άπροσδόκητη δξυνση των σχέσεων του δικτάτορος και της καθολικής ιεραρχίας. Μετά την ανακάλυ-

ψη της συνωμοσίας αυτής, ο στρατός και η αστυνομία του Τρουχίλο εξάπελυσαν ένα τεράστιο κύμα συλλήψεων. Πολλοί από τους συλληφθέντες βασανίστηκαν σκληρότατα. Το γεγονός αυτό και η σύλληψη καθολικών κληρικών έδωσαν την αφορμή που περιμένα ο ανώτατος καθολικός κληρός για να επέμβη. Με μία εξαιρετικά έντονη ποιμαντορική επίσημη, που διαδόθηκε σε όλες τις εκκλησίες, ο αρχιεπίσκοπος και οι επίσκοποι κατέδixαν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας της συνειδήσεως. Οι σχέσεις Τρουχίλο και Καθολικής 'Εκκλησίας έφθασαν σε πολύ κρίσιμο σημείο.

Εν τούτοις, η θέση του είναι τώρα ιδιαίτερα δύσκολη. Τελευταία, η κυβέρνηση της Βενεζουέλας κατήγγειλε πολλές φορές τον Τρουχίλο σαν τον πρωτεργάτη της δολοφονικής αποπειράς εναντίον του προέδρου Μπενεκουάρ. Σύμφωνα με τις καταγγελίες αυτές, ολόκληρη συνωμοσία είχε εξυφανθεί από τους αντιπάλους του Προέδρου, με την πρωτοβουλία και την κάθε είδους ενίσχυση του Τρουχίλο. 'Όπως ήταν επόμενο, η καταγγελία αυτή προκάλεσε βίαιες αντιδράσεις των κυβερνήσεων της Λατινικής 'Αμερικής και των λαών τους, όπου υπάρχει πάντα ζοφερή δυσφορία εναντίον του καθεστώτος του Τρουχίλο.

Η δυσφορία αυτή είχε επεκταθεί και στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, όπως φαίνεται από την έντονη αρθρογραφία του αμερικανικού τύπου. Τελευταία, η στάση των 'Ηνωμένων Πολιτειών έχει σκληρυνθεί περισσότερο επειδή επιθυμία των 'Αμερικανών είναι να αποδείξουν αστήρικτο τον ισχυρισμό των αντιπάλων τους στις χώρες της Λατινικής 'Αμε-

ρικής, σύμφωνα με τον οποίο οι 'Ηνωμένες Πολιτείες υποστηρίζουν τα δικτατορικά καθεστώτα που έχουν επιβληθεί σε πολλές από τις χώρες αυτές.

Έτσι, όταν εξεδηλώθη η τελευταία ένταση στις σχέσεις 'Ηνωμένων Πολιτειών και Κούβας, το ζήτημα Τρουχίλο ήρθε και πάλι στην επιφάνεια. Κατά τις πολιτικές και διπλωματικές ζυμώσεις που ακολούθησαν την αμερικανική προσφυγή στο Συμβούλιο της Πанаμερικανικής 'Ενώσεως εναντίον της πολιτικής που ακολουθεί το καθεστώς του Κάστρο στην Κούβα, η κυβέρνηση της Βενεζουέλας, καθώς και άλλες, έθεσαν άμεσως και θέμα Τρουχίλο. 'Η κυβέρνηση μάλιστα της Βενεζουέλας έχει υποβάλει προσφυγή εναντίον του στο ίδιο Συμβούλιο.

Έν τω μεταξύ, ανηγγέλητο ξαφνικά ότι ο πρόεδρος της Δημοκρατίας του 'Αγίου Δομνίκου, που είναι αδελφός του δικτάτορος, υπέβαλε την παραίτησή του «διά λόγους υγείας», αντικαταστάθηκε από τον έως τώρα αντιπρόεδρο δρ 'Ισασαίμ Μπαλαγκουέρα. Σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, ο Πρόεδρος παρητήθη κατόπιν έκκλησεως του Κοινοβουλίου, αλλά η γνώμη η οποία επικρατεί διεθνώς, είναι ότι η παραίτηση αυτή ήταν διαφανής ελιγμός για την διάσωση του καθεστώτος. Πράγματι, τονίζεται ότι ο Πρόεδρος ήταν απλώς «εδιακοσμητικό πρόσωπο» και ότι και μετά την παραίτησή ο πραγματικός αρχηγός του κράτους είναι ο αδελφός του, ο Ραφαήλ Λεωνίδα Τρουχίλο, ο οποίος με την αντικατάσταση του αδελφού του με τον δρ Μπαλαγκουέρα δεν έκαμε τίποτε άλλο παρά να «βάλει την κάπα του άλλώς».

ΣΚΟΠΕΛΟΣ

← ΠΑΛΛΕΥΚΗ καὶ χαριτωμένη ἡ Παναγίτσα, σκαφαλωμένη πάνω στὸν ἀπόκρημνο βράχο στὴν εἴσοδο τοῦ λιμανιοῦ, καλωσορίζει τὸν ξένο ποὺ φτάνει μὲ τὸ πλοῖο στὴν Σκόπελο. Τὸ παλιὸ ἐκκλησάκι, πραγματικά, ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ὠραία καὶ ἐντυπωσιακὰ στολίδια τοῦ νησιοῦ.

Τὸ ἄσωρο, ταπεινὸ νησι τῶν Λωοράδων σοῦ ὠροσφέρει τὴ γαλήνη

← ΑΠΕΡΙΤΤΟ τὸ πατρογονικὸ σπίτι τοῦ Παύλου Νιρβάνα, — ἓνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα κτίσματα τοῦ νησιοῦ. Σήμερα στεγάζει ἄλλους ἐνοίκους, ἀλλὰ οἱ Σκοπελίτες τὸ ἐπιδείχνουν μὲ καμαρι στὸν ἐπισκέπτη.

→ ΣΤΑ ΓΡΑΦΙΚΑ καλύτερίμια τῆς Χώρας. Μὲ φυσικὴ χάρη ἡ Σκοπελίτιστα σπκάνει τὸ βαρυφορτωμένο καλάθι, στὸ κεφάλι τῆς — ἓνας πατροπαράδοτος τρόπος μεταφοράς ποὺ χάνεται στὶς χιλιετίες.

Κείμενο καὶ φωτογραφίες ΔΗΜΗΤΡΗ

Καθὼς τὸ καράβι πλησιάζει στὴ Σκόπελο, ὁ ἄερας ἀρχίζει νὰ μωρίζη πεύκο. Κ' ὅσοι, μόλις ὁ ἐπισκέπτης πατήσῃ στὸ καταποδινό νησί, καταλαβαίνει πὼς βρίσκεται σ' ἓνα ἤρεμο, γαλήνιο καὶ καλάκαρδο τόπο. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀπλοί, φιλόξενοι καὶ ἀπεριόριστα σεμνοὶ στὴν προσφορά τους. Καὶ προσφέρουν πολλὰ. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ἡ θερμὴ οἰκειότητα, χωρὶς καμμιὰ ἐπίδειξη, τὸ φιλικὸ χέρι ποὺ τείνουν στὸν ξένο γιὰ νὰ τοῦ δείξουν δι' αὐτὸς εἶναι τὸ ἴδιο ἐγκάρδια δεχτός, ὅπως οἱ ντόπιοι κι' οἱ ἴδιοι. Ἡ μικρὴ πολιτεία ἔχει μιὰ ἀρχοντιά, διατηρεῖ τὴν παλιὰ εὐγένεια στὴν μορφή της. Τὰ δοσιμάκια πεντακάθαρα, τὰ μπαλκόνια κ' οἱ ἀλλῆς φορτωμένες λουλουδία...

ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ.

ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Οι Σκοπελίτες αγαπούν και σέβονται το νησί τους. Έδω, η προσπάθεια των κατοίκων και των αρχών, είναι πώς το νησί θα γίνει ωραιότερο μέσα στον δικό του χαρακτήρα, πώς θα διατηρήσει το ύψος και την προσοπικότητά του. Αγαπούν αυτή την καθαρή και άπλη όψη του, νοιώθουν την ευπρέπιά του και προσπαθούν να δείξουν την φροντίδα τους με σιολίδια που της ταιριάζουν. Γι' αυτό, όλο το νησί έχει την σεμνή αξιοπρέπεια, που δεν ξιπάζεται από τη φριγούρα του μοντέρνου ή του δονμιδάσιου. Στα λόγια των κατοίκων διαφαίνεται συχνά η επιθυμία ν' ακούσουν τη γνώμη του

επισκέπτη για το νησί τους. «Εσύ ξένε, πές μας τί στραβά βλέπεις στον τόπο μας;». Κι' όταν κανείς παρατηρήσει πώς κάτι δεν πηγαίνει στον χαρακτήρα του τόπου, θ' ακούσει να του λένε: «Ναι, συμφωνούμε όλοι, θά το γκρεμίσουμε». Γι' άλλη, όμως, περίπτωση θά του πουν: «Μή το βλέπεις με τα μάτια του ανθρώπου που ήρθε απ' έξω. Αν κάποιος λίγες μέρες και καταλάβει την όμορφη του τόπου θά σ' αρέσει». Κι' αμέσως σε ρωτούν: «Για πές μας τη γνώμη σου, τί θά τον κάνουμε αυτόν τον βράχο; Πώς θά τον σκεπάσουμε;».

ΗΡΕΜΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. ΕΝΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΛΙΜΕΝΟΒΡΑΧΙΟΝΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΘΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΒΟΡΙΑ.

Στα παλιά τα χρόνια, η Σκόπελος ήταν από τα σημαντικότερα φρούρια που είχε ο τόπος μας στο Βορρά. Τα φυσικά λιμάνια της φύλαγαν τα καράδια απ' τις άσχημες φουρτούνες και οι απότομες πλαγιές μαρτυρούν πόσο δύσκολο ήταν να πατήσει ο εχθρός στο νησί. Στον 12ο αιώνα, η ηγεμονία της Σκοπέλου θρήνηκε στα χέρια της βενετσιάνικης οικογένειας των Γκυζη. Γύρω στα 1800, όταν η πειρατεία κόπηκε, οι Σκοπελίτες άφησαν το κάστρο κι' άρχισαν να χτίζουν τα σπίτια τους στις παραλίες του νησιού. Το Κάστρο υπάγεται επιδημικό με τις γκρίζες πε-

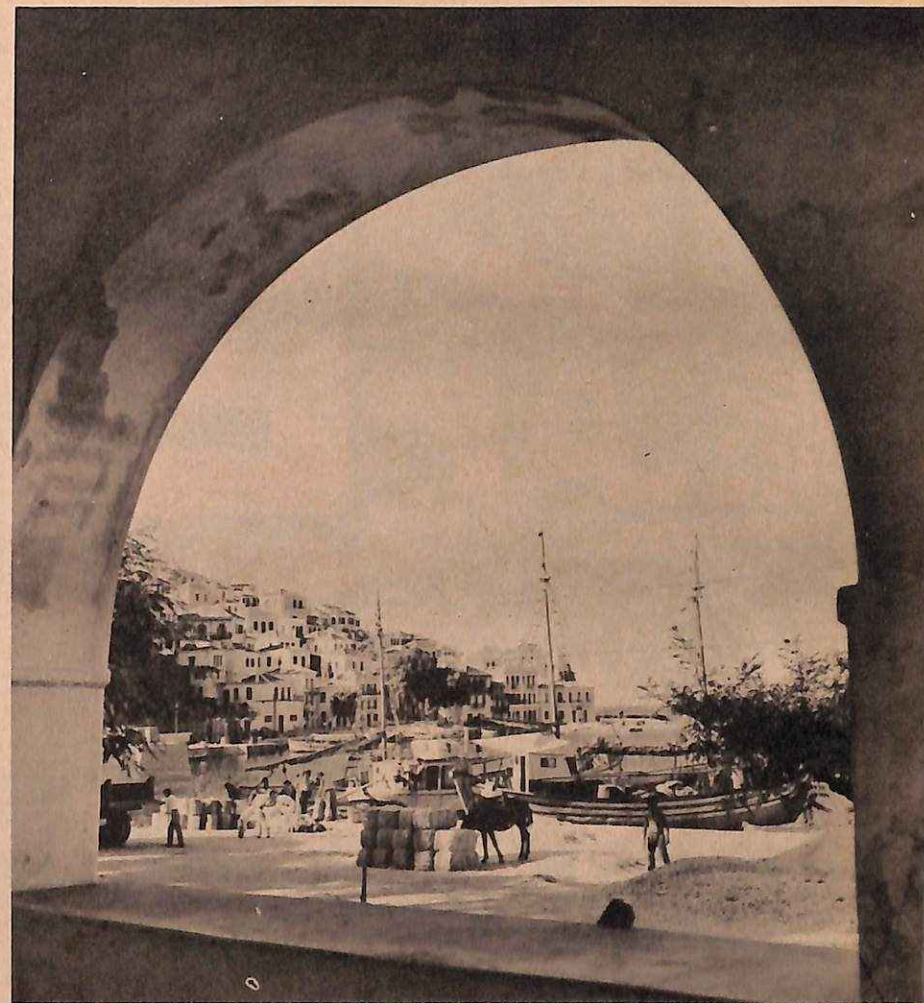
τρες του για να δείχνει πόσο δύσκολη ήταν πρώτα η ζωή σ' αυτή την περιοχή του Αιγαίου. Φαίνεται ότι το αχυρό αυτό χρησιμοποιήθηκε από την αρχαιότητα με άλλες άλλες προσθήκες διαφόρων εποχών. Το νησί άρχισε την ελεύθερη ζωή του το 1832, όταν ενώθηκε με την Ελλάδα. Κάποτε το νησί ήταν πλούσιο από ξυλεία κι' οι Σκοπελίτες πλούσιοι καραδοκώρηδες. Με τα χρόνια, όμως, τα δέντρα καταστράφηκαν από μεγάλες πυρκαγιές και από διάφορες επιδρομές, τα νερά λιγόστεψαν κι' έτσι οι κάτοικοι βρήκαν διέξοδο στη μετανάστευση. Κανένας απ'

αυτούς, όμως, δεν ξεχνά το νησί του, απ' την Αμερική ή την Αυστραλία που βρίσκονται και εκδηλώνουν πάντοτε το ενδιαφέρον τους με κάποια προσφορά για την ευημερία του. Κάτω απ' τα πανύψηλα και πανάρχαια πλατάνια και τις θυσίες μουριές, απλώνεται η πλατεία της πολιτείας με τα καφενεία, τις ταβέρνες, τα εστιατόρια με τους Αθηναίους και ξένους τουρίστες. Καίρια εκδρομικά ξεφορτώνουν συνέχεια ομάδες κοριτσιών και αγοριών με πολύχρωμα ντυσίματα που σκορπούν το νεανικό τους γέλιο στις ακρογιαλιές του νησιού.

Ός τώρα, η Σκόπελος ήταν ένας ξεχασμένος σταθμός στη διαδρομή της «αγώνης γραμμής», παραμερισμένη από το δίκτυο της τακτικής αεροπορίας. Έτσι χρειάζεται, ακόμα και σήμερα, να την ενασκαλύψει ο επισκέπτης, ενώ το ταξίδι ως εκεί είναι απλό και σύντομο. Απ' την Κύμη, την Λίμνη της Εύβοιας κι' απ' τη Χαλκίδα, ξεκινούν συχνά ατμόπλοια που οδηγούν στο άπαγεμο και γραφικό λιμάνι της. Η διαδρομή απ' τη Σκόπελο ως την Αθήνα είναι μόνο 10 ώρες άνετου ταξιδιού. Παρ' όλη, όμως, την εγκατάλειψη, το νησί αναπτύχθηκε μόνο του χάρις

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΔΟΜΗΣ Κ' ΕΠΟΧΩΝ ΤΟ ΠΑΜΠΑΛΑΙΟ ΚΑΣΤΡΟ

ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗ Η ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ — ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ, ΕΛΗΣΣ, ΨΑΡΙΑ.

Η Σκόπελος δεν είναι απ' τις εντυπωσιακές γωνιές της Ελλάδος που επιβάλλονται απ' την πρώτη στιγμή. Ανακαλύπτεις μια-μια τις ομορφιές της και συμφιλιώνεσαι με τον ρυθμό της, που δεν περιορίζεται μόνο στα ψηλά σπίτια με τα μεγάλα ξύλινα μπαλκόνια και τα χαγιάτια, στις άπλες και καθαρές γραμμές, αλλά κυρίως σ' ένα τρόπο ήρεμης και εδγενικής ζωής. «Εμείς εδώ δεν έχουμε εχθρούς — θά σου πουν — κανένας δεν μαλώνει με τον άλλον». Και είναι υπερέφανοι γι' αυτό...

ΦΟΡΗΤΟ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ ΤΟΥ 16ου ΑΙΩΝ. ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

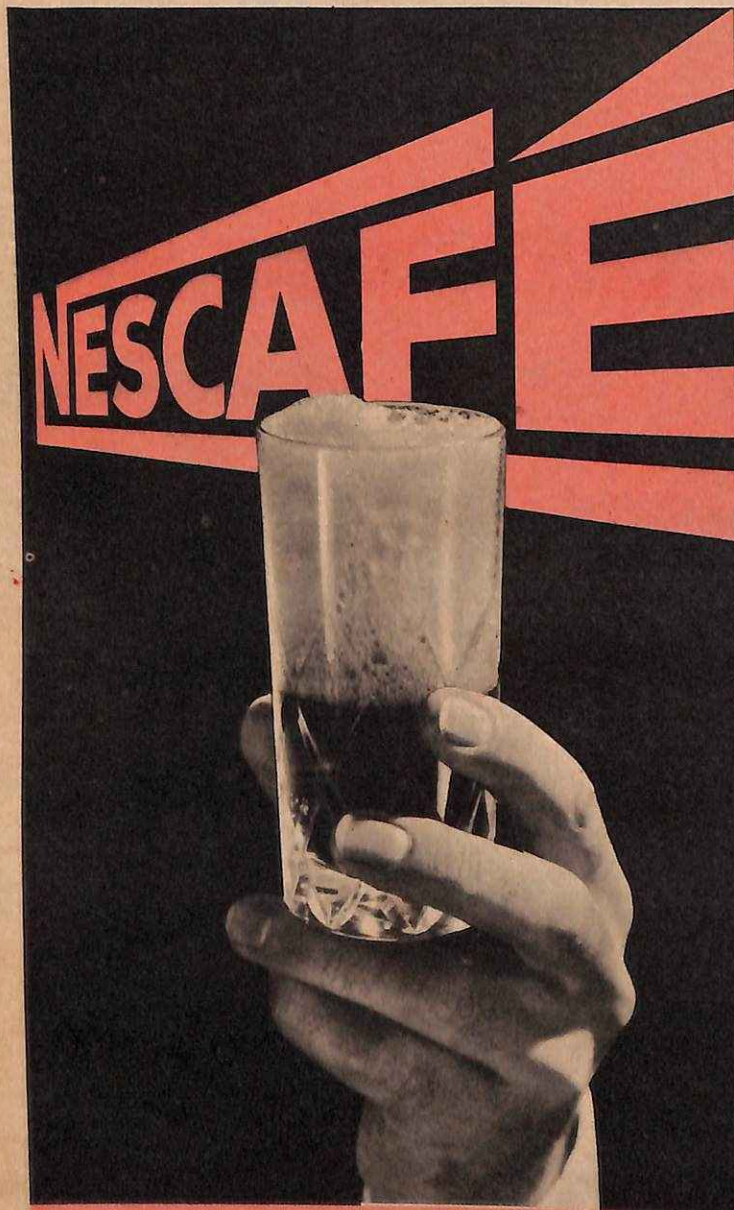

στην αγάπη των κατοίκων του. Ο δήμαρχος του νησιού, ο κ. Δουλίδης, είναι ένας δραστήριος άνθρωπος, που έταξε σκοπό της ζωής του να προσφέρει, ότι είναι δυνατό σ' αυτό τον τόπο. Ένα περίφημο λιμενικό έργο βρίσκεται υπό εκτέλεση, το οποίο θα προστατεύσει την είσοδο του νησιού από τις χειμωνιάτικες κακοκαιρίες. Και δεν ενδιαφέρονται μόνο για τα εσπαραίτητα, αλλά και για τα έργα που όμορφαίνουν, που δίνουν τόνο και χαρακτήρα στην ζωή του νησιού.

Εκτός από τα ξενοδοχεία, ο επισκέπτης θα βρει φιλόξενα σπίτια να τον

δεχθούν. Πελώρια δωμάτια παλιών σπιτιών με έπιπλα που διατηρούνται από γενιά σε γενιά — προικιά των γιαγιάδων και των παπούδων τους — στολισμένα με ό,τι συσάρεσε η νησιώτικη άρχοντιά ή η φτώχεια των κατοίκων, πάντα καθαρά και άφωγα, μέσα στον απλό σεβασμό των παραδόσεων μιας απλής ανθρώπινης ευγένειας. Θά δείξουν σεσουκία και ωραίες σκαλιστές κασέλες γεμάτες χρυσασκέντητες φορεσιές, λεπτοδουλεμένα κοσμήματα, κειμήλια

Συνέχεια σελ. 32

Η πιο εύπρόσδεκτη φιλική χειρονομία

Για να παρασκευάσετε έναν καλό καφέ φραππέ προτιμήστε το Νεσκαφέ λόγω της σταθεράς ποιότητάς του, της γεύσεως και του άρωματός του.

Για τους φίλους που θα σας επισκεφθούν τι καλλίτερο, από ένα Νεσκαφέ φραππέ. Δροσίζει, ξεκουράζει, τονώνει.

NESCAFÉ το πιο περιζήτητο στον κόσμο

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: Α. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ-ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 18 & ΑΙΟΛΟΥ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.033

ΕΧΟΥΝ ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ, σκοπελίτικο ρυθμό, τὰ σπίτια του νησιού. Οι κάτοικοι τὸν διατηροῦν καὶ στὰ καινούργια τους κτίρια.

ΣΚΟΠΕΛΟΣ

της ναυτικής ζωής, τὰ εξαιρετικά σκοπελίτικα μαχαίρια με την κοψή κοκκώδη λαδή. Παλιές εκκλησίες, σκορπισμένες στις πλαγιές, απροσβαλμένες, με σκαλιστά εικονοστάσια, με εξαίσια παλιά εικονίσματα, στολίδια αληθινά ανάμεσα στους βράχους και τὰ πεύκα, μαρτυροῦν τὴς βαθιές παραδόσεις τοῦ νησιού καὶ τὴν εὐλάβεια τῶν κατοίκων.

Ὁ Ἀγνώντας εἶναι ἓνα γραφικὸ λιμανάκι στὴ Σκόπελο, τριγυρισμένο με μεγάλα πλατάνια. Στὸν ἴσκιό τους ξεπλώνονται πελώρια ψαρόδικα καΐκια. Μιά ταβέρνα, λίγα ψαροκάλυδα, χρησιμεύουν γιὰ στόλισμα τοῦ λιμανιού. Ἐνας ἀμείωτος δρόμος 8 χλμ. διασχίζει τὸ νησί καὶ τελειώνει στὴ Χώρα τῆς Σκοπέλου. Οἱ Γάλλοι φθάνοντας στὸν Ἀγνώντα με τὸ καΐκι τους «CLUB ME-DITERANÉE», πρωταρχικὴ τους φροντίδα ἦταν νὰ ζητήσουν ἀστακούς. Πολλὲς φορές κάνουν ἀνταλλαγὴ τῶν διαφόρων ψαριῶν ποὺ χτυποῦν με τὰ ψαροτούφεκά τους με ἀστακούς. Καὶ οἱ ταβερνιέρηδες δίνοντας στὸ Γάλλο ἓνα

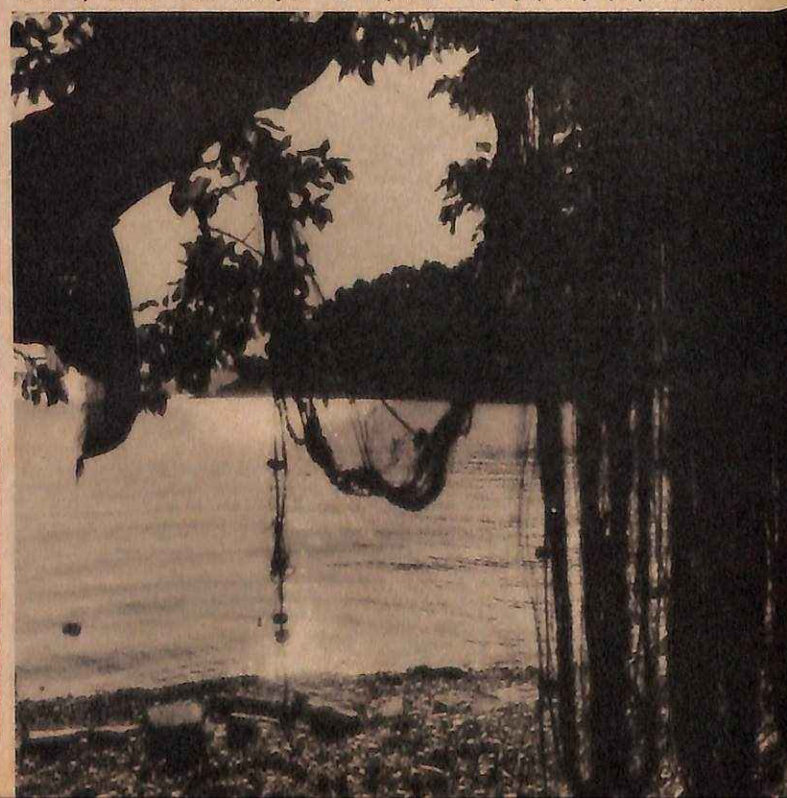
ἀστακό παίρνουν γιὰ ἀντάλλαγμα ἓνα πελώριο ροφό.

Ἐκτός τοῦ Ἀγνώντα ὑπάρχει καὶ ἓνα ἄλλο ἐπίσης γραφικώτατο λιμανάκι, ποὺ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Στάφυλου, μισή ὥρα μακριὰ ἀπ' τὴ Χώρα Σκοπέλου. Ρεμβάζοντας στὰ ἡσυχά νερά του μιὰ αὐγουστιατικὴ μέρα τοῦ 1936 ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ι. Δημητριάδης, βρῆκε κομμάτια χρυσοῦ, ποὺ φάνηκαν πάνω στὰ βράχια. Ἐγινε ἀργότερα μιὰ σύντομη καὶ πρόχειρη ἀνασκαφὴ καὶ βρέθηκε ἓνα χρυσὸ εἶδος, ποὺ φυλάσσεται σήμερα στὸ μουσεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Ὅλοι πίστεψαν ὅτι εἶναι τὸ εἶδος τοῦ Στάφυλου, τοῦ γιού τοῦ Θεσεία καὶ τῆς Ἀριάδνης.

Ἡ Σκόπελος φημίζεται γιὰ τὸ κρασί της. Ἄλλοτε γίνονταν ἐξαγωγή στὴν Τουρκία καὶ στὰ λιμάνια τῆς Μαύρης Θάλασσας. Δυστυχῶς ὅμως τελευταία ἡ φυλλοξήρα ἀφάνισε κυριολεκτικὰ τὰ ἀμπέλια, τῶρα δὲ γίνεται προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναφύτευση τῶν ἀμπελιῶν με καινούργια κλήματα, ποὺ θὰ εἶναι ἀπρόσβλητα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια.

■ ■ ■

Ὁ ΑΓΝΩΝΤΑΣ, τὸ μικροσκοπικὸ λιμανάκι, ποὺ βρίσκεται στὴν ἄλλη ἄκρη ἀπὸ τὴ Χώρα. Ἐδῶ ποδίζουν τὰ καράβια στὴς μεγάλες φουρτούνες.

Ἐνα ἀκόμη
ἐκλεκτὸ προϊόν

Με τὴν πρώτη δοκιμὴ
θὰ διαπιστώσετε ὅτι
δὲν ὑπάρχει καλύτερο

ΚΕΡΑΣΙ ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΕΡΥΚΟΚΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΛΕΜΟΝΙ ΜΠΑΝΑΜΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ **I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Ὅχι μιὰ ψεύτικη ὁμορφιά

- Τὰ περισσότερα καλλυντικὰ δίδουν στὸ πρόσωπο μιὰ ἐπίπλαστη, ἐπιφανειακὴ ὁμορφιά, ποὺ δὲν πετυχημένη κι' ἂν εἶναι, δὲν παύει ν' ἀποτελῇ μιὰ μάσκα.
- Ἀντιθέτως τὸ Γαλακτῶμα Ντεμακιγιάν Μελπὸν διατηρῶντας τὸ δερμὰ ὑγιές, ἐξασφαλίζει φυσικὴ ὁμορφιά.
- Λίγο Γαλακτῶμα Ντεμακιγιάν Μελπὸν σ' ἓνα βαμβάκι καθαρίζει ἀπόλυτα τὸ δερμὰ, ἐπιτρέπει τὴν κανονικὴ διαπνοὴ τῶν πόρων καὶ ἐξασφαλίζει ὑγεία, φρεσκάδα κι' ἀληθινὴ ὁμορφιά στὸ πρόσωπο.

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ

Melpan

ΤΟ ΑΓΝΟΤΕΡΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Εἶναι ὑπέροχο!..

... νὰ λούζετε τὰ μαλλιά σας με τὸ Σαμπουὰν **Glamo**.

Ὁ ἀρωματισμένος πλούσιος ἀφρός τοῦ **Glamo** καθαρίζει τελείως τὰ μαλλιά καὶ τὰ κάμνει αἰδέρια.

Τὸ **Glamo** με τὸ φρέσκο αὐγὸ καὶ τὴς βιταμίνες ποὺ περιέχει, τρέφει καὶ δυναμώνει τὰ μαλλιά δίνοντας μιὰ ἀπαλότητα καὶ φυσικὴ γυαλάδα.

Τὸ **Glamo** ἀπεδείχθη πλέον, ὡς τὸ ἰδεώδες μέσον γιὰ τὴν περιποίησι τῶν μαλλιών.

Σας χαρίζει
ὑπέροχα μαλλιά!

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

‘Η Πασκάλ ‘Ωντρέ δέν θέλει νά εἶναι «σέξυ»

Καί μηνύει ἓνα ἀμερικανικό περιοδικό πού τήν ἐνεφάνισε πλαστά σέ τολμηρή σκηνή

Συνήθως οἱ στάρλετ καταφεύγουν σέ διάφορα σκανδαλιστικά μέσα, προκειμένου νά δουν τυπωμένη τήν φωτογραφία τους σ' ἓνα περιοδικό κυκλοφορίας. Γι' αὐτό καί τὰ διαζύγια, οἱ γυμνές φωτογραφίες, τὰ μπάνια τοῦ μεσονυχτίου, καί οἱ σκηνοθετημένες αὐτοκτονίες, ἔχουν καταντήσει πιά κλασσικά διαφημιστικά κόλπα. Ἡ Μαρτίν Καρόλ, ἡ Μαίριλιν Μονρόε, ἡ Ἀννίτα Έγκμπεργκ καί πολλές ἄλλες καθιερωμένες δεντέτες, ἐπεδλήθησαν μ' αὐτό τὸν τρόπο.

Ὡστόσο οἱ καλλιτεχνικές φιλοδοξίες τῆς νεαρῆς στάρ Πασκάλ Ὀντρέ τῆς ἀπέκλειαν κάθε εὐκόλο μέσον ἐπιβολῆς.

Ἡ Πασκάλ, γνωστή σ' ὅλο τὸν κόσμο ὡς ἡ πρώτη ἐρμηνεύτρια τῆς Ἀννας Φράνκ στοῦ θεάτρου, ξεχωρίζει ἀπὸ τὶς ἄλλες συναδέλφους τῆς. Ὁ σοβα-

ρὸς χαρακτήρας τῆς, ἡ εὐσυνειδησία καί ἀγάπη γιὰ τὸ ἐπάγγελμά τῆς, καί ἡ ἥσυχη ἰδιωτική τῆς ζωὴ τὴν ἔκαναν γρήγορα ἀγαπητὴ καί δημοφιλὴ στὴν πατρίδα τῆς.

Τὴν φήμη ὅμως τῆς πρὸ «ἥσυχης» νέας στάρ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου, ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, ἤρθε ν' ἀναστατώσει τελευταία ἓνα μεγάλο ἀμερικανικό περιοδικό, τὸ «Πλαϊνμπού» (2 ἑκατομμύρια φύλλα τὴν ἑβδομάδα).

Δυὸ διαφορετικὲς φωτογραφίες, καί μιὰ ἐξυπνὴ συνδετικὴ λεζάντα, ἀφῆλυν νά ἐννοηθῇ ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστες τοῦ ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ, ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο: Τὴν Πασκάλ Ὀντρέ καυγατζοῦ, ὅπως τὴν θέλει ἡ τελευταία τῆς ταινία «Ὁ χορὸς τοῦ μεσονυχτίου», καί τὴν Πασκάλ Ὀντρέ σέξυ καί ἡμίγυμνη, μετὰ τὸν καυγά. Στὴν πραγματικότητα

ὅμως στὴν δεύτερη φωτογραφία δὲν εἶναι ἡ Ὀντρέ, ἀλλὰ ἡ ἀντίπαλός τῆς στὸ κινηματογραφικὸ ζυλοκόπημα.

Ὅταν τὸ ἔμαθε ἡ Πασκάλ τὰ ἔχασε, ὅπως ἄλλωστε καί ὁ ἀρραβωνιαστικός τῆς Σάμου Φρέυ (συμπρωταγωνιστὴς τῆς Μπριζίτ Μπαρντό στὴν ταινία τοῦ Κλουζὺ ἡ «Ἀλήθεια» — «Εἰκόνα» τεύχ. 246), πού τὴν θεωροῦσε ἥσυχη... Γρήγορα ὅμως συνήλθαν κ' οἱ δυό, καί κατόπιν κοινῆς συμφωνίας ἀποφάσισαν νά ὑποβάλουν μήνυση στὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ, ἐπὶ συκοφαντία. Ἐπὶ πλέον ζητοῦν νά κατασχεθοῦν ὅλα τὰ ἀντίτυπα τοῦ «Πλαϊνμπού» πού φέρουν τὴν ἀσεμνὴ φωτογραφία.

Δὲν μάθαμε, ἂν ἡ ἀξίωση τοῦ ζεύγους ἐπραγματοποιήθη, πάντως ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἡ Πασκάλ Ὀντρέ δὲν προφθαίνει νά ἀπορρίπτει προτάσεις παραγωγῶν πού τῆς ζητοῦν νά πρωταγωνιστήσῃ σὲ ταινίες... σέξυ. ■■■

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ! ΦΩΝΑΖΕΙ Η ΠΑΣΚΑΛ ΣΤΟ... ΦΙΛΜ. ΚΙ Ο ΚΑΥΓΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ.

(Φωτ. Dalmas)

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗ δυσφήμιση 100%, ὑποστηρίζουν στὴ μήνυσή τους ἡ Πασκάλ Ὀντρέ καί ὁ ἀρραβωνιαστικός τῆς. Καί γιὰ ν' ἀποδείξουν τὸν ἰσχυρισμό τους ἔδωσαν στὴ δημοσιότητα τὶς ἴδιες φωτογραφίες τῆς ταινίας, πού παρουσίασε τὸ «Πλαϊνμπού» καί ὅπου φαίνεται καθαρά ὅτι ἡ Πασκάλ δὲν χάνει, ἀλλὰ κερδίζει στὴν πάλη γιὰ τὶς μπλουζές. Ἐκείνη πού μένει στὸ τέλος γυμνὴ εἶναι ἡ ἀντίπαλος τῆς Πασκάλ. ←■

ΣΕ ΔΥΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ἀντίτυπα σὲ ὅλο τὸν κόσμο κυκλοφόρησε ἡ σκανδαλιστικὴ αὐτὴ σελίδα τοῦ «Πλαϊνμπού» πού προκάλεσε τὴν ἀγανάκτηση τῆς Πασκάλ Ὀντρέ. Στὴν ἀπάνω φωτογραφία μιὰ σκηνὴ ἀπὸ τὸν ζυλοδαρμὸ τῶν κοριτσιῶν στὸν κοιτῶνα τους. Ἡ σκηνὴ πράγματι ὑπάρχει στὴν ταινία «Ὁ χορὸς τοῦ μεσονυχτίου». Κάτω, ἡ ἐπιλήψιμη φωτογραφία πού καί αὐτὴ ὑπάρχει στὴν ταινία, ἀλλὰ δὲν ἀνήκει στὴν πρωταγωνίστρια, ἐνῶ ἡ λεζάντα τοῦ περιοδικοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ Πασκάλ Ὀντρέ, μιὰ νεαρὰ Γαλλίδα μεγαλωμένη στὴν Ἰσπανία, γύρισε στὴ Γαλλία γιὰ νά παίξῃ σὲ τέτοιες ταινίες, ὅπως ὁ «χορὸς τοῦ μεσονυχτίου» (ἄνω καί κάτω). Τὸ σκηνικό εἶναι ἓνας κοιτῶνας κοριτσιῶν, καί ἡ Πασκάλ χάνει στὴν πάλη γιὰ τὶς μπλουζίτσες».

Pascale Audret is a French girl who was brought up in Spain, returned to France to star in such films as *Bal de Nuit* (above and below). The setting is a girls' dormitory, and Pascale comes out second best in the struggle of the sweaters.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

7

Σ' εὐχαριστώ, ἀπ' τὸ βάθος τῆς καρδιάς μου, τῆς εἶπε. Εἶσαι σπουδαία φίλη, Γεωργία... Ἄν δὲν σὲ εἶχα γνωρίσει, κ' ἐγὼ δὲν ξέρω τί θὰ εἶχα ἀπογίνει!

—Σὺπα, τῆς εἶπε ἡ Γεωργία γελώντας. Ἄλλὰ ἔριξε στὴν κόμωσα ἕνα διαπεραστικό βλέμμα. Τὸ ἐνστικτο τῆς μυθιστοριογράφου εἶχε διεγερθῇ ἀπ' τὴ λεπτὴ ὁμολογία ποὺ περιείχαν οἱ εὐχαριστίες τῆς Μαρίας...

Ἡ Μαρία καθόταν σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἀπέναντι στοῦ παράθυρου. Ἐλυνε μὲ ἀργεῖς κινήσεις τὶς κορδέλλες τοῦ καπέλλου τῆς, μὲ τὸ βλέμμα κορφωμένο στὰ τρία δένδρα, ποὺ φαινόταν ἔξω.

—Εἶναι φιλλῶρες, εἶπε ἡ Γεωργία. Τὰ φύλλα τους δίνουν τὴν πιδ κατευναστικὴ σιά, καὶ τὰ λουλούδια τους, ποὺ τὰ μαζεῦω ἐγὼ ἡ ἴδια, χαρίζουν ἐνα ἑστὸ ρόφημα σ' ὅλους τοὺς φίλους μου.

—Ὦ, ὅλα εἶναι τόσο εἰρηνικά ἐδῶ, τὸ αἰσθάνομαι αὐτό! εἶπε ἡ Μαρία. Ἄν δὲν ἦταν ὁ Φράντς μακριὰ μου, δὲν θὰ μπορούσα νὰ δνειρευθῶ μεγάλη εὐτυχία ἀπ' τὸ νὰ εἶμαι ἐδῶ... Ἄλλὰ ἐκεῖνος ἔχει τὰ κοντσέρτα του, βλέπεις...

—Θὰ σὲ κάνω πραγματικὴ χωρική, εἶπε ἡ Γεωργία μ' εὐθυμία (ἀλλὰ τὰ μάτια τῆς κοίταζαν ἐρευνητικά τὸ πρόσωπο τῆς φίλης τῆς καὶ τὴν ἑαυρική κούραση ποὺ εἶχε ὡρογραφισθῇ σ' αὐτό). Θὰ σοῦ δίνω νὰ πίνης γάλα καὶ θὰ σοῦ κάνω περὶπάτους. Ἐχῶ ἕνα ἄλογο γιὰ σένα στὸ σταῦλο μου. Ἐργάζομαι διη τὴ νύχτα κ' ὅταν ἀρχίσω νὰ ξημερώω, πηγαίνω πολλές φορές, καλπάζοντας στὴν ἐξοχή, ποὺ εἶναι ἀκόμη σκοτεινὴ... Ὅταν πλησιάσῃ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, αἰσθάνομαι μιὰ γνήσια καὶ σχεδὸν τέλεια εὐτυχία. Μοῦ φαίνεται πὼς θά... πὼς θὰ τὰ γνωρίσω ὅλα! Ὅταν πλησιάσῃ ἡ ἀνοιξή, θὰ ἔρχομαι κ' ἐσὺ μαζί μου, Μαρία... Θὰ δῆς πόσο καθαρά κ' ἀγνά εἶναι ὁ λα, τὶς πρῶτες ὥρες τῆς ἡμέρας.

—Σὲ πιστεύω, Γεωργία. Εἶμαι κ' ἐγὼ πρωί-

νὸς τύπος: Ὅταν ξυπνῶ, πιστεύω πάντα στὴν εὐτυχία...

«Καὶ τὸ δράδυ;» σκέφτηκε ἡ Γεωργία. Ἡ περιέργεια εἶχε ξυπνήσει μέσα τῆς κ' ἤξερε πὼς δὲν θὰ τὴν ἀφηνεῖ. Ἡ Μαρία δὲν ἔπαινε νὰ εἶναι μιὰ πολὺ ἀγαπητὴ καὶ σεβαστὴ φίλη, ἀλλὰ νὰ ποὺ γινόταν, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ἕνα «ἔθμας» — Τὸ θέμα ἑνὸς μελλοντικοῦ μυθιστορήματος, ἴσως... Ἡ μυθιστοριογράφος ἔκρυψε ἕνα ῥίγος εὐχαριστήσεως καὶ ἀγωνίας. Αὐτὴ ἦταν ἡ εὐτυχία τῆς καὶ τὸ βασανιστήριό τῆς συγχρόνως: Γιὰ τὴν καλλιτέχνητα, ὁ κόσμος δὲν ἐκτοικεῖτο ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ ἡρώες μυθιστορημάτων...

—Ἐκουράσου, τῆς εἶπε. Ἡ Οὐρουλα θ' ἀνοίξῃ τὶς ἀποσκευές σου. Ἡ καλὴ ζωὴ θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ αὐτοῦ, γιατί ἀπὸψε θὰ πρέπει νὰ εἶσαι κουρασμένη. Ἀπρὸ, θὰ σοῦ τὰ δείξω ὅλα: Τὸ κοτέτσι μου καὶ τοὺς ἀγροὺς μου, κ' ὅλες τὶς κορυφές γωνιές μου, ποὺ δὲν τὶς ἔχω δείξει ποτέ σὲ κανένα...

Τῆς τὰ ἔδειξε ὅλα: Τὸ χωριό, ὅπου ἔμεναν μερικὲς ἐκατοντάδες ψυχές, ποὺ τὴν θεωροῦσαν ὡς τὴν καλὴ παροδόσποινα, τὴ μεγάλη κοιλιάδα μὲ τ' ἀόρατα οὐράκια, τὰ δασάνια μὲ τοὺς θάμνους, τὸν μύλο, τὶς φωλιές τῶν πουλιῶν, καὶ τὸ μεγάλο, καλοδιατηρημένο σπίτι — ὅλον ἐκεῖνο τὸν κόσμο τῶν Νοάν, ποὺ ἦταν δικὸς τῆς ἀπ' τὰ δεκαεφτά τῆς χρόνια, ἀπ' τὸν ὁποῖο τὴν εἶχαν διώξῃ, τὴ στιγμή τοῦ διαγνίσου τῆς, οἱ ἀδικοὶ νόμοι τῆς ἐποχῆς τῆς, ἀλλὰ ποὺ εἶχε ξαναγίνει δικὸς τῆς καὶ ποὺ τοῦ ἔδινε ζωὴ μὲ τὴν ἐνεργητικότητα τῆς. Ἀξιοθαύμαστη γυναῖκα! Ἐδεῖξε στὴ Μαρία τὸ τραπέζι, ὅπου ἔγραφε κάθε δράδυ δεκατέντε σελίδες. Ἐδεῖξε τὰ ντουλάπια τῆς, ποὺ ἦταν γεμάτα δάση μὲ μαρμελάδες δικῆς κατεσκευῆς καὶ τὰ κεντήματα, ποὺ ἀπασχολοῦσαν τὰ χέρια τῆς τὸ δράδυ...

Τῆς ἔδειξε, ἐπίσης, τοὺς φίλους τῆς.

Ἀγαποῦσαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Ἡ παράξενη ζωὴ τους εἶχε τοποθετηθεῖ καὶ τὶς δύο σὲ μιὰ κοινὴ χωρὶς σχεδὸν γυναῖκες. Ἐλχαν ἔξορισθῇ ἀπ' τὸν γυναικεῖο κόσμο, θεληματικὰ θέθαια, ἀλλὰ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ἄπ' τὴν ἡμέρα ποὺ πρωτοσυναντήθηκαν, ἡ κόμωσα Μαρία ντ' Ἀγκλὸν κί' ὁ νεαρός, ἀλλὰ διάσημος κιόλας διρτουόζος Φράντς Λιστ, ἀγαπήθηκαν. Ἐγκαταλείποντας τὸν ἄνδρα τῆς, ἡ Μαρία συμμερίζεται στὸ ἐξῆς τὴν ζωὴ τοῦ Φράντς. Μιὰ πρώτη κὸρη γεννιέται ἀπ' τὴν ἐνωσὶ τῆς, ἡ Μπλαντίν. Ὅμως, ὁ Φράντς ξαναρχίζει τὴ ζωὴ τοῦ πιανίστα, ποὺ τὸν ἀναγκάζει νὰ βρίσκεται συχνὰ μακριὰ ἀπ' τὴ γυναῖκα του. Τὴν γνωρίζει, φυσικά, μὲ τὶς μεγαλύτερες πνευματικὲς προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς, ὅπως ἡ Γεωργία Σάνδη, ἀλλὰ ἡ Μαρία δὲν παύει νὰ ὑποφέρει ἀπ' τὴ μοναξιά...

ὄχι καὶ χωρὶς αὐτὸ νὰ τὶς πνίγῃ μερικὲς φορές. Κ' ἦταν ἐξ ἴσου εὐτυχές, ποὺ εἶχαν δοθῇ ἡ μιὰ τὴν ἄλλη, γιατί ἐκτός διτ ἀντῆραν στὸν ἴδιο κόσμο κ' εἶχαν τὶς ἴδιες πνευματικὲς κ' αἰσθηματικὲς ἀσχολίες, ἀνῆκαν καὶ στὸ ἴδιο φύλο. Δὲν κουραζόντουσαν ποτέ νὰ μιλοῦν μαζί, νὰ πηγαίνουν περὶπατο, νὰ διαβάσουν. Τὸ δράδυ, ἡ κόμωσα βοηθοῦσε τὴ φίλη τῆς νὰ δέχεται στὸ σαλὸνι τῆς, δὲν κουβέντιασε κανεὶς φιλικὰ, ἀνάμεσα στὰ παιδιά καὶ στοὺς φίλους τῆς Γεωργίας, μὲ νεαροὺς ποὺ ἐρχόντουσαν ἀπ' τὴ Σάρτρε ἢ ἀπ' τὴν Μπούρ...

Στὸ Παρίσι, ὁ Λιστ συνέχισε τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τοῦ Τάλμπεργκ. Ἦταν ἕνας νικηφόρος ἀγῶνας. Ὁ Αὐστριακὸς πιανίστας εἶχε βουλιάξει καὶ κάθε γράμμα τοῦ ἀγαπημένου, ἦταν κ' ἕνα ἀνακουσθὲν νίκης. Μιὰ ἔκκληση ἐπίσης: Ὁ Φράντς χρειάζοταν τὴ Μαρία! Ἐτσι κάθε γράμμα καὶ ξαναζωντάνευε τὴ φλόγα τῆς εὐτυχίας, ἀλλὰ κ' ἀναζωογονοῦσε τὶς πληγές: Τὶς παλιές ἀπαιτήσεις, τοὺς φόβους, τὶς ντροπές, τὴν ἐλπίδα... Ὁ Φράντς τὴν καλοῦσε, θέθαια, ἀλλὰ ὁ Φράντς δὲν δινε κοντσέρτα καὶ συχνάζε στὸν ἀπεχθὴν κόσμο, ἀπ' τὸν ὁποῖον ἐκεῖνη εἶχε ἔξορισθῇ θεληματικὰ... Ἐπειτα ἀπὸ τέσσερα κοντσέρτα, ποὺ εἶχαν ὅλο καὶ μεγαλύτερη ἐπιτυχία, ὁ Φράντς ἔπαιξε στὸ σπίτι τῆς πριγκίπισσας Μπελτζογίδο. Ἡ πριγκίπισσα, μιὰ φλογερὴ Ἴταλῖδα κομποπολίτισσα, εἶχε τὴν τολμηρὴν ἰδέαν νὰ δάλῃ νὰ παίξουν, τὸ ἴδιο δράδυ, τὸν Αὐστριακὸ Τάλμπεργκ καὶ τὸν Οὐγγρο Λιστ.

Ἐκεῖνη τὴ νύχτα — τὴ νύχτα τῆς 12ης Μαοτίου — ἡ Μαρία δὲν κοιμήθηκε. Ἡ νύχτα τοῦ Νοάν, ἡ προστατευτικὴ ἀντροπαλία τῶν φιλλῶν, δὲν μπορούσαν νὰ τὴν ἐμποδίσουν νὰ βρίσκεται νοσὰ στὸ Παρίσι, ν' ἀκούῃ τὸ πιάνο καὶ νὰ βλέπῃ. Τὶς γυναῖκες ποὺ ἦταν ἐκεῖ, τὶς γνώριζε. Πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια, θὰ ἦταν κ' ἡ ἴδια ἐκεῖ. Ἀόριστα, αἰσθανόταν διτ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν ἐκεῖ ἐκεῖνο τὸ δράδυ. Ἡ πριγκίπισσα Μπελτζογίδο δὲν τῆς εἶχε ἀρνήσῃ τὴν εἰσοδὸ στὸ σαλὸνι τῆς, ἦταν υπερβολικὰ ζωηρὴ καὶ φλογερὴ γιὰ νὰ κάνει τέτοιο πράγμα. Θὰ συναντοῦσε στὸ πέρασμά τῆς πρόσωπα κλειστά, καὶ θ' αἰσῆγε ψιθυρὸς πλῆθος ἀπὸ βεντάλιες. Μπορεῖ ἀκόμη καὶ νὰ τὴν πῆγαν.

Ἄλλὰ θὰ ἔπαιρνε κ' ἐκεῖνη μέρος στὸν θρίαμβο τοῦ Λιστ, κ' ἐκεῖνος θὰ συμμερίζοταν τὶς ταπεινώσεις ποὺ θὰ τῆς ἔκαναν. Ἡ Γεωργία, στὴ θέση τῆς, θὰ τὸ εἶχε κάνει αὐτό... Ἡ Μαρία, ὅμως, δὲν τὸ ἔκανε. Ἀντίθετα πρὸς τὴν Γεωργία, περνοῦσε δλόκληρες νύχτες μὲ τὴν πέννα στὸ χέρι, συζητοῦσε μὲ τοὺς ἐπαρχιώτες μ' ἐγκαρδιότητα καὶ φύτενε κρεμμύδια κρῖνων γύρω ἀπ' τὸν ἐξώστη — ἀλλὰ ἐκεῖ σταματοῦσε τὸ θάρρος τῆς...

Ἐτρεξε, ὅμως, στὸ Παρίσι ὅταν ὅλα τελείωσαν. Ξαναβρῆκε τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους, καὶ ὑπερασπίσθηκε μ' ἐνεργητικότητα τὰ συμφέροντα τῆς Γεωργίας ἀπέναντι στοὺς ἐκδότες τῆς. Ξαναβρῆκε ἰδίως τὸν Φράντς, γεμάτων φλόγα καὶ πόθο, περισσότερο ἐρωτευμένο παρὰ ποτέ, τώρα ποὺ εἶχε ξανακατακτήσει τὸ κοινό του. Τὴν συνόδενσε στὸ Νοάν ὅταν ἡ Μαρία ξαναγύρισε ἐκεῖ. Ὁ Μάιος εἶχε γεμίσει μὲ φύλλα τὶς τρεῖς γέρινες φιλλῶρες κ' ἡ θεράντα ἦταν ἀρκετὰ ἑσπῆ, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ κάθεται κανεὶς ἐκεῖ τὸ δράδυ, ἐνῶ ὁ Φράντς στὸ ρόζ δωμάτιο, ἔπαιξε μαγευτικὲς μουσικὲς.

Τὰ νιάτα, ἡ ὁμορφιά, ἡ μουσική, ἡ χαρούμενη ἀνοιξή, ἡ γλυκεῖα ἐξοχικὴ ζωή... Γιατὶ ἀραγε ἡ ἀνησυχία ξαναρχόταν κάθε τόσο κ' ἔδινε σ' ὅλ' αὐτὰ ἕνα σκληρὸ, μελαγχολικὸ τόνο; Ἐφαίγαγε ἴσως ἡ παλιὰ ἐλπίδα: Ὁ Φράντς κ' ἡ Γεωργία περνοῦσαν τὶς νύχτες τοὺς ἐργαζόμενοι μαζί, μέσα στὶς ἀδελφικὲς τολυπές τοῦ καπνοῦ τους... Κάθε φορὰ ποὺ τὸ πιάνο σταματοῦσε, ἡ Μαρία νόμιζε πὼς ἔβλεπε τὴ διαστικὴ πέννα τοῦ ἐ-

ραστοῦ τῆς νὰ σημειώων μ' ἕνα εἶδος ἀγωνίας τὴ μουσικὴ φράση ποὺ εἶχε δοθῇ. Ἐπειτα τὸ πιάνο ξαναρχίζει κανονικά: Ὁ Φράντς ἦταν πιστός... Ὅμως, ἀκόμα κ' ὅταν ἡ Μαρία, μὴ δρῶσκοντας ὕπνο ἔμπαινε στὸ δωμάτιο ὅπου ἐργάζονταν οἱ δύο ἄλλοι, ἡ ἐλπίδα τῆς δὲν ἔλεγε νὰ διαλυθῇ: Ὁ Φράντς κ' ἡ Γεωργία εἶχαν κάτι κοινό — τὴν συνεισφορά τῶν δημιουργῶν.

—Γράφω δύο σελίδες παραπάνω ὅταν ὁ Φράντς συνδέτῃ κοντὰ μου, ἔλεγε ἡ Γεωργία.

Ἡ φράση αὐτὴ ἦταν σκληρὴ, μὰ ὁ Λιστ διώρωνε τὰ πράγματα:

—Νυστάζεις, χουσό μου, ἔ; Ἐρχομαι...

Τὴν ἔπαιρνε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴν ὤδηγοῦσε πρὸς τὸ κρεβάτι τοῦ δωματίου τους...

Ὅταν τὸν πληροφοροῦσε πὼς ἦταν ἔγκυος, ὁ Φράντς ἔδειξε τόση χαρὰ, ὥστε οἱ σκιές διαλύθηκαν.

—Ὁ Δανιὴλ θὰ γεννηθῇ στὴν Ἰταλία! ἀποφάσισε.

—Κί' ἂν εἶναι κόρη;

—Πάλι θὰ γεννηθῇ στὴν Ἰταλία!

—Δυὸ παιδιά εἶναι τρομερὸ πρᾶγμα, δὲν εἰν' ἔτσι, Φράντς;

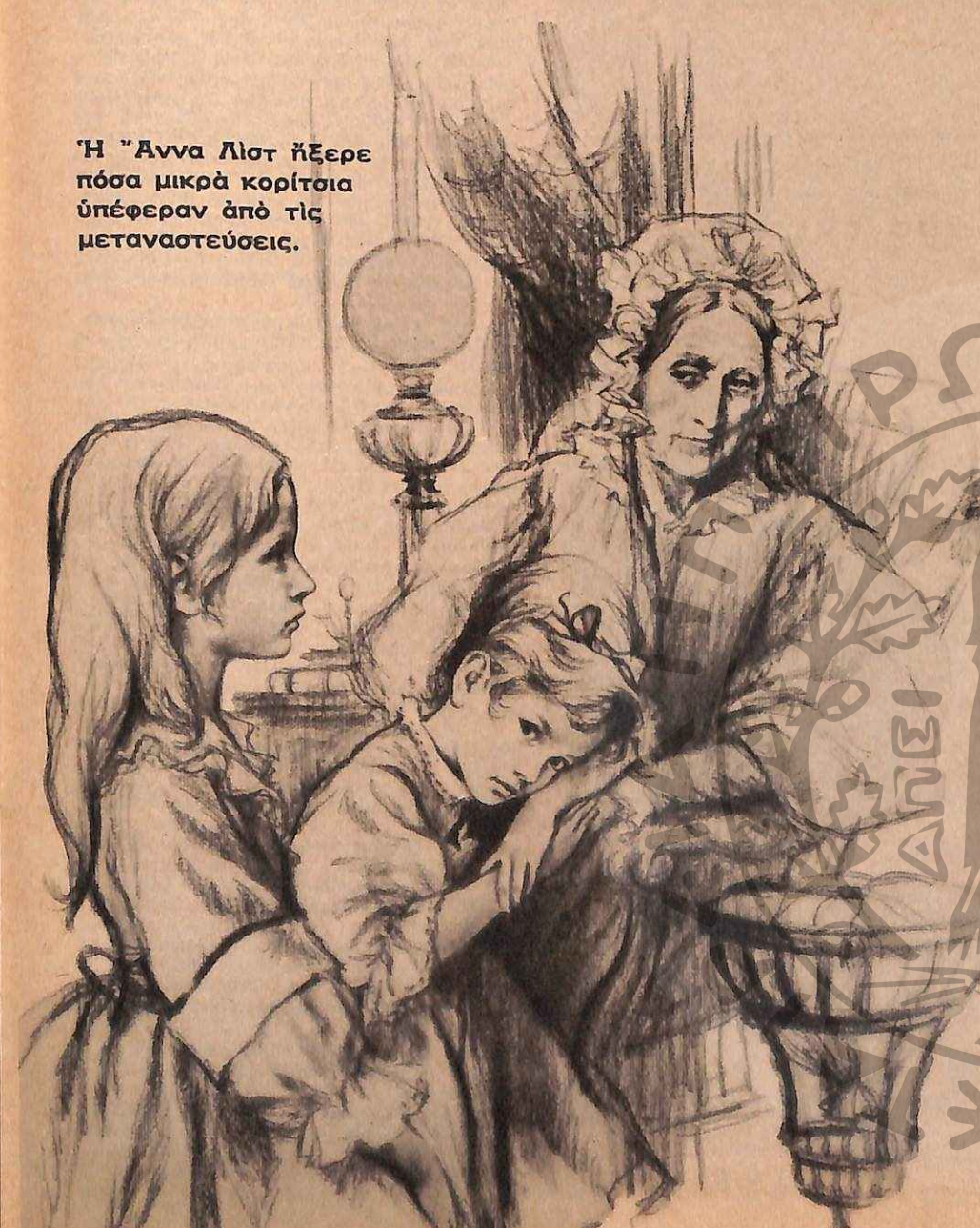
—Εἶναι θαυμασίο!

—Εἶσαι σίγουρος πὼς μ' ἀγαπᾷς;

—Εἶμαι σίγουρος.

Ἦταν ἀκόμα ξαπλωμένη, μὲ νυχτικὰ καὶ δαντελένιο σκούφο, ἐξ ἴσου κομψὴ στὸ κρεβάτι ὅσο ἦταν καὶ στὸν κόσμο. Ἀκουμποῦσε σ' ἕνα βουνὸ ἀπὸ μεξιλάρια κ' ἔπαιρνε τὸ πωινό τῆς. Ἐκεῖνος πηγαίνοντο στὸ δωμάτιο, σχεδὸν

Ἡ Ἄννα Λιστ ἤξερε πόσα μικρὰ κορίτσια ὑπέφεραν ἀπὸ τὶς μεταναστεύσεις.

ντυμένος κιόλας, μὲ πουκάμισο καὶ πανταλόνι ἀπὸ γκορζὸ ὑφάσμα, ὥραιος σὰν ἡρώας ἑνὸς δράματος τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ.

Ἡ Μαρία ἀκούμπησε τὸ φλυτζάνι τῆς κάπως ἀπότομα.

—Δὲν μετανοιῶνεις καθόλου, Φράντς;

—Ἐσὺ;

—Ἀπάντησε στὴν ἐρώτησή μου!

—Δὲν μετανοιῶνω καθόλου.

—Μερικὲς φορές...

Ἡ Μαρία σταμάτησε. Ἦταν ἀραγε σκόπιμο ν' ἀνασκαλίσῃ τὰ πράγματα;

—Μερικὲς φορές, νομίζω πὼς θάσουν πιδ εὐτυχισμένος μὲ τὴ Γεωργία!

Ὁ Λιστ γέλασε μ' ἕνα παιδιᾶστικο ὕφος ποὺ τὴν ἀφώλπασε:

—Μὲ τὴν Γεωργία;

—Δὲν ξέρω πὼς μοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ αὐτὴ ἡ ἰδέα...

Ὁ Φράντς κούνησε τὸ κεφάλι του:

—Καμμένη Μαριούλα μου, τί ἰδέες σοῦ περνοῦν ἀπ' τὸ νοῦ!

Ἡ κυρία ντ' Ἀγκλὸν πῆρε ἀφηρημένα ἕνα τσουρεκάκι καὶ τὸ ἔκοψε στὴ μέση, ἀλλὰ ἔμεινε ἔτσι σκεπτικὴ, μὲ τὰ χέρια σηκωμένα.

—Αισθάνομαι λιγότερο θαυμασμοῦ τώρα γιὰ τὴ Γεωργία. Πολλὴν καιρὸ, νόμιζα πὼς εἶναι πιδ δυνατὴ ἀπὸ μένα, ἀλλὰ ἔχει κ' αὐτὴ τὶς ἀδυναμίες τῆς. Μὲ τοὺς ἄνδρες, ἐννοῶ...

Γέλασε, κ' ἔπειτα πρόσθεσε:

—Ὦ, ξέρω πὼς εἶναι κάθε φορὰ ελικορινής...

Ὅταν ἐρωτεύεται κάποιον, ὅλοι οἱ προηγούμενοι τῆς φαίνονται σφάλματα, φαντάσματα... Ἀλλὰ ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποία ὑποχωρεῖ, ἡ προθυμία μὲ τὴν ὁποία βλέπει σὰν ἐκλεκτὸ τῆς κάθε ἀνδρικό πανταλόνι ποὺ περνάει μπροστὰ τῆς...

—Μαρία!

—Ὦ, τὴν μελέτησα πολὺ καλὰ, βλέπεις... Ὅταν ξῆς μὲ τοὺς ἀνθρώπους, σιγὰ - σιγὰ τοὺς γνωρίζεις... Ἀκουσα πολλὰ πράγματα, ἀπ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο τοῦ ἱσογείου. Αὐτὲς οἱ νυχτερινὲς ἱσπασίες τῆς! Σὲ δεβαιῶνω πὼς δὲν τρέχει μόνο καὶ μόνο γιὰ ν' ἀνταποκριθῇ στὸ κάλεσμα τῆς φύσεως! Ἀρκεῖ νὰ σηκώσῃ τὸ δαχτυλάκι τοῦ ὁ Μισέλ ντὲ Μπούρ κ' ἀμέσως τσοῦτ, ἐκεῖνη πέφτει στὰ πόδια του! Κί' ἂν δὲν ἦταν παρὰ αὐτὸς ὁ Μισέλ... Φυσικά, θάταν ἀστείον νὰ τῆς ὀξῶ τὴν πρώτη πέτρα... Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Νυντιέ, αὐτὸς ὁ Μαλφίγ τώρα... Τὸν πῆρε ὡς δάσκαλο τοῦ γιου τῆς. Μὲ τὴν προσοχή, ὅμως, διαλέγει αὐτὴ ἡ μητέρα τοὺς δασκάλους τοῦ παιδιοῦ τῆς! Τὸ ἔβρισκε ἀσχημὸ, κοινὸ καὶ πρόστυχο. Τώρα, λέει πὼς ἔχει ὥραία ψυχὴ, ὥραία κατατομὴ καὶ φινέτσες ποὺ οὔτε κἀν τὶς ὑποπετύσαν.

Ὁ Φράντς γέλασε μὲ τὴν καρδιά του.

—Ναι, μπορεῖ νὰ τὰ δοῖσκῃς αὐτὰ κομικά, εἶπε ἡ Μαρία. Ἐγὼ, ὅμως, τὰ δοῖσκω θλιβερά... Εἶναι σὰ νὰ ποδοπατοῦν τὸν ἑαυτὸ μπροστὰ μου, τὴν εὐγενικὴν ἰδέαν τοῦ ἔρωτα... Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀκόμη σοβαρότερο, ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ τὴ Γεωργία, μὲ καταλαβαίνεις;

—Εἶναι ἡ ἰδιοσυγκρασία τῆς, εἶπε ὁ Φράντς διαλλακτικῶς.

—Μὰ, τὸ προσποιεῖται! Ἐκανε ἡ Μαρία φουρκισμένη. Ὅταν δὲν ἔχη ἐραστή, δάσει νὰ τῆς κάνουν ἀφαιμάξη! Δὲν εἶναι μῦθος, τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου... Ἡ ψάχνει διαστικά νὰ δοθῇ ἕνα δάσκαλο, γιὰ τὸν Μωρῆ;

—Καμμένη γυναῖκα, ἔκανε ὁ Φράντς.

Ἡ Μαρία ἀκούμπησε τὸ φλυτζάνι ποὺ εἶχε πάρει μ' ἕνα θόρυβο τόσο ἐσκεμμένο, τόσο ἀσυνήθιστο, ὥστε ὁ ἐραστὴς τῆς, ποὺ ἔδενε τὴ γοαθὰ του προσεχτικὰ μπροστὰ στὸν καθρέφτη ποὺ εἶχε βάλει μπροστὰ του, στράφηκε ὡρὰ. Μὲ τὰ χεῖλη σφιγμένα, σὰ νὰ συγκρατοῦσε μὲ κόπο τὰ λόγια ποὺ ἤθελε νὰ πῇ, ἡ κόμωσα κοιτοῦσε ἴσια μπροστὰ τῆς.

Ἐλὲν πρέπει νὰ δείχνω πὼς λυπᾶμαι τὴν Γεωργία, σκέφτηκε ὁ Φράντς. Αὐτὸ δὲν ἀρέσει στὴ Μαρία μου... Ἡ Γεωργία ἀρχίζει νὰ τὴν ἐνοχλῇ... Εἶχε ἐνδοιασθῇ γιὰ τὶς ὁμοιωτικὲς τους, ἀλλὰ τώρα οἱ διαφορὲς τους τὴν ἐρεθίζουν... Αὐτὴ τὴ στιγμή φαίνεται κατασπαραγμένη ἐπειδὴ τὸλμησα νὰ πᾶ ἐκαμένη γυναῖκα... Παράξουν πράγματα ποὺ ἡ Μαρία δὲν θὰ καταλάβῃ ποτέ. Ξαφνικά, αἰσθάνθηκε πὼς εἶχε βαρεθῇ τοὺς ἔρωτες τῆς Γεωργίας καὶ τὶς μνησικακίες τῆς Μαρίας, εἶδε πὼς ἡ γραβάτα του ἦταν ἀσχημὰ δεμένη, καὶ τὴν ἔλυσε μὲ θυμὸ.

Ἡ Μαρία ἔπινε τὸ γάλα τῆς μὲ μικρὲς γουλιές. Ὅταν τελείωσε, εἶπε:

—Ἐγὼ, εἶμαι διαφορετικὴ. Μπορῶ νὰ κλίνω σ' ὅλους τοὺς χρόνους: Ἀγάπησα τὸν Φράντς,

ΜΙΚΡΟ, ΤΑΠΕΙΝΟ, ΑΝΑΓΕΡΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΕΝΟΣ ΓΑΛΗΝΙΟΥ ΚΟΛΠΙΣΚΟΥ, ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ — Η ΠΕΤΡΑ — ΟΠΟΥ ΔΙΑΛΕΞΕ Η ΜΕΓΑΛΟΧΑΡΗ.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΗΘΗ ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ ΤΗΣ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΣΥΡΡΕΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΝ.

Ο κάθε τόπος, έκτος από τις φυσικές όμορφιές του, έχει και τις παραδόσεις του, που συχνά αναφέρονται σε τοποθεσίες, κτίσματα και τις ασχολίες των απλών κατοίκων. 'Η παράδοση συνυφαίνεται με τα πράγματα και η μαγεία του θρύλου γίνεται αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής, ενώ η παράδοση αποκτά μία συγκεκριμένη υλική μορφή. Για κάθε θράχο, πηγή, ποτάμι, παλιό κτίριο έχουν να σου διηγηθούν κάποιο θαυμαστό ιστορικό ή θρησκευτικό περιστατικό, ή κάποια όμορφη ανθρώπινη ιστορία, που δίνει ένα ξεχωριστό νόημα σε κάθε γωνιά της ελληνικής γής.

Στη Λέσβο, οι ψαράδες διηγούνται μία παλιά θαλασσινή παράδοση:

Ένα πλεούμενο άρμένιζε ξανοίχτα το νησιό. Κατέβαινε από τον 'Ελλάσποντο, και κατάντικυ στο κάβο Κάρα - Μπαμπά της Τουρκίας τήπιασε μία άγρια φουρτούνα. 'Η στερία ήταν πολύ άλσπρα, και το τσοβρμιο, μαζί με τον καπετάνιο τους, είχε απελπιστεί στον κίνδυνο που θρικόταν.

Ξαφνικά, ένας ναύτης που ήταν σκαρφαλωμένος στα εξάρτια κ' έπαιρνε τα μπόσκια των πανιών με τους εμακαράδες, αντίκρυσε ένα χρωματιστό σανίδι που έπλεε στ' άφρισμένα κύματα του πελάγου. 'Αναρωτήθηκε τι νάτανε άραγε το χρωματιστό σανίδι με τις παράξενες ζουγραφίες που φαινότανε δίπλα στο πλεούμενό τους. Δέν θάσταζε, όμως, η περιέργειά του τόν έκανε νά κατέβη γρήγορα από τα εξάρτια και μ' ένα δίχτυ άπ' την εκουβέρτα του εκάσπαρου προσπάθησε νά πιάσει το σανίδι. Κινδύνεψε νά τόν καταπιούνε τα κύματα άρνάζοντάς τον άπ' την κουπαστή, αλλά μ' όλο τόν κίνδυνο κατάφερε νά τόν τραβήξει άπ' το νερό.

Κατέβηκε στην πλώρη, κι από το φώς που έπεφτε από τη σφενέστρα, ξεδιάλυσε άπάνου σε τούτο το σανίδι μία γυναίκα θυζαντινή μορφή ζωγραφισμένη με τη δεξιοσύνη και τη μαστοριά Βυζαντινού αγιογράφου. Φώναζε τόν καπετάνιο και τούς άλλους ναύτες και μ' αληθινή συγκίνηση τήδειξε και σε κείνους, που από τα εσουςούμια της καταλάβαινε πως ήταν η μορφή της Παναγίας.

Μία τρανή έλπίδα και ξεγνοιασιά τούς έδωσε τούτο το εικόνισμα της Μεγαλόχαρης. 'Όλοι τους ήταν πιστοί χριστιανοί, άθθωποι άγασμένοι, με κείνη τη θαθεία πίστη που ξεχώριζε τούς παλιούς άπλους θαλασσομάχους. Μ' ελάθεια πήρανε τόν κόνισμα, τόν κορφώσανε άπάνου στο πλωρίδι ελμπουργα, κ' ενώ τούς βέγγαν τα λυσσοσμένα κύματα, γονάτισαν μπροστά του, παρακαλώντας την Παναγιά νά τούς σώσει από τόν μεγάλο κίνδυνο.

Τήν τρανή τους πίστη η θαλασσομάχισσα τήν άντάμειψε και έκανε τόν θαύμα της. 'Η θάλασσα η φουρτουμισμένη σε λίγο κάμαρε και τόν πλεούμενό τους θρικότανε στο λιμανάκι ενός χωριού της Λέσβου, της Πέτρας. Φουτάρανε τήν άγκυρα στα γαλήνια νερά, θγήκανε με μία θάρκα στο μικρό χωριουδάκι και λειτούργησαν στην παλιά εκκλησία του γιά χάρι της Μεγαλόχαρης.

'Ενα καντηλάκι άναψε κάθε θράδου μπροστά σε τούτο τόν θαυματουργό εικόνισμα. Μία νύχτα, όμως, σάν πήγε ό καπετάνιος γιά νά δάλλε λάδι στο καντήλι και νά τ' άνάψει, είδε ξαφνιασμένος νά λείπει η Παναγίτσα τους. Παραξενεύτηκε πώς χάθηκε, γιστί τήκανε γερά κορφωμένο άπάνου στ' ελμπουργο. Ρώτησε τούς ναύτες του, αλλά κι αυτοί ξαφνιάστηκαν.

Κατάντικυ στο πλεούμενό τους, μπροστά στο χωριουδάκι που άπλωνόταν άπάνου στο ήμερο γιάλο με τα φτωχικά καλύδια των ψαράδων, όρθωνόταν έιας πελώριος θράχος, που με τόν ύψος του φοβέρλιζε τη θάλασσα με τα κύματα και τα στοιχεία της. Σάν νύχτωσε, ό καπετάνιος είδε ένα λαμπρό φώς στην κορυφή του, πούδέν τότε ξαναδεί άλλη νύχτα. Περίεργος τρέβηξε τα κουπιά της θάρκας του, διπλόρωσε τόν θράχο και σκαρφάλωσε άπάνου του, γιά νά δει τι

Παναγία πετρανή, ή γλυκοφιλούσα

'Η λαϊκή παράδοση ζωντανεύει τήν ίδρυση μιās γραφικής έκκλησούλας στην Πέτρα της Λέβου που πανηγυρίζει κάθε χρόνο τόν Δεκαπενταύγουστο

(Φωτ. Δ. Χαρισιάδης)

ΠΑΛΙΑ, ΦΤΩΧΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ, ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΓΙΑΤΙΑ, ΣΤΕΝΑ, ΣΙΩΠΗΛΑ

ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙΑ - ΜΙΑ ΖΩΗ ΗΡΕΜΗ ΚΑΙ ΑΠΛΗ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΤΡΑ.

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΛΕΣ ΚΑΙ έχει σταματήσει στην εἰρηνική αὐτὴ γωνιά τῆς ἑλληνικῆς γῆς. Παραδόσεις πρὸς ἡ πρωταρχὴ τους πᾶσι πίσω αἰῶνες δολιχρουν, κυκλοφοροῦνε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, σάν νὰ εἶναι χθεσινὰ συμβάντα. 'Ετσι καὶ ἡ παράδοση γιὰ τὴν Παναγία τὴν Πετρανὴ, ζῇ μέσα στὴν ψυχὴ τῶν ἡρεμῶν νησιωτῶν, ὅπως οἱ χιλιάδες ἄλλες ἀνάλογές της — γιὰ θεϊκὲς καὶ ὑπερφυσικὲς ἐμφανίσεις, γιὰ θαύματα καὶ ἀγγελικὲς ἐπεμβάσεις.

Από ημέρα σε ημέρα...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
12
ΣΑΒΒΑΤΟ
13
ΚΥΡΙΑΚΗ
14

Βλέπετε σταθερά
την βελτίωσι της
έπιδερμίδος σας με
κρέμα και πούδρα
ΡΟΔΑΛΙΝΗ

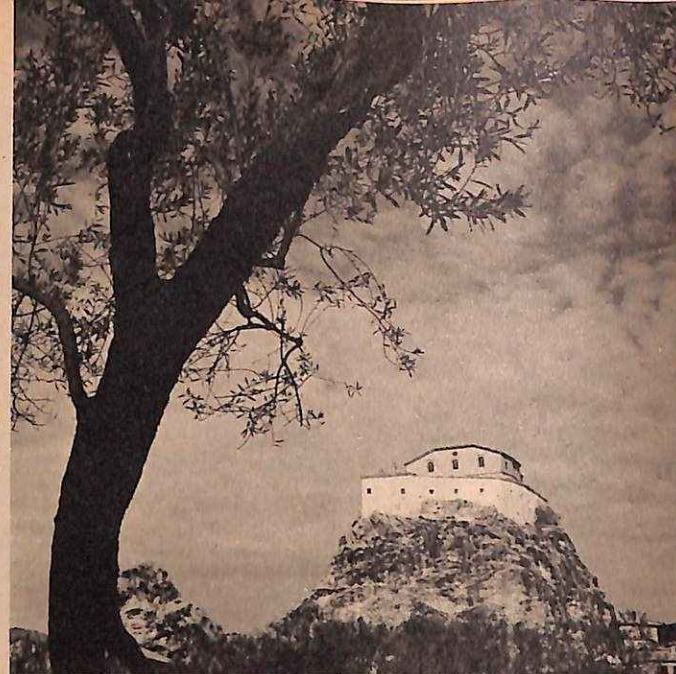

ροδαλίνη

ΙΤΑΛΙΑ

• Η ΡΩΜΗ σας περιμένει διά τούς ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ του 1960 από τας 25 Αυγούστου μέχρι τας 11 Σεπτεμβρίου.
• Ολόκληρος ή 'Ιταλία και ή Αίθων Ρώμη είναι έτοιμοι να σας εξασφαλίσουν σε κάθε εποχή, και έφετος ακόμη, την συνήθη υποδοχή με όλης τας ανέσεις.
• Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένα τιμάς πωλούνται εις 'Εθνικήν Τράπεζαν 'Ελλάδος Σταδίου 38 — 'Ελλ. Λέσχη Περιηγήσεως και Αυτοκινήτου ΕΛΠΑ, 16 Λεωφ. Βενιζέλου — τηλ. αρ. 30.187, 34.002 'Αθήναι.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT) Σταδίου 3, τηλ. 29.344 'Αθήνας και εις όλα τα Γραφεία Ταξιδίων.

ΣΤΟΝ ΑΠΟΚΡΗΜΝΟ δράχο της ύψωνεται ή εκκλησία της Παναγίας της Πετρανής — στο δράχο που διάλεξε μόνη της ή Μεγαλόχαρη.

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΕΤΡΑΝΗ

ήταν αυτό το λαμπερό φώς που τόν θάμπωνε με τη λάμψη του όσο το πλησίαζε περισσότερο. "Ω του θαύματος, όμως! Το κόνισμα που έβρισκε σ' αφρισμένα κύματα του πελάγου βρισκόταν εκεί μέσα σε μία θαυμαστή φωτοχυσία. Λαμποκοπούσε μόνο του κ' έριχνε τόση λάμψη! Το πήρε στην αγκαλιά του, τόφερε ξανά στο σκάφος του και το κάρφωσε με περισσότερα καρφιά άπάνου σ' άλμπουρο. Κ' ήταν σίγουρος πιά, πως δεν θα το ξανάχαναν.

Τό άλλο θράσυ, όμως, πάλι το κόνισμα της Παναγίας έλειπε, και τό τσιό λαμπερό φώς άστραφτε πάνω στο δράχο. Την αύγή, κατάλαβε ό καπετάνιος πως ήταν θέλημα της Παναγίας, έγήκε στην Πέτρα και τόπε στον παπά και στούς χωριάτες.

Τότε, οι άπλοι αύτοί χωριάτες, για να τιμήσουν τη Μεγαλόχαρη, που διάλεξε μέσα άπ' τ' άνοιχτό πέλαγος στο φτωχικό τους χωριουδάκι να θρονιαστή και να τούς παραστή, άποφασίσανε να της χτίσουν ένα άπλό, μα καλοφτιαγμένο εκκλησάκι άπάνω σε τούτον τόν ψηλό θράχο. Φωνάξαν τόν αρχιμάστορα τού νησιού, τόν Στρατή Καρέκο τόν 'Ανεμωτήσιο, που ήταν εξεχωριστός τεχνίτης στο χτίσιμο τών εκκλησιών κ' είχε φτιάσει τίς περισσότερες στο νησί, να τούς κινή και τούτο τό μικρό εκκλησάκι. 'Αλλά ό τρανός αύτός τεχνίτης, σάν άνέθηκε άπάνου στον ψηλό θράχο, στάθηκε συλλογισμένος και δεν ήξερε από πού ν' άρχισή και πού να θέση τά θεμέλια. Μέρες παιδεύονταν και δεν μπορούσε να θγάλη τό σχέδιο.

Μιά μέρα, καθώς γονάτισε για ν' άσπαστή την Παναγιά και να την παρακαλέση να τόν βοηθήση στο έργο του, ένα άσπρο περιστέρι πέταξε άπάνου άπ' τό κεφάλι του. Τρόμαξε ό μάστορας. Τό περιστέρι άσπούσε στη μύτη του τό ράμα και περιτριγυρίζοντας τό δράχο, τού έδειξε πού να θεμελιώση. 'Ο Καρέκος, χαρούμενος και συγκινημένος, φώναξε τούς χτιστάδες, τούς πελεκητάδες και τούς παραγίους του κ' εύθης άρχισαν να πελεκάνε τό δράχο και να χτίζουν. Τούτο ήταν τό πρώτο θαύμα της Παναγίας.

'Ανεβαίνανε άγάλια - άγάλια τά ντουβάρια, κ' ένα Σαββατόβραδο, σάν σκολούσαν, ένα παιδί άνέθηκε άπάνω στίς σκαλωσιές με τόν δίσκο στα χέρια του, για να κέρση τούς μαστόρους από ένα ποτηράκι ρακί, πού τούς τό πρόσφεραν οι χωριάτες, για ν' άνακουφιστούν λίγο από την κόυραση. Καθώς περπατούσε, από σκαλωσιά σε σκαλωσιά, άπάνω στα καθρόνια και στα μαδέρια, παραπάτησε τό παιδί με τό δίσκο και με μιάς πήρε τόν κερμένο. 'Ολοι τρομαγμένοι και με την ψυχή στο στόμα, έσκυψαν να δούν πιά σκοτωμένο τό καπμένο τό παιδί. 'Η Μεγαλόχαρη, όμως, έκανε τό δεύτερο μεγάλο της θαύμα. Τό παιδί, χωρίς να πάθη τίποτα, στεκόταν με τόν δίσκο στα χέρια, στα ριζά τού θράχου, κ' όλοι άπόρησαν και θαύμασαν πού δεν είχε χυθή ούτε ένα ποτηράκι ρακί.

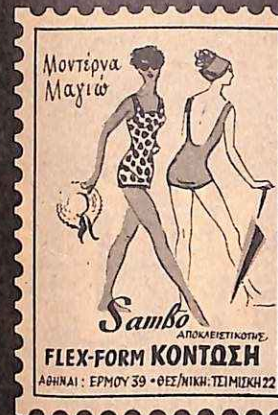
'Υστερα ή Παναγιά ή Γλυκοφιλούσα, έτσι την ονομάτισαν, έκανε θαύματα κάθε τόσο, έσωζε καράβια πού κινδύνευαν και ναυαγούς πού χαροπάθηκε πέρα τά στοιχιά της θάλασσας. 'Η φήμη και ή χάρη της ή τρανή, άπλόη πέρα άπ' τό νησί, μακριά ως την 'Ανατολή, και στη γιορτή της, τόν Δεκαπενταύγουστο, ξεκινούσαν άκόμα και άλλόθρησκοι, για νάρθούν να την προσκυνήσουν, και να πληρώσουν κάποιο τάμα πού της έταξαν. Γέμισε τό εκκλησάκι άσχημά και χρυσαικά, και κάποιοι άπιστοι πού τά είδανε, έβδαν κακό σκοπό στο μυαλό τους.

Μιά νυχτιά, λοιπόν, άρματωμένοι με πιστόλες και γιταγάνες, άνέθηκαν κρυφά τά σκαλωσιά τού θράχου κ' έκλεψαν ό,τι είχε τό εκκλησάκι. Μιά καλόγρια, πού την έλεγαν Μελένη, όπρετούσε τη Μεγαλόχαρη και σάν τούς πήρε χαμπάρι, έγήκε άπ' τό κελλί της κ' άρχισε να χτυπά δυνατά τά σήμαντρα και την καμπανούλα, για να καταλάβουν οι χωριάτες πως κάποιο κακό γίνεται, να τρέξουν και να σώσουν την περιουσία της Παναγίας τους. Οι άπιστοι, όμως, πρόφτασαν και ξεγλιστρήσαν άπ' τό χωριό, μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.

Πήγανε στη Σκαμιά, σ' ένα άλλο χωριό της Λέσβου βορεινότερα, ζυμώνανε πολλά ψωμιά και μέσα κεί έκωσαν τά κλεμμένα χρυσαικά. 'Η Παναγιά έκανε ξανά τό θαύμα της. Στόν ύπνο ενός πιστού χριστιανού φανερώθηκε, κ' ενώ οι ληστές ήταν έτοιμοι να μπαρκάρουν και να χαθούν, τούς πιάσανε οι χριστιανοί νησιώτες και πήραν τά περισσότερα από τά κλεμμένα.

Όλα αυτά τά θαύματα έκαναν μεγάλο τ' όνομα της Παναγίας της Πετρανής της Γλυκοφιλούσας, γι' αυτό κάθε χρόνο στη χάρη της, στίς δεκαπέντε τού Αυγούστου, έρχονται πολλοί νησιώτες και την προσκυνάνε. Γιουμίζει ό γιάλος κάτω άπ' τό δράχο της, με πλεούμενα λογιά - λογιά. Τρεχαντήρια, γολέτες, μπρατσέρες, μομπάρδες, κακία, τράτες, ψαροπούλες, κόττερ, μποτέλα, θάρκες, άκόμα και κουρίτες, άρμενίζουν άπ' αλάργα, για νάρθουν στο λιμανάκι της Πέτρας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΛΑΤΑΝΟΣ

Η Συλλογή της Σφης

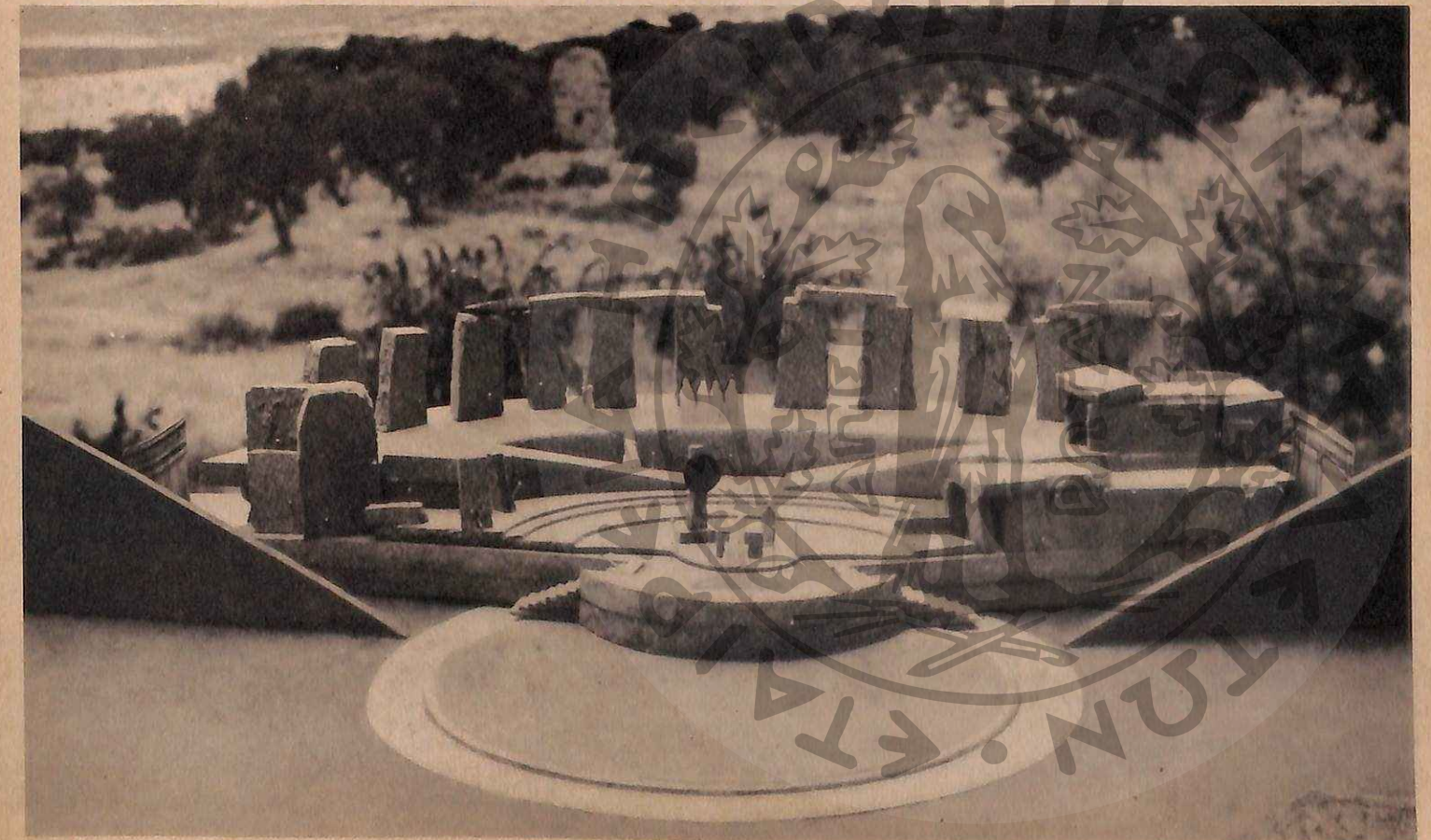
Η ΝΟΡΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

Εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου, τὴν προσεχῇ Κυριακὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν Τετάρτην καὶ τὴν μεταπροσεχῇ Κυριακὴν, ἡ Ἑθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ θὰ παρουσιάσῃ τὴν «Νόρμα» τοῦ Μπελλίνι, πού ἀναμένεται μὲ ἐντελῶς ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον. Βασικὸν στοιχεῖον ἐνεργητικοῦ, πού συνθέτει ἓνα ἀληθινὰ μεγάλο καλλιτεχνικὸ γεγονός, εἶναι ἡ παρουσία τῆς **Μαρίας Κάλλας** εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς ὄπερας αὐτῆς. Ἀκριβῶς εἰς τὴν περίφημην αὐτὴ λυρικὴ πρωταγωνίστρια εἶναι ἀφιερωμένο τὸ ἄρθρο πού ἀκολουθεῖ. Ἐγράφη ἀπὸ τὸν εἰδικὸ θεατρικὸ συνεργάτη μας, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀφηγεῖται ἐντελῶς ἄγνωστες λεπτομέρειες τῆς πρὸ τριετίας ἐμφανίσεως τῆς Κάλλας εἰς τὸ φεστιβάλ Ἀθηνῶν τοῦ ὁποῖου ἐκεῖνος ἦτο τότε ὁ καλλιτεχνικὸς διευθυντής.

Τοῦ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΗΣ «ΝΟΡΜΑΣ» ΠΟΥ ΕΦΙΛΟΤΕ ΧΗΝΣΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Γύρω από
τὸ δημιουργικὸ
πάθος
τῆς Κάλλας
μία ὠλοκληρωμένη
ἐργασία
γιὰ μιὰ ἰδανικὴ
παράσταση.

Η ΚΑΛΛΑΣ πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια. Τὴν ἐποχὴ πού ἔδινε τὴν διπλὴ μάχη στὸν στίβο τῆς Τέχνης καὶ στὸν στίβο τῆς ὁμορφιάς. Ἡ φωνὴ τῆς διαρκῶς μεγάλωνε καὶ τὸ πάθος τῆς μίκραινε. Ἐχασε τελικὰ 35 κιλά...

Ἐίχε πολὺ καιρὸ νὰ συγκινήσει τόσο ἓνα καλλιτεχνικὸ γεγονός ὅπως συμβαίνει μὲ τὴ «Νόρμα», πού θὰ τραγουδήσει ἡ Κάλλας μεθαύριο στὴν Ἐπίδαυρο. Δὲν πρόκειται γιὰ τὴν καταπληκτικὴ ζήτηση εἰσιτηρίων πού ἐσημειώθη, οὔτε γιὰ τὸ ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη, τὸ Λονδίνο, τὸ Παρίσι καὶ τὴ Ρώμη καὶ ἦλθαν ἐδῶ γιὰ νὰ τὴν ἀκούσουν. Πρόκειται γιὰ τὸ ὅτι καὶ ἐκεῖνοι πού δὲν θὰ πᾶνε στὴν Ἐπίδαυρο ἐνδιαφέρονται ζωηρότατα γιὰ τὶς παραστάσεις τῆς ὀπερας τοῦ Μπελλίνι καὶ τὸ θέμα Κάλλας καὶ «Νόρμας» εἶναι κάτι πού ἀποτελεῖ ἀντικείμενον γενικῆς συζητήσεως καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Θὰ πρέπει πρῶτα - πρῶτα νὰ πούμε ὅτι ἡ Νόρμα εἶναι καὶ ἡ πιὸ ἀγαπημένη ὀπερα τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος Ὑψιφάνου. Ὅταν πρωτοεῖνε συζήτηση γιὰ νὰ ἔλθῃ νὰ τραγουδήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τραγουδήσῃ αὐτὴ τὴν φορὰ στὴν Ἐπίδαυρο, ἡ πρώτη σκέψη τῆς διοικήσεως τοῦ Ἑθνικοῦ Μελοδράματος ἦταν νὰ δοθῇ ἡ «Μήδεια» τοῦ Κερουμπίνι. Καθὼς θὰ ξέρετε τὸ ἔργο αὐτὸ μεταφέρει εἰς τὸ μελοδραματικὸ στίβο τὸ θέμα τῆς ἀρχαίας Μήδειας καὶ ἐπειδὴ ἡ παράσταση ἀπὸ καθαρῶς σκηνικῆς πλευρᾶς μοιραίως συγγενεῖ μετὰ τὴν ἀρχαία τραγωδία, ἐκρίθη ὅτι θὰ ἦταν καλύτερον αὐτὸ τὸ ἔργο νὰ παιχθῇ στὴν Ἐπίδαυρο.

Ἡ προτίμηση τῆς Κάλλας

Ἄλλως τε τὸ ἔργο τοῦ Κερουμπίνι ἀποτελεῖ μιὰ ἀπ' τὶς πολλὰ καὶ μεγάλες ἐπιτυχίες τῆς Κάλλας. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό. Τὴν Μήδεια τοῦ Κερουμπίνι τὴν ἔπαιξε ἡ ἑξοχὴ αὐτῆς φωνητικῆς δόξας μας πέρυσι στὸ Τέξας μὲ πολὺ εὐτυχισμένη ἀπόδοσιν. Καὶ ἀκόμα, μὲ σκηνοθεσίαν τοῦ Ἀλέξη Μινωτῆ καὶ σκηνικὰ καὶ κοστοῦμια τοῦ Τσαρούχη. Καὶ οἱ δύο θὰ μπορούσαν νὰ προσφέρουν καὶ ἐδῶ τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ νὰ γίνῃ στὴν Ἐπίδαυρο μιὰ παράσταση ξεχωριστοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὅταν, ὅμως, τὰ εἶπαν ὅλ' αὐτὰ στὴν Κάλλας, ἐκείνη διετύπωσε ἀντισχέδιον. Εἶπε, δηλαδὴ, ὅτι παίζει εὐχαρίστως τὴν «Μήδεια», ἀλλὰ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ τραγουδήσῃ καὶ «Νόρμα». Ἡ ὀπερα αὐτὴ τοῦ Μπελλίνι, ἀποτελεῖ τὴν ξεχωριστὴ ἀδυναμία της καὶ εἶναι ἓνα μουσικὸ κείμενον πού δίνει τὴν εὐκαιρίαν σὲ μιὰ πριμαντόνα νὰ ἐπιδείξῃ ὅλον τὸν πλοῦτον καὶ ὅλη τὴν ἔκτασιν τῶν φωνητικῶν της προσόντων. Ἐνῶ ἡ Μήδεια προσφέρεται περισσότερον γιὰ τὴν προβολὴ τῶν δραματικῶν ὑποκριτικῶν προσόντων μιᾶς καλλιτέχνιδος. Ἡ Κάλλας, λοιπόν, εἶπε θέλω νὰ τραγουδήσω τὴ «Νόρμα» καὶ νὰ παίξω τὴν «Μήδεια». Ἀλλὰ φυσικὰ τὸ ν' ἀνέθουν δύο ἔργα στὴν Ἐπίδαυρον δὲν ἦταν εὐκόλον πράγμα. Ὅχι καλλιτεχνικῶς. Γιατί ἡ Ἑθνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ ἀπὸ τότε πού τὴν πῆρε στὰ χέρια τοῦ Ὁκτώστης Μπασιᾶς πηγαίνει λαμπρά, εἶναι ὀργανωμένη ὅπως πρέπει καὶ ἔχει ὅλες τὶς δυνατότητες γιὰ νὰ τὰ δγάλῃ πέρα καὶ στὰ δυσκολώτερα ἐγχειρήματα. Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ ἡ οικονομικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος. Δὲν θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνουν δαπάνες — καὶ χρειάζονται τεράστιες — γιὰ τὴν παράσταση δύο συγχρόνως ἔργων εἰς τὸ ὑπαίθριον θέατρο τῆς Ἐπίδαυρου. Ἔτσι, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἐντοπίσθηκε εἰς τὸ ὅτι θὰ ἔπρεπε ὅπωςδήποτε ν' ἀνέθῃ ἓνα ἔργο, προεκρίθη ἡ μουσικὴ δημιουργία τοῦ Μπελλίνι. Ἡ Κάλλας συνεφώνησε. Ὑπέγραψε τὰ συμβόλαια. Καὶ ἐδῶ

καὶ μῆνες, ὁ Κρατικὸς Μελοδραματικὸς Ὄργανισμὸς ἀνασκευάσθηκε καὶ ἄρχισε νὰ προετοιμάζῃ τὴν παράστασιν πού θὰ χαροῦν οἱ φιλόμουσοι μετὰ δύο ἡμέρες στὸ θέατρο τῆς Ἐπίδαυρου.

Ἡ σκηνοθεσίαν Μινωτῆ

Τὸ ἐνδιαφέρον πού παρουσιάζει τὸ ἀνέβασμα τῆς «Νόρμας» εἶναι βέβαια κυρίως τὸ τραγούδι τῆς Κάλλας. Ἐν τούτοις ἔχει καταβληθῇ φροντίδα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ βασικὸ αὐτὸ γεγονός καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῆς διδασκαλίας τοῦ ἔργου νὰ εἶναι στὸ ὕψος πού πρέπει. Σκηνοθέτης εἶναι, καθὼς θὰ ξέρετε βέβαια, ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς, ἔχοντας εἰδικὸ συμπαραστάτη γιὰ τὸ μουσικὸ μέρος τὸν σκηνοθέτη τῆς Ε.Λ.Σ. Φρίξο Θεολογίδη. Ὁ Μινωτῆς λαμπρὸς γνώστης τοῦ χώρου — ἔχει ἀνεβάσει καὶ ἔχει παίξει τόσες τραγωδίες στὴν Ἐπίδαυρον — ἐφρόντισε ἡ ὀπερα τοῦ Μπελλίνι νὰ πάρῃ καὶ θεαματικὰ στοιχεῖα ξεχωριστοῦ ἐνδιαφέροντος, πράγματα πού διαθέτει στὸ μουσικὸ μέρος. Ὁ Γιάννης Τσαρούχης ἔχει φιλοτεχνήσει ἓνα σκηνικὸ πού προσφέρεται ἰδιαίτερα στὸ ἔργο καὶ στὸ μέρος. Ἡ Τατιάνα Βαρούτη ἐπιμελήθηκε τὴν κινησιολογικὴν πλευρὰ τοῦ θεάματος ὁ δὲ Μιχαῆλης Βούρτσος ἐδίδασκε τὴν πολυμελὴ μικτὴ χορωδία τοῦ Κρατικοῦ Μελοδράματος. Θὰ πρέπει εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ παράστασις ὅλη θὰ ἀποδοθῇ ἰταλικά. Ἰταλικά θὰ τραγουδήσῃ ἡ Κάλλας. Ἰταλικά θὰ τραγουδήσουν οἱ δύο ξένοι καλλιτέχναι πού θὰ συμπράξουν ἰταλικά θὰ τραγουδήσῃ καὶ ἡ θαυμάσια χορωδία τῆς Ε.Λ.Σ. Ἐνδυματολόγος, ὁ ἑξοχος Ἀντώνης Φωκάς καὶ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας ὁ διάσημος Ἰταλὸς ἀρχιμουσικὸς Τούλιο Σεραφεῖν.

Ἡ τύχη τῆς Μορφονιοῦ

Καθὼς ἀνέφερα ἤδη, στὴν παραστάσιν τῆς «Νόρμας» θὰ συμπράξουν δύο ξένοι τραγουδισταί. Ὁ τενόρος Mirto Picchi καὶ ὁ βαθύφωνος Ferruccio Mazzoli. Ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ καὶ μιὰ μεσόφωνος. Ἡ ἐξαίρετικὴ μέτζο Λαζαρίνι. Ἐαφνικὰ, ὅμως, πρὶν ἀπὸ 15 ἡμέρας ἡ Λαζαρίνι ἀρρώστησε καὶ διημήνυσε ὅτι δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἔλθῃ νὰ τραγουδήσῃ. Φυσικὰ γεννήθηκε ἀμέσως ζήτημα περὶ τοῦ ποῖα θὰ τὴν ἀνεπλήρωνε. Ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ εἶχε ἤδη προσδιορίσει γιὰ ὅλους τοὺς ρόλους τοῦ ἔργου τοῦ Μπελλίνι Ἑλληνὰς ἐρμηνευτάς. Συγκεκριμένως, ἡ ὑψίφωνος Γλαντζή, ἔχει ἀναλάβει τὸ μέρος τῆς Κάλλας, ὁ τενόρος Κουρουσόπουλος τὸ μέρος τοῦ ξένου συναδέλφου του καὶ ἡ νέα μεσόφωνος Μορφονιοῦ τὸ ρόλον τῆς Λαζαρίνι. Αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ μὴν μὴν γίνωνται ἀπροσκόπτως οἱ δοκιμὲς προτοῦ φθάσουν ἐκεῖνοι πού θὰ τραγουδήσουν στὶς παραστάσεις τῆς Ἐπίδαυρου. Καὶ ἀκόμα, διότι ἡ προοπτικὴ τοῦ Κρατικοῦ Μελοδράματος εἶναι ἡ «Νόρμα» νὰ μείνῃ εἰς τὸ ρεπερτόριόν του καὶ νὰ παίζεται στὰ Ὀλύμπια μὲ καλλιτέχναν τοῦ ἐπιτελείου του. Ὅταν, λοιπόν, ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ Λαζαρίνι δὲν θὰ ἔλθῃ ἀνέκυψε ἐκ τῶν πραγμάτων ἄμεσον θέμα ἀναπληρώσεώς της. Βέβαια ἀπὸ τὴν μιὰ μέρος στὴν ἄλλη δὲν θὰ μπορούσε νὰ βρεθῇ μιὰ μεσόφωνος ὁλκῆς γιὰ νὰ καλύψῃ τὸ κενὸ πού δημιουργήθηκε ἀπρόοπτα. Τότε ὁ Κωστῆς Μπασιᾶς, πού προωθεῖ πάντοτε τὰ καινούργια καὶ ἐλπιδοφόρα ταλέντα σκέφθηκε νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ στὴν Ἐπίδαυρον ἡ

Μορφονιοῦ. Δηλαδή, ἡ νέα μεσόφωνος, πού ἔως τώρα ἔχει δείξει ἀρκετὰ φορὰς ὅτι διαθέτει μιὰ πολὺ ὠραία φωνή καὶ ἡ ὁποία ἔχει μελετηθεῖ καὶ ξέρεי θαυμάσια τὸ ρόλον. Ὁ μαέστρος Τότης Καραλίδανος πού ἔκανε τὶς δοκιμὲς ὀρχήστρας καὶ φρόντιζε γενικὰ τὸ μουσικὸ μέρος τῆς προπαρασκευῆς τῆς Νόρμας συνετάχθη μετὰ αὐτὴν τὴν ἀντίληψη. Ἐμενε, ὅμως, νὰ ἐρωτηθοῦν ὁ Σεραφεῖν καὶ ἡ Κάλλας.

Ταξίδι στὴν Ἰταλία

Ἀμέσως ἔγινε τηλεφώνημα στὸ Μιλάνο. Ἡ Κάλλας ὅταν τῆς εἶπαν ὅτι μιὰ καινούργια Ἑλληνίδα κρίνεται ὅτι ἔχει τὰ προσόντα νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν δυσβάστακτον ρόλον, συνεφώνησε νὰ δοθῇ στὴν νέα καλλιτέχνιδα ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὸ φωνητικὸ της ταλέντο. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνη ὑπέδειξε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ μουσικοῦ ὑπευθύνου τῆς παραστάσεως. Ἔτσι, ἔγινε τηλεφώνημα στὸν Τούλιο Σεραφεῖν, ἀλλὰ φυσικὰ αὐτὰ τὰ θέματα δὲν λύνονται ἀπὸ τηλεφώνου. Γι' αὐτὸ ἓνα ὠραῖο πρῶτὴ ἡ Μορφονιοῦ ἀπεστάλη ἀεροπορικῶς εἰς τὴν Ἰταλία. Μὲ ἐνδιαφέρον ἀληθινὰ συγκινητικὸ ὁ Κωστῆς Μπασιᾶς δὲν θέλησε νὰ γίνῃ γνωστὸ τὸ πρᾶγμα καὶ παρεκάλεσε τὶς ἐφημερίδες νὰ μὴν ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν. Αὐτὸ γιὰ τὴν περίπτωσιν πού ὁ Τούλιος Σεραφεῖν θὰ ἔλεγε ὅχι. Ὁ διάσημος μαέστρος, ὅμως, ἀκούσε τὴν Μορφονιοῦ, εὐρήκε ὅτι ἔχει πολὺ καλὴ φωνὴ καὶ ὅτι ταιριάζει στὸ ρόλον. Ἔτσι ἡ Μορφονιοῦ γύρισε καὶ ἐνετάχθη στὸν πῖνακα τῆς διανομῆς, ὀριστικὰ. Ἡ ἀρρώστεια τῆς Λαζαρίνι τῆς δῆλκε σὲ καλὸ καὶ τῆς δημιούργησε τὴν πολυπόθητὴν εὐκαιρίαν γιὰ ἓνα οὐσιαστικὸ καλλιτεχνικὸ «παρὼν» μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς παραστάσεως τῶσαν καλλιτεχνικῶν ἀξιώσεων, ὅπως θὰ εἶναι ἡ μεθαιριανὴ «Νόρμα».

Τὸ πάθος τῆς Κάλλας

Δὲν πρόκειται, συνεχίζοντας, νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀφίξεως, τῆς ἐδῶ παραμονῆς καὶ τῆς προετοιμασίας τῆς Κάλλας γιὰ τὴν καινούργια ἐμφάνισιν πού θὰ κἀν εἰς τὴν «Νόρμα». Αὐτὰ τὰ ξέρετε λεπτομερῶς ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες. Θὰ μού ἐπιτραπῇ μονάχα νὰ σημειώσω τὴν θαυμάσιαν προσήλωσιν καὶ τὸ φανατισμὸν, τὸ πραγματικὸ πάθος τῆς δυναμικῆς αὐτῆς λυρικῆς καλλιτέχνιδος στὴ δουλειὰ της. Θυμᾶμαι ὅταν ἦλθε πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια καὶ τραγούδησε στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ὁ γράφων, συνέπεσε τότε νὰ εἶναι καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν καὶ νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού εἶχε ὑπογράψῃ μετὰ της τὸ συμβόλαιον στὸ Μιλάνο. Φυσικὰ, ὁ ἴδιος τὴν ὑπεδέχθη στὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ὅταν ἐφθάσε γιὰ νὰ κἀν τὶς δύο συμφωνημένους ἐμφανίσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τελικὰ ἔγινε μονάχα ἡ μία. Θυμᾶμαι, λοιπόν, ὅτι ὅταν τὴν παρέλαβαν ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον καὶ τὴν συνόδευαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τὸ πρῶτον πρᾶγμα πού ἐξήτησε, ἦταν ἓνα πιάνο. Φαίνεται ὅτι τὴν ἐκοίταξε κάπως περίεργα καὶ μὲ μιὰ ἑκφραση ἀπορίας. Τῆς εἶπα ὅτι θὰ εἶχε τὴν ἐπομένη δοκιμὴν μετὰ τὴν ὀρχήστραν καὶ τὴν μεθέπομένην γενικὴν δοκιμὴν στὸ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαῖον Ὁδεῖον. Ἡ Κάλλας χαμογέλασε καὶ μού εἶπε:

— Σὲ παρακαλῶ, ἀγαπητὴ Μανάκη, θέλω ἓνα πιάνο. Ἐχω συνηθίσει

Η ΝΟΡΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟ

αυτήν την ώρα 4.500 δολάρια από το παράθυρο. Γιατί η συναυλία που θ' αναβληθεί δεν μπορεί να γίνει άλλη μέρα και γιατί το Φεστιβάλ έχει όρισει άλλα πράγματα στο πρόγραμμα του και γιατί ο μάεστρος πρέπει να φύγει για την Ιταλία όπου έχει άλλες υποχρεώσεις. Έν τούτοις, προτιμώ να χάσω τις 4.500 δολάρια παρά να κοροϊδέσω τον κόσμο...

Διαξιφισμοί με τον κ. Τσάτσον

Θυμάμαι ακόμα ότι είχε έλθει εκείνο το απόγευμα στο διαμέρισμά της, στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας ο κ. Τσάτσος. Ο ύπουρος γός της Προεδρίας της Κυβερνήσεως, βασιζόμενος στις γνωματεύσεις των δύο ειδικών, προσέπαθε να την μεταπειλήσει. Η Κάλλας έμεινε ανένδοτη.

—Θέλετε να κοροϊδέσωμε τον κόσμο; είπε εις τον κ. Τσάτσον...

—Όχι, απάντησε ο ύπουργός, κατά κανένα τρόπο. Άλλα ό γιατρός σας και ο μάεστρος λένε ότι είναι δυνατόν να τραγουδήσετε.

—Μαζώω ότι έχω ξέρω καλύτερα τον εαυτό μου, ήταν ή απάντησή της. Μην έπιμενετε κύριε ύπουργέ.

Ο κ. Τσάτσος, φυσικά, δεν έπεμνε και έδωσε έντολή και στις 7 ή ώρα μετεδόθη από ραδιοφώνου ή είδηση ότι ή Κάλλας δεν θα τραγουδήσει.

Τρίημερο μαρτύριο

Από εκείνη την ώρα, απ' τη στιγμή δηλαδή που ανεβλήθη ή πρώτη συναυλία, μέχρις ότου δοθή ή δεύτερη, ή Κάλλας έπέρασε ένα πραγματικά δραματικό μαρτύριο. Έδωσαν έντολή και έσταμάτησε το «αίρ κοντρίσιον» μέσα στο διαμέρισμά της. Και έμεινε κλεισμένη τρείς ολόκληρες ημέρες μέσα σε άφορητη ζέστη υπό συνεχή ιατρική παρακολούθηση. Την επομένη ήταν καλύτερα και άρχισε πάλι τις πράξεις της. Το πιάνο δωματίου εις ένέργεια και τραγουδί. Έως τη βραδυά που έγινε ή ιστορική εμφάνισή της στο Ώδειον 'Ηρώδου, μιά εμφάνιση που κατέπληξε. «Όχι μόνον τις 3½ χιλιάδες ακροατές που είχαν συσσωρευθή στο αρχαίο θέατρο, αλλά και ολόκληρη την Ελλάδα που την χάρηκε από το ραδιοφώνον. Στο σημείο αυτό θ' αναφέρω κ' ένα ακόμη περιστατικό που δείχνει την ιδιαιτέρη εύσυνειδησία ή οποία την χαρακτηρίζει. Θ' αναφέρω δηλαδή ότι το βράδυ που έπραγματοποίησε την εμφάνισή της στο Ώδειο 'Ηρώδου είχε ένα αφάνταστο τράκ. Τράκ είχε και ό γράφων. Για διαφορετικούς, όμως, αιώτα. Δεν άμφέβαλα διόλου ότι ή Κάλλας θα χαλούσε κόσμο. Την είχα άκούσει ήδη το πρωί και ήξερα ότι ήταν σε θαυμασία φόρμα. Έπειτα, ό μάεστρος Βόττο στην πρωινή συνάντησή μας στο διαμέρισμα της Μαρίας, με είπα ότι διαβεβαίωσε ότι όλα πηγαίνουν

καλά και πως το βράδυ ή μεγάλη ύψιφωνος θα τραγουδούσε περίφημα.

Οί φόβοι άποδοκιμασίας

Αλλά τότε — θα το θυμάται κ' αυτό ό άναγνώστης — είχε δημιουργηθή μέγα ζήτημα και τεράστιος σάλος έναντίον της Κάλλας έξ άφορμής του θέματος της άμοιβής της. Άνθρωποι που ήθελαν ν' άσκήσουν

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ στον όποιον όφείλεται τό σκηνικό που έχει στηθή στο χώρο του αρχαίου θεάτρου της 'Επιδαύρου για την παρουσίαση της όπερας «Νόρμας».

πολεμική κατά του Φεστιβάλ 'Αθηνών, είχαν άρπαχθή από την εύκαιρία που ό πολλός κόσμος δεν ήξερε τί ακριβώς πληρώνεται παντού ή έξοχη αυτή τραγουδίστρια. Και ενώ ή Κάλλας είχε έλθει με τό μισό της άμοιβής που έπληρώνετο τότε για τις άτομικές της εμφανίσεις, — από τό Σικάγο της προσέφεραν για ένα μόνον ρεσιτάλ 10.000 δολάρια — έν τούτοις έδω είχε έξαπολυθή άγρία δημοσιογραφική πολέμική διότι δήθεν ή Κάλλας θα έπαιρνε πολλά. Οι έντυπες αυτές επιθέσεις ήταν φανερό ότι άποσκοπούσαν στο να την έξαναγκάσουν να μη τραγουδήσει. Γιατί κ' εκείνοι που τά έγγραφαν ήξεραν ότι μόλις τραγουδούσε, ό συγκοινωνικός θόρυβος θα επήγγαινε περίπατο. Έτσι, ύπήρχαν πολλοί που έφοβούντο μη τυχόν για να μη διαφευσθούν οι πολέμιοι της μεγάλης καλλιτέχνης θα κατέφευγαν σε όργάνωση έκδηλώσεων έναντίον της για να την έξαναγκάσουν να έγκαταλείψη τη συναυλία στη μέση.

Έκτακτα μέτρα

Οί πληροφορίες αυτές και οι ποικίλες άλλες διαδόσεις που κυκλοφορούσαν, επέβαλαν την λήψη άρμενων προληπτικών μέτρων. Η άστυνομία είχε σκορπίσει στις κερκίδες του Ώδειου 'Ηρώδου κάπου 300 άστυφύλακες με πολιτικά, εις τρόπον ώστε εάν συνέβαινε τό παραμικρό να έπέμβουν άμέσως και να συλλάβουν τους έγκάθετους. Άστυνομικούς διευθυντές ήταν τότε ό άείμνηστος Γεωργίου, ό όποιός καθισχύλαζε τον γράφοντα όταν ως καλλιτεχνικός υπεύθυνος του Φεστιάλ τον συνήντησε

και συνεζήτησε διά τά μέτρα τάξεως που έπρεπε να ληφθούν.

—Μην άνησυχήτε, μου είχε πη. Θα συλλάβουμε άμέσως όσους θα φωνάξουν. Όλοι οι έγκάθετοι θα συλληφθούν...

Τό θέμα, όμως, για την διεύθυνση του Φεστιβάλ δεν ήταν άν θα συλληφθούν ή όχι οι τυχόν έγκάθετοι. Ήταν ότι ό Μενεγκίνι που συνόδευε την τότε γυναίκα του τό είχε ήδη ρητώς δηλώσει απ' τό μεσημέρι:

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΩΚΑΣ, που έφιλοτέχνησε τό κοστούμια της μεθυσμένης παραστάσεως. Η Κάλλας έμεινε κατενθουσιασμένη από τις δημιουργίες του έξαίρετου ένδυματολόγου.

—Εάν γίνουν άποδοκιμασίες, σύμφωνα με τά καλλιτεχνικά νόμια, ή Μαρία θα σταματήσει. Και θα φύγουμε χωρίς να ξαναβγώ, άφού δεν θα ύπάρχη ή δυνατότης όμαλής διαεξαγωγής της συναυλίας, όπως όρίζουν τά διεθνή νόμια.

Σημειώστε, ότι σύμφωνα, επίσης, με τά διεθνή νόμια, από τό μεσημέρι της ίδιας ήμέρας, είχε εισπράξει τις 4½ χιλιάδες δολάρια, τό όποια φυσικά δεν θα επέστρεφε εάν τυχόν έγκάθετοι ύποχρέωναν την Μαρία να σταματήσει.

Μιά μικρή περιπέτεια

Ο άναγνώστης καταλαβαίνει με ποία συναισθήματα ό καλλιτεχνικός Διευθυντής του Φεστιβάλ έπληξε εκείνο τό βράδυ να παραλάβη την Κάλλας από τό Ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας. Η εμφάνισή της θα ένίεντο στις 8½ και όταν έπληγα εις τό Ξενοδοχείον ήτο 8 παρά 10'. Την εύρχηά έτοιμη, θαυμάσια ντυμένη, όνειρο όμορφιάς, αλλά και με έκδηλο τό σχετικό τράκ. Τροκαρισμένος και ό Μενεγκίνι και μόνον μια έξαδέλφη της Κάλλας απ' τη Θεσσαλονίκη, που είχε έρθει ειδικά για να την συναντήσει, διατηρούσε άρκετη ψυχραιμία. Όταν τό αυτόκινητό μας έφθασε στο Ώδειον 'Ηρώδου, γινότανε γύρω πανζουρλισμός. Έκατοντάδες άμείβια απέβιβαζαν πλήθη κόσμου και όλη ή περιοχή ήταν άναστατωμένη. Τά όργανα της τάξεως είχαν κρίνει ότι θα ήταν σκόπιμο ή μεγάλη καλλιτέχνης να μη μπη στα παρασκήνια του αρχαίου Ώδειου από την κεντρική είσοδο. Από την πρώτη πόρ-

τα που ύπάρχη δεξιά. Άλλά να πάμε από την είσοδο της 'Ακροπόλεως και να κατέβουμε να μπούμε από την άριστερή πόρτα. Προχωρήσαμε, αλλά όταν φθάσαμε στο μέρος από όπου θα έπρεπε να γυρίσουμε για να κατέβουμε προς την είσοδο, δρήκαμε τό δρόμο κλεισμένο. Είχαν παρκάρι μερικά ιδιωτικά αυτοκίνητα και ήταν άδύνατον να προχωρήσουμε. Έπρεπε, συνεπώς, να γυρίσουμε πίσω και να μπούμε από κεί που έμπαινε κ' ό κόσμος. Για να γίνη όμως αυτό, ήταν άνάγκη να σταματήσει όλη ή κίνησις αυτοκινήτων, να άνοιχθή διάδρομος, να κάνουμε στροφή και να έλθουμε προς τό μέρος της κεντρικής εισόδου. Έπενέβη ή άστυνομία. Έδοθήσαν τά όργανα της Τροχιάς και με τά πολλά — χρειάστηκε κάπου ένα τέταρτο — τά καταφέραμε. Όπως είν' εύνόητον ό έκνευρισμός όλων είχε έπιταθή...

Οί πρώτες έκδηλώσεις

Κεί όμως έσημειώθη κ' ή πρώτη εύνοική έκδηλωσις. Στο μπάρ που ύπάρχη άπέναντι στο Ώδειον 'Ηρώδου και εις όλην την έκταση του πεζοδρομίου, εύφυης νεόελλην επιχειρηματίας, είχε τοποθετήσει καμια 100στή καρέκλες και αντί 25 δραχμών, είχε έγκαταστήσει άκροατές που ήθελαν να άκούσουν την Κάλλας χωρίς να πληρώσουν άκριβό εισιτήριο. Αυτοί λοιπόν, οι θιασώται της θαυμάσιας πριμαντάνας, μόλις την είδαν να θγαίνει απ' τό αυτοκίνητο έξεσπασαν σε φρενιτιώδεις έκδηλώσεις. Η Κάλλας γύρισε, τους είδε και τους χαιρέτησε με μιά κίνησι του χεριού. Ήταν τό πρώτο θήμα προς τον θρίαμβο που άκολούθησε ύστερα από λίγη ώρα.

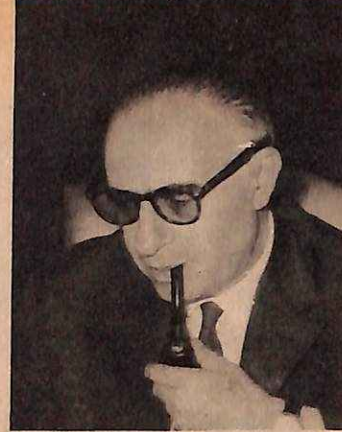
Η ΤΑΤΙΑΝΑ ΒΑΡΟΥΤΗ, ή μόνιμη χορογράφος του 'Εθνικού Θεάτρου και επί σειράν ετών χορογράφος της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής, ή όποια τώρα συνεργάζεται έκτάκτως — όπως ό Μινωτής και ό Φωκάς — με τό Κρατικό Μελόδραμα στην παρουσίαση της «Νόρμας» στην 'Επιδαυρο.

Άνεβήκαμε πλαισιωμένοι από αξιωματικούς της άστυνομίας πόλεων, ενώ οι φωτογράφοι ήγωνίζοντο να δαγούν τά πρώτα έιστανταν της βραδυάς. Σε λίγο ήμυσταν στον πρό του Ώδειου 'Ηρώδου ύπόγειον χώρον όπου ύπάρχουν καμαρίνια διά τους έκτελεστές που μετέβουν στις έκδηλώσεις του 'Αρχαίου Θεάτρου. Έκει δρισκόταν ήδη ό μάεστρος Βόττο. Καείς άλλος, Η Κάλλας είχε πάντοτε τράκ, αλλά συγχρόνως και την άυτοπεποιθισιν

της μεγάλης καλλιτέχνης που ήξερε ότι σε λίγο θα έδωμάζε όλες έκείνες τις χιλιάδες των άκροατών που είχαν πλημμυρίσει τις κερκίδες. Ήταν ή ώρα 9 παρά 25' όταν ό Νίκος Συνοδινός, της 'Υπηρεσίας του Φεστιβάλ, μάς ειδοποίησε ότι ήταν όλα έτοιμα για να άρχίσουμε. Γαλήνιος και ήρεμος, ό μάεστρος Βόττο, πήρε την μπαγκέτα του και έξεκίνησε. Τό κοινό τον δέχτηκε με ζωηρότατες έπευφημίες. Όταν άρχισε ή εισαγωγή ξεκινήσαμε και μείς. Άνεβαίνοντας τις σκάλες των παρασκηνίων είχα περισσότερο τράκ από τη μεγάλη τραγουδίστρια. Δύο φερές πήγα να της πατήσω τό φουστάκι, ενώ ό Μενεγκίνι την ρωτούσε για κάτι, πολύ έπιμονα. Η ίδια μου έξήγησε ότι σε κάθε εμφάνισή της έχει πάντα μαζί μιά μικρή εικόνη της της Παναγίας. Και άκριβώς γι' αυτήν την ρωτούσε. Του άπάντησε ότι τό πολύτιμο κειμήλιο τό είχε μέρ' στην τσάντα της, που την είχε άφήσει στο καμαρίνι. Σε λίγο μπήκαμε στο αρχαίο Ώδειον από την άριστερή είσοδο, ενώ άκόμη ό Άντωνίνο Βόττο συνέχιζε τό κομμάτι της εισαγωγής. Της έπιασα σε μιά στιγμή τό χέρι και θυμάμαι ότι τό συμπέρασμα ήταν ότι εκείνη πιά δεν είχε τράκ, τό όποιον είχε άπομείνει σε μένα... Ήταν έτοιμη να άντιμετώπιση τό Κοινό και εκείνη την ώρα είχε άπόλυτη άυτοκυριαρχία και άπόλυτη άυτοπεποίθησι.

Στιγμές θριάμβου

Υστερα από λίγα λεπτά, ή άνθρωποθάλασσα που παρακολουθούσε τη συναυλία, έπευφημούσε ένθουσιωδώς τον Ιταλό 'Αρχιμουσικό μόλις τελείωσε τό έναρκτήριο κομμάτι. Μετά από δευτερόλεπτα, ή Κάλλας προχωρούσε προς την όρχήστρα. Και ή άπλη εμφάνισή της προεκάλεσε πραγματικό πανδαιμόνιο. Τό αρχαίο Ώδειο έσειέτο επί άρκετή ώρα από τά χειροκροτήματα και μόλις κάποτε έκόπασαν, άρχισε τό τραγούδι. Με τις πρώτες πατούτες τό άκροατήριο είχε κατακτηθή. Και όσο προχωρούσε ή ώρα, οι έκδηλώσεις ένίοντο θερμότερες, ζωηρότερες, κυριολεκτικά άποθεωτικές. Δεν ξέρω εάν εκείνο τό βράδυ ύπήρχαν άνθρωποι δαλτοί διά να προθούν εις έκδηλώσεις έναντίον της. Εκείνο που ξέρω είναι ότι σε λίγο και ή ίδια είχε συγκινηθή θαυμάσια από τά αισθήματα που ξεδιήλυνε τό κοινό. Μονάχα σε μιά στιγμή άκούστηκε ξαφνικά, σε στιγμή ληξιαίας, μιά φωνή που έρχότανε από πολύ ψηλά. Καείς δεν μπόρεσε να δεθαιώση άν ήταν άποδοκιμασία ή έπιδόκιμασία. Η συναυλία που μετεδόθη από ραδιοφώνον, συγχρόνως ήχογραφήθηκε και ύπάρχουν οι ταινίες στα αρχεία του Ε.Ι.Ρ. Πολλές φορές έβόλα και άκουσα αυτή την ταινία στο σημείο της διάκοπής. Άλλά ποτέ, ούτε έγώ, ούτε όσοι άλλοι την άκουσαν μπόρεσαν να ξεκαθαρίσουν εάν ήταν διακοπή έχρηική ή φιλική. Άλλά άνεξάρτητα του μυστηρίου αυτής της μαγείας, οι χιλιάδες των άκροατών, χάλασαν εκείνο τό βράδυ τον κόσμο. Θυμάμαι άκόμη ότι εις τό διάλειμμα ή Κάλλας, εις μίαν στιγμήν που είχαμε μείνει οι τρείς, εκείνη, ό Μενεγκίνι και έγώ, έξέσπασαν έναντίον του πρώην συζύγου της. Του θυμισε ότι της έλεγε ότι οι συμπατριώται της δεν την αγαπούν

Ο ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ, ό γενικός διευθυντής της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής στον όποιον όφείλεται ή έμπνευση των μελοδραματικών παραστάσεων της 'Επιδαύρου και ή τόσο δημιουργική προπαρασκευή της «Νόρμας» με την Μαρία Κάλλας. Άξίζει να ύπομνησθή ότι ή μεγάλη 'Ελληνίδα ύψιφωνος — ή όποια προσέφερε την εκ 15 χιλιάδων δολλαρίων άμοιβή της για την δημιουργία ειδικής ύποτροφίας για τους νέους καλλιτέχνες της Ε.Λ.Σ. — δγήκε στο θέατρο πριν από 20 χρόνια, όταν πάλιν διευθυντής του 'Εθνικού Μελοδράματος ήταν ό ίδιος.

και είχε άποδειχθή εκείνο τό βράδυ ότι την λατρεύουν. Και ή μόνη πικρία της στην έσπεριδα εκείνη του θριάμβου ήταν ότι δεν είχε έτοιμάσει να πηί κάτι τό ελληνικόν.

Και πάλι ή «Νόρμας»

Τά άνάφερα όλα αυτά ξεσκαλίζοντας παλιές άναμνήσεις μόνον και μόνον για να ύπογραμμίσω και να έξάρω την αφάνταστη καλλιτεχνική εύσυνειδησία που χαρακτηρίζει τη μεγάλη καλλιτέχνηδα που φιλοξενούμε και πάλιν.

Δεν ξέρω, ούτε μ' ενδιαφέρει τι συμβαίνει με τά οικογενειακά της. Δεν γνωρίζω, ούτε ενδιαφέρομαι να μάθω εάν ύπάρχη άισθηματικός σύνδεσμος με τον Άνωση και άν πρόκειται ό πλούτος της τέχνης και ό πλούτος της θαλάσσης να ένωθούν. Αυτά είναι θέματα ιδιωτικά και προσωπικά,πού έστω και άν ή σφραγίδα της διασημότητας προσεέλκει παθολογικά την περιέργεια του μεγάλου κοινού, δεν παύουν να είναι άτομικές υποθέσεις. Εκείνο που ξέρω, που διαισθάνομαι και θέλω είναι ότι οι παραστάσεις της «Νόρμας» θα δώσουν την ευκαιρία για μία καινούργια καλλιτεχνική κατάκτηση της 'Ελληνικής αυτής φωνής που συγκινεί και ανατράζει τά δύο ήμισφαίρια. Και συγχρόνως, θα άποτελέση μιά έξαιρετή καλλιτεχνική νίκη της 'Εθνικής Λυρικής Σκηνής, που με τό άνέδασμα της «Νόρμας» δίνει ένα μελοδραματικό παρόν ύψηλής κλάσεως.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΜΙΝΩΤΗΣ, ό σκηνοθέτης της όλης Ιδιαίτερων αξιώσεων παραστάσεως της όπερας «Νόρμας».

να σηκώνωμαι κάθε πρωί και να μελετώ. Δεν μπορώ ν' άλλαξω έδώ συνήθειες. Θέλω να περνάω τις 'Αριες που θα τραγουδήσω...

Φυσικά τό πιάνο μετεφέρθη άμέσως, και από κείνη την ώρα ή... ύπηρεσία στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας έπαυσε να λειτουργή. Η Κάλλας τραγουδούσε και από όλα τά πατώματα του ξενοδοχείου, καμαριέρες και καμαριέροι συγκεντρώνοντο στο διάδρομο για να άκούνε. Χρειάστηκε οι δύο άστυφύλακες που είχαν τοποθετηθή στο διάδρομο να πολλαπλασιασθούν. Και χρειάστηκε ή διεύθυνση του ξενοδοχείου

Ο ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ βαρύτονος Ferruccio Mazzoli, ό όποιός θα συμπράξη στις τρείς παραστάσεις της όπερας του Μπελλίνι που θα δώση ή Ε.Λ.Σ. στο αρχαίο θέατρο της 'Επιδαύρου.

να λάβη δρακόντεια μέτρα για να μπόρεση να επανέλθη ή όμαλότης άνάμεσα στο προσωπικό του...

Τό κλείσιμο του λαιμού

Και μιά που θυμηθήκαμε τά παλιά θα αναφέρω και κάτι άλλο: Η Κάλλας τον Αύγουστο του 1957, έπρόκειτο να δώση δύο συναυλίες. Δύο άτομικά ρεσιτάλ με μάεστρο τον διακεκριμένο άρχιμουσικό της Σκάλας του Μιλάνου Άντωνίνο Βόττο. Τελικά, όμως, τραγούδησε μόνον μιά φορά. Και αυτό, διότι έκλεισε ό λαι-

μός της και δεν μπόρεσε να τραγουδήση την πρώτη φορά. Έπειδή έζησα από κοντά τό πράγμα, θα άποκαλύψω ότι ή Κάλλας μπορούσε να τραγουδήσει και την πρώτη φορά. Και ό ειδικός λαρυγγολόγος, ίατρος Κοτσαριδίας και ό μάεστρος Βόττο, είχαν την γνώμη ότι θα τά κατάφερνε. Έκείνη, όμως, δεν θέλησε με κανένα τρόπο να τραγουδήσει. Η άπότομη άλλαγή του κλίματος — ψύχρα στο Μιλάνο, και άνυπόφορη ζέση στην 'Αθήνα — της είχε φέρει μιά άνωμαλία στο λαιμό. Τραγουδούσε. Και καθώς είπαμε, τόσον ό έπιστημονικός, όσον και ό καλλιτε-

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ τενόρος Mirto Picchi ό όποιός θα εμφανισθή πλάι στην Μαρία Κάλλας κατά την παρουσίαση της όπερας του Μπελλίνι στις 21, 24 και 28 Αύγουστου.

χνικός έμπειρογνώμων έλεγαν ότι θα τά κατάφερνε. Εκείνη, όμως, ήταν άνένδοτη:

—Δεν μπορώ να γελάσω τον κόσμο, είπε. Βέβαια, μπορώ να τραγουδήσω. Θα τά καταφέρω. Άλλά δεν είναι δυνατόν να λέμε στο κοινό ότι πρόκειται ν' άκούση μιά σπουδαία πριμαντόνα και να τό θέξετε να πληρώνη ένα άκριβό εισιτήριο και ν' άκούη κάτι τό συνηθισμένο. Συμβαίνει να μου έχη δώσει ό Θεός αυτό τό δώρο. Δεν μου έπιτρέπεται, όμως, να κάνω έκμετάλλευσή του. Έμένα που με λένε ταιγγούνα, πετάω

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φίνο
άρωμα αúτης της λο-
σιόν συμπληρώνει την
ξανθήν όμορφιά, τά
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... και ή κολώνια
Μοριώ σέ όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΖ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Γζών Χαίγουωρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος τής Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος μέ την πλούσια κι' ώραία Μπάμπαρα Φίλιπς, κόρη του διευθυντού τής Τραπεζής του, κατηγορείται ότι δολοφόνησε μιá νέα: Τήν Νόρα Ήθανς. Ο Χαίγουωρντ άρνεϊται και βεβαιώνει ότι ούτε καν τή γνώριζε. Όμως ή άστυνομία έχει άρκετά άνπουχητικές ένδειξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα του θύματος ή φωτογραφία του Χαίγουωρντ, ανακαλύφθηκαν έπιταγές του, μέ τις όποιες πλήρωνε τό νοίκι της και υπάρχουν μάρτυρες που λένε ότι τήν έπισκεπτόταν.

9

Ίσως άποκρίθηκε ή Μπάμπαρα. "Ω, δέν ήταν τίποτα σπουδαίο, Τζών! Δέν τόν άφησα νά προχωρήσει..."

Εκείνος δέν γύρισε τό κεφάλι του. «Χωρίς καν νά μιλούμε, σκέφτηκε ή Μπάμπαρα, άρχίζω νά καταλαβαίνω ό ένας τόν άλλον. Όταν θά είμαστε, δέκα, δεκαέντε χρόνια παντρεμένοι, θά επικοινωνούμε μόνο μέ τή σκέψη. Αυτό θά είναι παράξενο και θαυμάσιο...»

—Τόν γνωρίζω πολύ λίγο, είπε ό Τζών. Πώς πήρε τήν άνομή σου;

—Με άξιοπρέπεια, είπε ή Μπάμπαρα, και μέ σφιγμένα δόντια...

—Άλλά από μέσα του;

—Ήταν άπορρήτως... "Όχι τόσο γιά μένα, όσο έπειδή ήξερε πώς ό πατέρας μου έχει μιá καλή περιουσία... Άλλά θά μπορούσε πολύ καλά νά προβλέψει ότι μέ τό ν' άπαλλαγί από σένα δέν θά κέρδιζε τίποτα. Τίποτα άπολύτως! Άλλωστε, είναι..."

Δέν άποτελείωσε τή φράση της. Ο Τζών περιέμενε λιγάκι κι' έπειτα τής είπε:

—Παράλογο, τό ξέρω... Άλλά όλα, σ' αυτή τήν ύπόθεση, είναι παράλογο!

Γιά λίγη ώρα άσκέπτηκε νά οδηγί τό αυτοκίνητάκι μέσα στην ήλιόλουστη άτμόσφαιρα. Σταμάτησαν γιά νά πληρώσουν τά διόδια, κι' ό υπάλληλος τούς χαμογέλασε. «Μας χαμογέλασε, σκέφτηκε ή Μπάμπαρα, επειδή ίσως φανόμαστε νέοι και ξέγνοιαστοι...». Σκίσησαν πάλι.

—Κι' όμως, είπε ό Τζών, ήθελε ένα κίνητρο... Γιά τόν Νόρτον, φυσικά, θά ήταν παράλογο. Άλλά γιά τόν Χένρι Ρόμπερτς; Γιατί εκείνος, ή έγω, θά γινόμαστε μιá μέρα αντιπρόεδροι τής Τρα-

πέξης — αλλά όχι κι' οι δυό μαζί! Θα μπορούσε λοιπόν νά σκεφτή: «Καλύτερα νά γίνω έγώ!» Κι' αυτό, όμως, είναι έξ ίσου ήλιθιο... Ο "Άλ Κέρτις; Γιά ποιá ατία; Δέν βλέπω καμιά... Ο Ντικ Στίλ; Τό ίδιο ισχύει και γι' αυτόν!

Μιλούσε διακεκομμένα κι' ό άνεμος έπαιρνε τά λόγια του. Πότε - πότε, σιωπούσε γιά νά έπιθεωρήσει τόν δρόμο.

—Αίτιο είναι οι μόνοι που μπορούσαν νά ξέρουν πώς δέν θά ήμουν σέ θέση νά δικαιολογήσω τήν χρήση τού καιρού μου, τό Σάββατο τ' άπογευμα, είπε, προσπερνώντας ένα φορτηγό.

Βρισκόντουσαν εκείνη τή στιγμή στο Μέρριτ Παρκγουάι.

Η Μπάμπαρα τού είπε πώς είχε παραλείψει ν' αναφέρει και τόν Πίτ Γούντσον, και τότε, γιά πρώτη φορά, ό Τζών ξέσπασε σ' ένα σύντομο γέλιο:

—Εκείνος; Γιά ποιό λόγο; είπε. Έπειδή μπορεί νά τόν είχα κοντάει όταν άγόρασε τέσσερα χωρίς άτομή;

—Έπειτα από λίγη ώρα, ό Τζών πρόσθεσε ότι όλ' αυτά δέν έχουν καμιά λογική, αλλά πώς κι' αυτό που τού συνέβαινε ήταν παράλογο.

—Αυτή ή γυναίκα, είπε, είχε ένα πράσινο φόρεμα, που θά τόχε αγοράσει, άσφαλώς, τό περασμένο καλοκαίρι. Άπ' τό Ντάνμπερ, ίσως...

—Αυτό είναι τό σημείο που ξεκινούμε, έκανε ή Μπάμπαρα. Άν κάνομε λάθος, θά δούμε τίποτ' άλλο...

Έξακολούθησαν τό δρόμο τους σιωπηλοί. «Άσφαλώς, σκέφτηκε ή Μπάμπαρα, έχει δίκιο. Δέν ξέρωμε μεγάλα πράγματα: Ένα πράσινο φόρεμα, ένα δένδρο στο πίσω μέρος μιás φωτογραφίας... Έκείνοι, αντίθετως, έχουν στα χέρια τους μιá ύπογραφη έπιταγή, μιá μάσκα καθαριστηρίου κι' έναν μεγαλόσωμο άνδρo, που βεβαιώνει: «Ναι, αυτός είναι ό κ. Χαίγουωρντ!».

Τ' αυτοκίνητο που πήγαινε από πίσω τους ήταν μιá κλειστή μαύρη κούρσα — τό μοντέλο άκριβώς που ή Μπάμπαρα είχε σκεφτή πώς θά τό πρόσχε κανείς περισσότερο άπ' τή δική τους μικρή «Κορβέττα».

Πίσω άπ' αυτό, έρχόταν μιá «Τζάγκουαρ» παλαιού μοντέλου, μέ άνοιχτό καπό. Άλλά έμπρός τους, ήπρχε μιá άτέλειωτη σειρά από αυτοκίνητα. Όταν έφτασαν στην διασταύρωση τής 7ης Όδοϋ, έγκατέλειψαν τό Παρκγουάι και κατευθύνθηκαν πρoς τόν δoρoά. Η μαύρη κούρσα τούς άκολούθησε, καθώς έπίσης κι' ή «Τζάγκουαρ», αλλά από πολύ μακριά.

Λίγο μετά τό Ρίτζφελντ, αφού πέρασε τό χωριό, ό Τζών μείωσε τήν ταχύτητα και κοίταξε τό ρολόι του. Ήταν περασμένες μιá. Είχαν καθυστερήσει άρκετά πηγαίνοντας νά πάρουν τ' αυτοκίνητο τού Τζών όταν έφυγαν άπ' τό κατάστημα τής «Μαντάμ Ζάκ», κι' επίσης, έξ αίτίας τής πυκνής κινήσεως τών αυτοκινήτων τής πόλεως.

—Θέλεις νά φάμε; ρώτησε ό Τζών.

Κι' όταν εκείνη συμφώνησε, κουνώντας τό κεφάλι της, ό Τζών σταμάτησε μπροστά σέ μιá πινακίδα που έγραφε: «Πανδοχείο τού Λόφου τής Άλεπούς». Άνέθηκαν μιá πλαγιά, που κατέληγε σ' ένα μεγάλο κτίριο παλαιού ρυθμού. Στην πρoσιá τού πανδοχείου πήραν ένα κοκτάιλ κι' άπόλαυσαν τήν άνοιξιáτικη άτμόσφαιρα.

Η κλειστή μαύρη κούρσα δέν πήρε τό ίδιο μονοπάτι κι' εκείνους, αλλά σταμάτησε μπροστά σ' ένα έστιατόριο τής 7ης Όδοϋ, που βρισκόταν πριν άπ' τήν πλαγιά τού Λόφου που οδηγούσε στο «Πανδοχείο τού Λόφου τής Άλεπούς». Η «Τζάγκουαρ» έλάττωσε έλαφρά τήν ταχύτά της κι' εξακολούθησε τό δρόμο της.

—Ήταν περασμένες δύο, όταν ό Τζών βρήκε στην Ντάνμπερ Στρίτ ένα μέρος γιά τ' αυτοκίνητό του. Πέρασαν μπροστά από ένα τετράγωνο κτιρίων κι' έφθασαν στο κατάστημα «Μαντάμ Ζάκ». Τό ύποκατάστημα τού Ντάνμπερ ήταν λιγώτερο άριστοκρατικό άπ' τό κεντρικό κατάστημα. Στη διτίνα του ήταν έκτεθειμένα πολλά φορέματα και στην πόρτα τού καταστήματος δέν ήπρχε καμιά κυρτίνα.

Αυτή τή φορά, δέν θυμόντουσαν πολύ καλά τό φόρεμα κι' ή Μπάμπαρα δέν ήταν παρά μιá συνηθισμένη πελάτισσα μέ άνοιξιáτικο φόρεμα, που τήν συνόδευε ένας ψηλός κύριος, μέ άξιοπρεπή και συνηθισμένη εμφάνιση. Χρειάστηκε νά τηλεφωνήσουν στην Μάντισον Άδενιου, γιά νά δείξουν προθυμία νά τούς έξυπηρετήσουν και νά ψάξουν όλες τις άποδείξεις τους.

Τρία φορέματα μόνο είχαν πουληθί στο Ντάνμπερ. Τά δυό τά είχαν αγοράσει γνωστές πελάτισσες. Τό τρίτο, νοήμερο σαφάντα και πράσινο χρώμα, είχε πληρωθί τoίς μετρητοίς. Η πώλητρία κούνησε τό κεφάλι της:

—Δέν ήμουν εδώ, είπε.

Άλλά έπειτα πρόσθεσε:

—Περιμένετε μιá στιγμή, και πέρασε στο πίσω μέρος τού καταστήματος.

Ξαναγύρισε μέ μιá γυναίκα που ήλκωωμένη.

Είχε γίνει λόγος γιά κάποια επιδιόρθωση κι' αυτή ή δεύτερη υπάλληλος είχε αναλάβει νά τό φτιάξει.

—Μιá στιγμή, είπε ό Τζών.

«Έβγαλε άπ' τήν τσέπη του τήν εικόνα τής νεκρής, κομμένη από μιá έφημερίδα, και τήν έδειξε στην ήλκωωμένη κυρία.

—Μήπως ήταν αυτή;

Εκείνη τήν κοίταξε, τήν έβαλε μπροστά στο φως και τελικά κούνησε τό κεφάλι της:

—Δέν μπορεί κανείς νά πη μεγάλα πράγματα, δήλωσε. Άλλωστε, έχει περάσει τόσος καιρός από τότε... Είναι πιθανόν νά είναι αυτή, πρόσθεσε, άλλ' άκόμη κι' άν έμπαινε μέσα αυτή τή στιγμή, δέν θά μπορούσα νά πάρω δροχ γιά τίποτα...

Ο Τζών ξαναπήρε τή φωτογραφία και τήν ξανάβαλε στο φάκελο.

—Μήπως θυμάστε άν είχε κόκκινα μαλλιά; ρώτησε ή Μπάμπαρα.

Η γυναίκα σκέφτηκε μιá στιγμή.

—Ίσως, είπε, αλλά δέν είμαι σίγουρη.

Άσφαλώς, όμως, θυμόταν καλύτερα τήν ήλκωωμένη κυρία που ήταν μαζί της, μιá κυρία που θά έπρεπε νά ήταν ογδόντα χρόνων και που περπατούσε κι' ένα μπαστούνι. Ήταν ντυμένη στα μαύρα κι' είχε ένα σκοτεινό και διαπεραστικό βλέμμα.

Ήταν λεπτή και ψηλή, άν και λιγάκι σκαμμένη, πιά ψηλή άπ' τή νέα.

Ότε ή ήλκωωμένη κυρία, ούτε ή νέα δέν είχαν ξανάθει ποτέ άλλοτε στο κατάστημά τους. Άν είχαν δώσει τά δνόματά τους — πράγμα που δέν

ήταν άναγκαίο, αφού είχαν πάρει τό φόρεμα μαζί τους — θά τά είχε ξεχάσει από καιρό...

—Άλλά ή γυναίκα μπορούσε νά ήταν κοκκινομάλλα, είπε ή Μπάμπαρα όταν ξαναβρέθηκαν στο δρόμο, και νά έκανε τά ψώνια της στα Ντάνμπερ.

Πολλοί άνθρωποι αγοράζουν πράγματα άπ' τό Ντάνμπερ. Είναι μιá μικρή συνοικία, αλλά μέ μεγάλη κίνηση. Πάντως, είχαν στα χέρια τους κάτι, μιá κλωστή, που φαινόταν νά τούς ξεφεύγη μέσ' άπ' τά δάχτυλα...

Χωρίστηκαν γιά νά κάνουν τις έρευνές τους. Προσέκρουσαν σέ πρόσωπα κλειστά, σέ κουνήματα τής κεφαλής, σέ σιωπές γεμάτες καχυποψία. Είχαν άρχίσει άπ' τούς οικους ραπτικής. Πήγαν σ' έξη περίπου, χωρίς ν' ανακαλύψουν τίποτα. Η Μπάμπαρα ήταν εκείνη που είχε προτείνει, έπειτα, νά κάνουν μιá έρευνα στα φαρμακεία. Οι γυναίκες τών ογδόντα έτών χρειάζονται, συνήθως, πολλά φάρμακα...

Πήγχαν πολλά φαρμακεία σ' εκείνη τή συνοικία. Είχαν έπισκεφθί έξη, όταν ό Τζών, που έπανάλμβανε τις ίδιες ερωτήσεις σ' έναν γέρο, μέσα στο φαρμακείο ενός μικρού δρόμου, τόν άκουσε ν' άπαντά ότι ε ήταν πιθανόν νά πρόκειται γιά τήν ήλκωωμένη κυρία Πιέρμοντ. Μόνο που εκείνη μένει στη συνοικία τού Μπριούστερ κι' ύπάρχουν πολλά καταστήματα εκεί πέρα...

Άλλά πότε - πότε, σπανίως κι' όταν είχε καμιά δουλειά στο Ντάνμπερ, ή κυρία Πιέρμοντ έρχόταν στο φαρμακείο, γιά νά ζητήσει ένα παλιό φάρμακο, που δέν είχαν πιά στην άποθήκη τους. Ναι, μπορούσε νά είναι ή γριά κυρία Πιέρμοντ. Ήταν μιá νέα μαζί της; Ναι, είχε δη μιá φορά μιá νέα μαζί της. Η νόμιμε πώς είχε δη. Τις άλλες φορές ή κυρία Πιέρμοντ ήταν μόνη.

Τό Μπριούστερ, μιá συνοικία τής Νέας Τόρκης, που βρίσκεται λίγο πιο μακριά άπ' τό Ντάνμπερ, είναι ένα είδος μικρού χωριού, μέ τόν κεντρικό δρόμο του και τόν σταθμό του. Έφτασαν εκεί άργά. Τό ταχυδρομείο, τό πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ό Τζών, ήταν κλειστό. Δοκίμασαν τότε τήν τύχη τους σέ διάφορα φαρμακεία. Ο Τζών ρώτησε έναν μικρόσωμο άνδρωπάκι, που ταχτοποιούσε κάτι συνταγές πίσω από έναν πάγκο.

—Η ήλκωωμένη κυρία Πιέρμοντ; είπε, κι' έπειτα πρόσθεσε: "Όχι, ύπάρχει μιá νέα κυρία Πιέρμοντ. Κατοικεί στο Ρίτζ Χίλλ... εδώ κι' έκατό χρόνια, περίπου!"

Μάλλον λιγώτερα, είπε ή Μπάμπαρα, που άκουσε τόν άνδρo να γελά και νά λήη:

—Όχι και πολύ λιγώτερα!

Έπειτα τούς είπε ότι ή κυρία Πιέρμοντ ήταν μιá εθναμίσια γριά, ή μάλλον, μιá πολύ ώραία και πολύ ήλκωωμένη κυρία. Έπειτα περιέμενε.

—Είναι φίλη τού παππού μου, είπε ή Μπάμπαρα. Μήπως μένει μαζί της καμιά νέα, κοκκινομάλλα;

—Η δεσποινίς Τίτους, άποκρίθηκε ό φαρμακοποιός. Θα πρέπει νά είναι εκείνη. Είναι και ώραία.

Περιέμεναν, αλλά ό φαρμακοποιός δέν έκανε κανένα άλλο σχόλιο.

—Πώς πηγαίνει κανείς στο Ρίτζ Χίλλ; ρώτησε ό Τζών.

Άφού πήραν τήν πληροφορία που ήθελαν, ξαναπήραν τήν ει' Όδό, έστειψαν δεξιά τής Ρίτζ Ρόντ, και πάλι δεξιά. Ο δρόμος ήταν γεμάτος λάσπες, στενός κι' άνώμαλος, αλλά τό μικρό αυτοκίνητάκι ήταν άρκετά εύκλεινο και τά κατάφερνε καλά.

Ένας άλλος λοξός δρόμος τούς ώδήγησε, τελικά, στο άριστορό μέρος, άπέναντι σ' ένα γραμματοκιδώτιο, που άπάνω του έγραφε απλώς: «Πιέρμοντ». Μέσα από ένα παραπέτασμα από δένδρα, μόρρεσαν νά διακρίνουν, σέ άπόσταση ένατό μέτρων, ένα μεγάλο σπίτι, βαμμένο γκριζο. Πολύ πιο κοντά, είδαν μιá χοντρή άλναιδα που έμπόδιζε τήν είσοδο. Ο Τζών σταμάτησε τ' αυτοκίνητό του, κατέβηκε και τήν έξέτασε. Σηκωζόταν σέ κάθε μεριά πάνω σ' ένα σιδερένιο πάσσαλο, αλλά πιο πέρα, στο δρόμο, ήπρχαν ίχνη από λάστιχα αυτοκινήτου. Η Μπάμπαρα πλησίασε.

—Δέν ήρθαμε ως εδώ, γιά νά γυρίσωμε πίσω..., είπε ό Τζών.

Κι' άποφάσισαν νά περάσουν κάτω άπ' τήν άλναιδα και νά συνεχίσουν μέ τά πόδια. Ο δρόμος ήταν άνηφορικός. Είχαν διανύσει κάπου ογδόντα μέτρα, όταν μιá άνδρική φωνή φώναξε:

—Γυρνετε κανέναν;

Ο τόνος της δέν ήταν καθόλου φιλικός. Ήταν ένα άτομο μέ ήλκωωμένο και κόκκινο

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ή λoσιόν γιά τό σταρένιο δέρμα. Τό άρωμά της ταιριάζει στα καστανά μαλλιά και τά σκούρα μάτια σας...

... και ή κολώνια
Μοριώ σέ όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

πρόσωπο. Κρατούσε στο χέρι του ένα μακρύ κλα-
δευτήρι.

—'Η κυρία Πιέρμοντ; ρώτησε ο Τζών.
—Δεν πρόκειται να την δείτε, δεν είν' εδώ.
Σε τι νομίζετε πως χρησιμεύει η άλυσίδα;
—Είναι ανάγκη να την δούμε, είπε ο Τζών.
—Δεν είν' εδώ. Πώς θέλετε να την δείτε;
—'Αν μπορούσατε να μάς πείτε πού είναι...
άρχισε να λέει η Μπάρμπαρα.

—Στην Φλόριντα. Θα επιστρέψω τον επόμενο
μήνα.

—Κ' ήθελες Τίτους; ρώτησε ο Τζών.
'Η Μπάρμπαρα πρόσθεσε:
—Μήπως είναι εδώ;
Την κοίταξε πολλή ώρα πριν απαντήσει, κ' έ-
πειτα είπε:

—'Οχι, πιά...
—Μήπως είναι με την κυρία Πιέρμοντ;
Για δεύτερη φορά άρχισε ν' απαντήσει, έπειτα
έλεγε:

—Δεν σάς φαίνεται πως μου κάνετε πολλές
ερωτήσεις; Σας είπα πως δεν είναι κανείς εδώ!
Τι άλλο θέλετε;

—Θέλω να μάθω πού είναι η δεσποινίς Τί-
τους, είπε ο Τζών. Μήπως είναι στη Φλόριντα;
—Πού θέλετε να είναι; Στη Φλόριντα, φυσί-
κά...

—'Επειτα πρόσθεσε:

—'Αν επιθυμείτε τόσο πολύ να τις δείτε, πηγαί-
νετε στη Φλόριντα!

—'Εκανε μεταβολή, προχώρησε λίγα βήματα,
κοίταξε ένα δένδρο και ταχτοποίησε ένα κλαδί
που έπεφτε. 'Επειτα ξαναγύρισε προς το μέρος
τους:

—Και τώρα, πηγαίνετε, είπε. Καταλαβαίνετε
άγγλικά;

Οι δυο νέοι έφυγαν κ' εκείνος τους παρακο-
λούθησε με το βλέμμα του καθώς κατέβαιναν το
μονοπάτι και πέρασαν κάτω απ' τη χονδρή αλυσί-
δα.

'Τπήχε, όμως, κ' ένας άλλος άνθρωπος που
τους παρακολουθούσε με το βλέμμα του, σκαφα-
λωμένος σ' έναν πέτρινο τοίχο. Είχε σταματήσει
τη μάχη κούρσα του πέρα απ' το δρόμο που ώ-
δηγούσε στο κτήμα των Πιέρμοντ. Όταν τους
είδε να κατευθύνονται προς το δρόμο, πήδησε απ'
τον τοίχο και ξαναπήγε στ' αυτοκίνητό του. Κα-
θώς ηδυνόσε του ήρθε η σκέψη πως το χορτάρι
που φύτρωνε πάνω στον τοίχο μπορούσε να ήταν
δηλητηριώδες. Είχε ακούσει να μιλούν γι' αυτό το
είδος, χωρίς να το έχει δει ποτέ...

Είχε τακτοποιήσει τ' αυτοκίνητό του προς την
κατεύθυνση απ' όπου είχε έρθει και πού ήταν η
βία με τις «Κορδέττες». Θα έκαναν ασφαλώς
μεταβολή για να ξαναγύρουν... Περίμενε μέσα
στ' αυτοκίνητο κ' άκουσε τον θόρυβο της μηχαν-
ής που έμπαινε μπροστά.

Η σημερινή ημέρα ήταν μια δόλοληξη εκ-
δρομή γι' αυτόν. Πρώτα απ' όλα η έξοχη, πρῶ-
γμα πολύ βαρετό. 'Επειτα το Ντάνιελον, όπου
ήταν έξω δούλο και σταθμεύσε το αυτοκίνη-
τό που τον έφερε στο κέντρο. Είχε περιπλανηθεί, με
τα πόδια απ' τη μια ράφτρα στην άλλη, απ' το
ένα φαρμακείο στο άλλο, ώσπου ένοιον, καθώς
φαίνεται είχαν βρει αυτό που αναζητούσαν. Ήταν
τυχερός που μπόρεσε να φτάσει εγκαίρως στο αὐ-
τοκίνητό του και να τους ακολουθήσει στο Μπριού-
στερ. Και τώρα, σ' αυτή την κατοικία των Πιέρ-
μοντ...

Απότομα ο έπαθεωρητής Νάθαν Σαπίρο γλί-
σθηκε το μακρύ σώμα του στο δρόμο και βιάστηκε
να περπατήσει στο κήπο του και να τράβηξε το καπέλλο
του πάνω στα μάτια του. 'Ετσι έμοιαζε με άν-
θρωπο αποκοιμισμένο. Θα ήταν δύσκολο αν έμοι-
αζε σαν νεκρός, γιατί τότε οι επιβάτες της «Κορ-
δέττας» — που δεν είχε κάνει μεταβολή, αλλά
ξανάφυγε προς την ίδια κατεύθυνση που είχε στα-
ματήσει — θα έβγαιναν απ' το αυτοκίνητο παρα-
ξενημένοι...

Δεν έγινε, όμως, τίποτα τέτοιο. Κοιθώντασαν
δύο πέρασαν από κοντά του και δεν έριξαν πα-
ρά ένα αδιάφορο βλέμμα στην σταματημένη κούρ-
σα.

Ο Σαπίρο αναγκάστηκε να γυρίσει τ' αυτοκί-
νητο μπροστά στην είσοδο των Πιέρμοντ, για να

μπορέσει να τους φτάσει. 'Εχασε έτσι, αρκετά λε-
πτά και, τώρα πιά, η «Κορδέττα», αν το ήθελε,
θα μπορούσε πολύ καλά να του διαφύγει...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

Η Μπάρμπαρα ήταν εκείνη που είχε προτείνει να
εξακολουθήσουν ολόισα, αντί να κάνουν μεταβο-
λή.

—Στο κάτω - κάτω, δεν ξέραμε πού είμαστε,
είπε ο Τζών.

—Οι μικροί δρόμοι καταλήγουν στους μεγά-
λους κ' εκείνοι στις λεωφόρους, είπε η Μπάρμπα-
ρα.

—Πολλές φορές, όμως, οδηγούν στην αλή-
θειαν άγροκτηματος, παρατήρησε ο Τζών.

—'Εβαλε μπροστά τη μηχανή του αυτοκινήτου
και πέρασαν μπροστά από μια μαύρη κούρσα, μέ-
σα στην οποία κοιμόταν ένας άνθρωπος. 'Η Μπάρ-
μπαρα παρατήρησε πως δεν είχε πολύ αναπαιτι-
κή στάση, αλλά δεν είπε τίποτα κ' ούτε το ξα-
ναθυμήθηκαν.

—'Η νέα όνομαζόταν Τίτους, είπε, αυτό του
λάχιτον το γνωρίζω...

Στην πραγματικότητα, δεν ήταν βέβαιον ούτε
κάν γι' αυτό. Δεν ήξεραν τίποτα σταθερό. Όλες
τις θετικές πληροφορίες τις κρατούσαν οι άλλοι...

—'Αλλά θα φτάσουμε σε κάποιο αποτέλεσμα,
είπε η Μπάρμπαρα, όπωςδήποτε θα φτάσουμε!
Πάντως, δεν είχε γελαστή δσον άφορά το
δρόμο. Πράγματι κατέληγε σ' έναν μεγαλύτερο.

—'Ας ρίξουμε κορώνα ή γραμμάτα! είπε ο
Τζών, κ' έπειτα έστριψε άριστερά.

Σχεδόν άμέσως, βρέθηκαν σ' ένα όμοιο χωριό.
Καμιά δωδεκαριά σπιτάκια ήταν άραδιασμένα
κατά μήκος του δρόμου. 'Τπήχε ένα μπαλκόνι,
αλλά περιτοιμημένο κ' ένας σταθμός δενζίνης με
δυο άντλίες. 'Τπήχε επίσης μια εκκλησία.

Προχώρησαν σιγά - σιγά, με τον ήλιο στά μά-
τια, μέσα απ' αυτό το χαριτωμένο χωριό. 'Επει-
τα η Μπάρμπαρα είπε:

— Τζών, περίμενε; και του έδειξε κάτι με το
δάχτυλο.

Στην πρόσοψη της εκκλησίας, ξεχώριζε κα-
νείς τις λέξεις: «Άγιος Ματθαίος». 'Αλλά δεν
ήταν αυτό που έδειχνε η Μπάρμπαρα. Κοντά στο
λευκό κτίριο, υπήρχε μια άλλη επιγραφή, πιο μι-
κρή, πιο ταπεινή: «Προσδύτήριο».

—Λοιπόν; έκανε ο Τζών ελαττώνοντας ακόμη
περισσότερο την ταχύτητα του αυτοκινήτου.

—Να κάποιος κατάλληλος για να τον ρωτήσω-
με, είπε, κάποιος που θα ξέρει ασφαλώς!

Ο Τζών σταμάτησε το αυτοκίνητο στη γωνία
του δρόμου.

—Αηλαδή, είπε, θα μπορούμε μέσα και θα ρω-
τήσουμε: Ποιά είναι η δεσποινίς Τίτους; Είχε
κόκκινα μαλλιά; Δεν είναι, ξέρετε, στη Φλόριντα,
αλλά στο Νεκροτομείο...

—Δυστυχώς, Τζών, δεν υπάρχει παρά ένας
τρόπος για να πληροφορηθούμε, είπε εκείνη.

Πήδησε έξω απ' το αυτοκίνητο. Ο Τζών την
ακολουθούσε.

Ο δρόμος, εκεί, είχε κ' απ' τις δυο πλευρές
του πολύ γέρινες σφενταμιές. Απότομα, προχω-
ρώντας πίσω απ' την Μπάρμπαρα, προς την κα-
τεύθυνση του προσδύτηριου, ο Τζών σκέφτηκε:
«Τό δένδρο που βρίσκεται κοντά στο γήπεδο του
τένις είναι σφενταμιές!». Παρατήρησε πάλι τα
δένδρα. «Είναι όπως αυτά εδώ, είναι οίγουρος!».

Κι' έπειτα, έξω ίσου γρήγορα όπως είχε έρθει,
αυτή η δεσποινίς εξαφανίστηκε, και δεν έβλεπε
πιά το δένδρο κοντά στο γήπεδο, δεν μπορούσε
πιά να θυμηθεί τι δένδρο ήταν... 'Ε'Όταν τελειώ-
σε αυτή η υπόθεση, σκέφτηκε, είμαι αποφασισμέ-
νος να τα παρατηρώ όλα γύρω μου...

Η πόρτα άνοιξε πριν ακόμα χτυπήσουν. Ένας
άνθρωπος με μαύρα, που φορούσε το κολάρο των
εκκλησιαστικών, άνοιξε διάπλατα την πόρτα και
στάθηκε στο κατώφλι. Ήταν μάλλον κοντόχον-
δρος και φαινόταν γύρω στα εξήντα. Βγάζοντας
τά γυαλιά του, τους κοίταξε με καλοκάγαθα μω-
νακά μάτια.

—'Ονομάζομαι πάτερ Χίγκινς... Πρέπει να έ-
κανα λάθος στα γυαλιά μου... Περάστε, σάς πα-
ρακαλώ, είπε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ναί!
Τὰ ἄρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
τὸ ἄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τὸ θερμὸ ἄρωμα αὐ-
τῆς τῆς λοσιὸν ται-
ριάζει στὰ μαύρα μαλ-
λιά, στὴ σκούρα ἐπι-
δερμίδα, στὰ βαθύ-
χρωμα μάτια σας....

... καὶ ἡ κολώνια
Μυρτιά σὲ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

M2/41

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ οι πάρες
που προσέφεραν στους "Αγ-
γλους φωτορεπόρτερ οι δύο
Σοβιετικές πρωταγωνίστριες
— η Ίουλίτσα Μπορίσοβα (δε-
ξιά) και η Μαρία Στριτζένο-
βα (ακρο δεξιά) — δεν εί-
χαν τίποτε το κρηκτικό μοι-
ραίο και το ανάλογο με των
δυτικών συναδέλφων τους.
'Οστόσο, κάτω από την κά-
ποια εξωτερική άκαμψία, ή-
σαν και οι δύο τους ένδιαφέ-
ρουςες και ώριμες γυναίκες.

Τὰ ἰνδάλματα τοῦ σοβιετικοῦ κινηματογράφου στὴν Ἀγγλία

Η ΜΑΡΙΑ ΣΤΡΙΤΖΕΝΟΒΑ ΚΑΙ Η ΙΟΥΛΙΑ ΜΠΟΡΙΣΟΒΑ ΕΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΑΝ
ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΦΗΜΗ ΤΟΥΣ ΩΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ 7ης ΤΕΧΝΗΣ

(Φωτ. Camera Press)

ΟΙ ΔΥΟ ΡΩΣΙΔΕΣ «ΣΤΑΡ» ΚΑΤΕΛΥΣΑΝ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «ΜΑΙ-ΥΦΑΙΡ»

Στη Σοβιετική Ρωσία η «επτερολογία» είναι
κάτι αβυσσικό. 'Οστόσο η έλλειψη θορύβου και κου-
τομπολίου γύρω από την ιδιωτική ζωή των κινημα-
τογραφικών ἰνδάλματων δεν ἐμποδίζει διόλου να ὁ-
πάρχουν ἰνδάλματα με μεγαλύτερη ἢ μικρότερη ἀ-
κτινοβολία στὸ σοβιετικὸ κοινὸ. Δύο ἀπὸ τις πὺδ δη-
μοφιλεῖς «στάρ» τῆς ρωσικῆς θόδνης εἶναι, ἀσφα-
λῶς ἡ Μαρία Στριτζένοβα καὶ ἡ Ίουλίτσα Μπορίσο-
βα. Οι ταινίες ὅπου λαμβάνουν μέρος —καὶ ἔχουν
ἦδη στὸ ἐνεργητικὸ τους πᾶνο ἀπὸ 20 ἡ κάθε μία—
γνωρίζουν μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ἡ λάμψη τοῦ σόμα-
τός τους συγκεντρώνει στὴς σκοτεινὲς ἀθούσες ἐκα-
τομμύρια συγκρατημένων σὲ ἐκδηλώσεις ἀλλὰ πάν-
τως φανατικῶν θαυμαστῶν. Τελευταία οἱ δύο ἑρυ-
θραὶ στὰρ ἐπισκέφθηκαν τὸ Λονδίνο καὶ ἔχουν τὴν
εὐκαιρία νὰ δικαιολογήσουν τὴ φήμη τους.

Μικρόσωμη με μαύρα μαλλιά, έντονα μάτια καὶ
φίνα χαρακτηριστικά, ἡ Ίουλίτσα Μπορίσοβα πὺδ ἔχει
περάσει πιά τὰ 30, δέχτηκε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ
τύπου, ντυμένη με μία τουαλέττα χαρμί. Λίγο με-
γάλυτερη στὰ χρόνια ἡ Μαρία Στριτζένοβα πὺδ μοι-
άζει ἐκπληκτικὰ με τὴν Βίβιαν Λι φοροῦσε μία
κλασσικὴ μαύρη εραβινὴ τουαλέττα καὶ γούνα.

Χαρακτηριστικὸ τῆς διαφορετικῆς νοοτροπίας τους
ἦταν ἡ ἀντίδρασή τους μπροστὰ στὸ φακὸ τῶν ἀγ-
γλικῶν κινηματογραφικῶν περιοδικῶν. Ἀνυπόμονη
ἡ Μπορίσοβα ἐξέθληκε με τὸ βλέμμα καὶ τὴ στά-
ση τῆς ἐντονη δυσφορία. Μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπί-
σει τὰς τὸν κινηματογραφικὸ φακὸ ὅχι ὅμως καὶ
μία διαφημιστικὴ φωτογραφία γιὰ περιοδικά. Λιγό-
τερο δύσκολη στάθηκε ἡ Στριτζένοβα παρὰ τὴν ἀρ-
χικὴ τῆς ἀδεξιότητα. Γρήγορα προσαρμοσθηκε καὶ
προσέφερε στοὺς φωτορεπόρτερ με προθυμία τις κα-
λύτερες πάρες τῆς.

Συμπέρασμα: Μία ὡραία γυναίκα εἶναι πάντοτε
ἐνδιαφέρουσα καὶ συνηνόησιμη, πέρα ἀπὸ τοὺς τε-
χνιτοὺς διαχωρισμοὺς παραπετασμάτων, καθεστώ-
των, καὶ ἄλλων ἡχηρῶν παρομοίων.

Μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ 'Αθηνών, είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την περασμένη εβδομάδα την εξαιρετική Γαλλίδα τραγωδό, την Μαρί Μπέλλ, σε τρεις από τις δυναμικές θεατρικές δημιουργίες του Ρακίνα. Πριν, όμως, μιλήσουμε για το θέαμα αυτό καθ' εαυτό θα μου επιτραπεί να διατυπώσω μια άπορία: Γιατί άραγε το Φεστιβάλ 'Αθηνών που έχει ως βασικό στοιχείο στο πρόγραμμά του τις παραστάσεις αρχαίου δράματος — αυτές του δίνουν το ειδικό χρώμα και αυτές συνθέτουν το ιδιαίτον χαρακτηριστικό του κύκλου των εκδηλώσεων του — γιατί η διεύθυνση του Φεστιβάλ 'Αθηνών έκρινε ότι έπρεπε πλάϊ στον Εuryπίδη, τον Σοφοκλή και τον 'Αριστοφάνη να δώσει και Ρακίνα; Και

μάλιστα Ρακίνα με εισιτήριο 150 δραχμών ενώ το σκηνικό ζωντανέμα των αρχαίων ελληνικών πνευματικών προϊόντων έχει ως γνωστόν εξη φορές φθηνότερα... Βέβαια χρειάζεται να μετακαλούμε ξένες διασημότητες της Τέχνης, αλλά όχι στελέχη του είδους που συνθέτει, — ή εάν θέλετε που πρέπει να συνθέτη — το βασικό καλλιτεχνικό «εμπόρευμα» του 'Αθηναϊκού Φεστιβάλ.

Η «Φαίδρα» του Ρακίνα

Ανεξάρτητα, όμως, από την γενική αυτήν επιφύλαξη υπάρχουν και ειδικότερες. Τα θαυμάσια ποιητικά κείμενα του Γάλλου τραγικού δεν προσφέρονται ιδιαίτερα δια παρα-

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΜΑΡΙ ΜΠΕΛΛ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Έντυπώσεις από την «Φαίδρα» του Ρακίνα

κό γυναικείο παλμό χωρίς να ξεφεύγει από τα πλαίσια του αισθητικού ρυθμού του Ρακίνα. Μια καλλιτεχνική, δηλαδή, δημιουργία, που σου επιβάλλεται απόλυτα.

Οι άλλοι εκτελεστές

Δεν νομίζω, όμως, — μιλώ πάντοτε για την παράσταση της «Φαίδρας» — ότι οι άλλοι εκτελεστές ήταν όλοι στο ύψος της βασικής ερμηνείας. Ο Ζάκ Ντακλίν και σαν εμφάνιση και σαν υποκριτική απόδοση δεν ήταν διόλου ο Θησεύς. Είχε κάτι πολύ αδρό, αλλά συγχρόνως το μη πειστικό. Έπίσης ο 'Ιππόλυτος του κ. Υμπέρ Νοέλ δεν έλεγε μεγάλα πράγματα. Οι καλές στιγμές, βέβαια, δεν έλειψαν, το σύνολο όμως της απόδοσης δεν έφθασε σ' εκείνο που αξιούσαν ο ρόλος. Αντίθετα, η 'Αν-

ριέτ Μπαρρώ έδωσε χαρακτηριστικά την Οινόη και η Κλαίρη Βερσάν έκανε, ότι μπορούσε για μια συμπληρωματική διαγραφή του μέρους της 'Αρικής. Ο Ζαν Ζεβριέ, ως Θηραμένης Ικανοποίησε αποδίδοντας λιτά και χαρακτηριστικά την περίφημη αφήγηση του θανάτου του 'Ιππολύτου.

Σκηνικό και μουσική

Τα κοστούμια της, εν πάση περιπτώσει, πολύ φροντισμένης παραστάσεως, μάς έδωσαν την ευκαιρία να διαπιστώσουμε και από σύγκριση και αντιπαραβολή, το πόσο ανεκτίμητη είναι η ένδυματολογική εργασία του δικού μας 'Αντώνη Φωκά. Όσον αφορά τα σκηνικά, ο θεός να με συγχωρέσει, αλλά δεν κατάλαβα

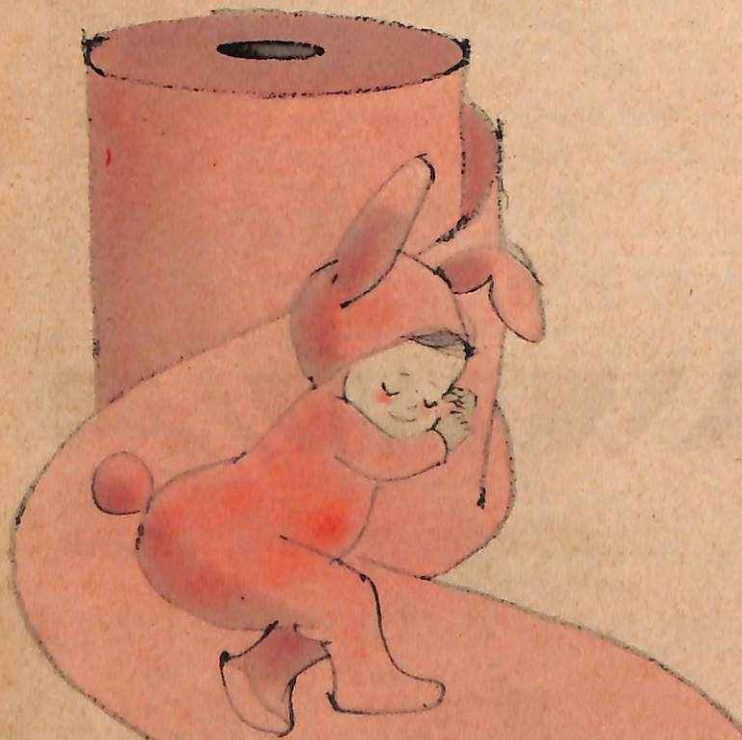
τί θέλανε εκείνα τα φοβερά κρέτια που είχαν κρεμασθή με φιλοδοξίες σκηνικού από τις αμίδες κόγχες του αρχαίου ωδείου. Έκτός από την μαυρή αυτή ανορθογραφία, απάραδεκτοι ήταν και οι φοβεροί θόρυβοι που μετεδίδοντο από μεγάφωνα στην αρχή της κάθε πράξεως υπό μορφήν μουσικού προλόγου (συνθέτης ο Πιέρ Σεφφέρ). Μου είπαν ότι αυτά είναι δείγματα τεχνολογίας, που αποκαλείται «συγκεκριμένη μουσική». Όμολογώ ότι προσωπικά δεν θα μπορούσα να γίνω ποτέ θιασώτης της. Το ίδιο συνέβη, άλλωστε, και με όλο το κοινό που ήταν αδύνατον να συλλάβει το ανύπαρκτο νόημα της...

Γενικά το συμπέρασμα είναι ένα: Εξαιρετική η Μαρί Μπέλλ και φρον-

τισμένη, προσεγμένη ή δλη παράσταση της «Φαίδρας» του Ρακίνα. Καλοί ηθοποιοί, εύσυνετη προετοιμασία, επιμελημένη σκηνοθεσία. Το όλον, όμως, αποτέλεσμα δεν συνέθετε ποτέ πάντων κάτι που να δικαιολογή την παρουσίασή του μέσα στα πλαίσια του Φεστιβάλ 'Αθηνών. Διότι — το ξαναλέω — βασικό καλλιτεχνικό στοιχείο του ελληνικού καλλιτεχνικού φεστιβάλ είναι και πρέπει να είναι η αρχαία τραγωδία. Συνεπώς δεν υπήρχε λόγος να καταφύγουμε σε δάνεια από την παρσιση καλλιτεχνική κίνηση. Έκτός εάν δεν υπήρχε μία γραμμή και μία κατεύθυνση στα περιεχόμενα του Φεστιβάλ 'Αθηνών.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό εν 'Ελλάδι "Βάλντορφ")

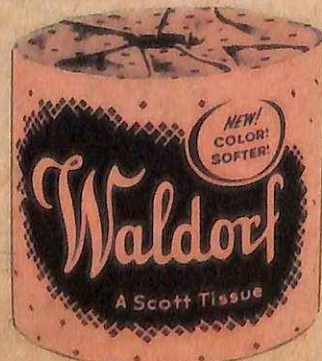
Ένα νέο είδος απαλότητας στα χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά απαλό, λεπτό και συνδυάζει τέραστian απορροφητικότητα και άντοχην.

Σε τέσσαρες απαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί.

Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

WALDORF, ΣΗΜΑ ΕΓΓΕΓΡΑΦΗ

Υγρέα

Αγοράσατε
το καλλίτερο!

Gala

Νά πως πλύνονται τα ρούχα με το πλυντήριο GALA. Καθαρίζουν τελείως και δεν φθείρονται.

Τό μόνο σύστημα που καθαρίζει το ρούχο και δεν το φθείρει.

Όταν στρίβουν τα ρούχα δεν πλύνονται καλά και φείρονται...

ΗΛΕΚΤΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε.
ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 Τηλ. 24.024 (Πλ. Κλαυθμώνος)

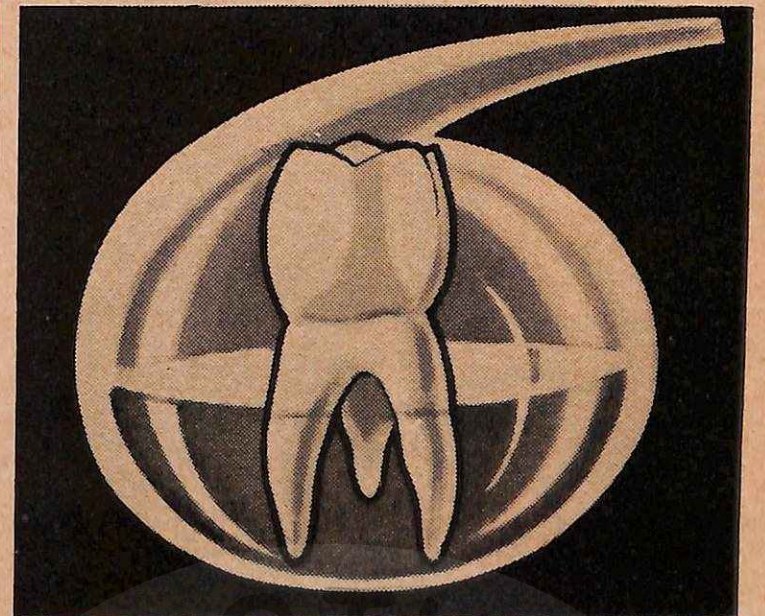
ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Κομψό μά συγχρόνως στερεό τό

ORIS

ίκανοποιεί όλα τα γούστα γιατί συνδυάζει την απλότητα την πολυτέλεια και την άντοχη.

Η Γερμανική χημεία Η ΠΛΕΟΝ ΠΡΟΗΓΜΕΝΗ ΧΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΕ ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ "Μπλένταξ"

...περιέχει τό περίφημο αντισηπτικό ΒΧ πού κρατά τα δόντια σας όλο τό 24ωρο προστατευμένα και την άναπνοή σας δροσερή.

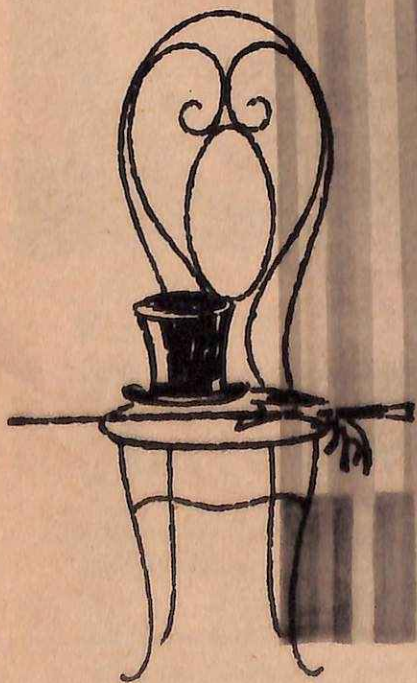
● Συγχρόνως τό διατηρεί λευκά, μαργαριταρένια και κάνει τό χαμόγέλό σας ακτινοβόλο κι' έλκυστικό.

● Αγοράστε σήμερα ένα σωληνάριο 'Οδοντόκρεμα «Blendax» με την βεβαιότητα ότι αγοράζετε μία από τις καλύτερες οδοντοπαστες του κόσμου. Είναι φθηνή όσο κάθε άλλη κρέμα.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ΣΤΟΜΑ ΜΕ...

Τὸ φῶς
μπαίνει διακριτικά
στὸ σπίτι σας
μέσα ἀπὸ βουαλάς
STOFFELS

Ἐλβετικά στὸρ ἐξαιρετικῆς
ἀντοχῆς. Δὲν κιτρινίζουν καὶ
δὲν καίγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Ταιριάζουν σὲ κάθε σπίτι, σὲ
κάθε ἐπίπλωσι. STOFFELS,
τὸ ἀνώτερο ἐλβετικὸ βουα-
λάς.

Ζητήστε ἐπιμόνως νὰ σᾶς
δείξουν στὴν οὐχία τὸ ση-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

Σταυρόλεξο

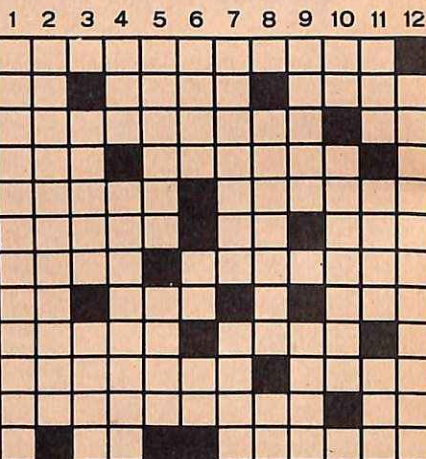

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ὁ δωδέκατος μὴν τοῦ αἰττικού ἡμερολογίου.
2. Ἀρθρον — Τὸ αἷμα τῶν θεῶν (ἀρχ.)
3. Μηχανοκίνητος διὰ τροχοφόρα καὶ πλωτὰ (γεν.) — Μετοχῆς οὐδέτερον.
4. Κοινωφελὲς ἱδρυμα — Νησίς τῆς Βενετίας.
5. Σαδὺν τὴν καταγωγὴν βασιλέως τῆς Ρώμης, ὁ Πομπήλιος ἐπιλεγόμενος (γεν.) — Ζεύγος (γενική).
6. Αὐτοὶ συντηροῦν πολλοὺς Ἀγραφιῶτες — Ἀντιστροφὸς πρόθεσις (δημοτ.) — «...τὸ μὴ δὲν ποιεῖν» εἶναι τὸ ἐμβλημα τῶν τεμπέληδων.
7. Ἀρχαῖον νόμισμα (γενική) — Πρέπει νὰ εἶναι τὸ παρελθὸν τῶν ἀξίων πολιτικῶν ἀνδρῶν.
8. Βυζαντινὴ νότα — Δι' αὐτοῦ ἐπλάσθη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος — Σ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἐξῆλθεν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων.
9. Κεντρικωτάτη ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν — Μία προδοτικὴ ὁργάνωσις τῆς κατοχῆς.
10. Ὅπερα τοῦ Βάγνερ — Ἀναφορ. ἀνταυμία (ἀρσ.).
11. Υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθαμάνων, Ἀλεξάνδρου, φίλος τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος (μὲ ἀλλαγὴν τοῦ πρώτου γράμματος ἀπὸ Γ εἰς Π, γίνεται ἕνας... ἀθλητής) — Παρανεντικόν.
12. Νημάτιον — Ὑψώνυ, ἐγείρω.

ΚΑΘΕΩΣ

1. Γνωστὸς καὶ ἀπὸ τὰ θεάτρα μας Σουηδὸς δραματογράφος (1849-1912).
2. Ἔτσι ταίζεται ὁ συντηρούμενος πλουσιοπαρόχως... φρασσεολογικός.
3. Εἰκοσι ἔχει τὸ σταυρόλεξο αὐτὸ

- «Ξίδι χάρισμα, γλυκὸ σάν...» (παροιμ.).
4. Τῶν Πατρῶν ἐξοχή (δημοτ.) — Σύγχρονος Ἑλλήν βασιτονος.
 5. Ὡς πόλεις δυσάλωτοι — Μουσικὸν ἔγχορδον ὄργανον, εἶδος λαούτου (ἀρσβ.).
 6. «Οὐτε... οὐτε προσφῶλι» λέγουν γιὰ τὴ μεγάλη φτώχεια — Διφθογγος — Δυὸ ὁμοία... ἄλλοτε ἐπικίνδυνα.
 7. Συστάς νῆσαν βορείως τῆς Σκωτίας — Διασκευτικὸς σύνδεσμος.
 8. Βουνὸ τῆς Β. Ἑλλάδος — Ἡ κλητικὴ ἐνὸς λογίου, προσφερόμενα μαζὺ (ἀντιστρ.).
 9. Μία τῶν πολιτειῶν τῶν Η.Π.Α. — Χρηματικὰ σύνολα.
 10. Ἐνδεικτικὸν τοῦ τρόπου — Ὁ κάτοικος μίας τῶν πάλαι ἱερῶν νήσου, ἐνάθρως.
 11. Νότα — Εἶναι βατή — Τὸ ἕτερον ἡμισυ... παρ' Ὁμήρω.
 12. Μὲ τὸ ἀνασυγκροτῶ συνώνυμον.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνο ὀριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τὰ λέξι, πὺν βρίσκετε καὶ σθῆστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθῆκατε. Ψάξτε τὰ λέξι γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Υ	Σ	Ο	Ι	Μ	Α
Γ	Π	Υ	Α	Η	Σ
Ο	Ι	Τ	Ρ	Θ	Τ
Λ	Ο	Δ	Ε	Π	Σ
Ι	Γ	Κ	Ι	Ν	Ι
Σ	Η	Μ	Ο	Π	Α

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τὰ σύνολα τῶν βαθμῶν πὺν μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολογούνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 19 ἕως 25 Αὐγούστου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου

Μὲ τὴν εἰλικρίνεια θὰ πάρετε μὲ τὸ μέρος σας ἀκόμη καὶ τοὺς ἀνθρώπους πὺν προσπαθοῦσαν νὰ μεταβάλουν τὴν κατάστασι. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου

Οἱ ἐξελίξεις πὺν θὰ ἐπακολουθήσουν θὰ σας κάνουν νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν κρίσιμότητα τῆς καταστάσεως πὺν περάσατε τελευταία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 15.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου-21 Ἰουνίου

Θὰ ὑποστήτε ἕνα βαρὺ τραῦμα τοῦ γοήτρου σας ἂν δὲν ἐνεργήσετε ἀστραπιαία γιὰ νὰ ἀναγκασίσετε τὴν κατάσταση. Προσέξτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου

Οἱ εὐθύνες σας εἶναι πολὺ μεγαλύτερες ἀπὸ ὅσο φαντάζεσθε καὶ χρειάζεται μεγάλη τόλμη καὶ ἀποφασιστικότης γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 8.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου

Τὸ λάθος δὲν εἶναι ὁλοκληρωτικὰ δικό σας, ἀλλὰ ὀφείλεται κατὰ μεγάλο ποσοστὸ σὲ ὑποκινήσεις τρίτων πὺν σας ὑπονομεύουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου

Ἡ ἀστάθεια τοῦ χαρακτήρος σας σας ἐμποδίζει νὰ πάρετε μίαν ἀπόφασι πὺν θὰ σας ὁδηγή ἀπὸ τὴ δύσκολη θέση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 14.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβρίου

Κινεῖσθε πρὸς λαμβανόμενὴ κατεύθυνσι καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖτε νὰ φέρετε κανένα ἀποτέλεσμα στὶς ἐνέργειές σας. Συντονισθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου

Τὸ ξέσπασμα ἐνὸς ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται πάντοτε ἀδίκον, πρὶν ἐξετασθῶν τὰ πραγματικὰ ἐλαττήρια καὶ κριθῶν σωστά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 9.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου-22 Δεκεμβρίου

Θὰ γίνετε αἰτία μίας μεγάλης ἀναταραχῆς πὺν θὰ συντείνῃ στὴν καθυστέρησι μίας ὑποθέσεως πὺν σας ἐνδιαφέρει ἄμεσα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 7.

ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰανουαρίου

Προσπαθήστε νὰ ἰσορροπήσετε πρὶν εἶναι ἀργὰ καὶ ἀναγκασθῆτε νὰ πῶσετε στὴν ἀδυσσο μίαν προσχεδιασμένην πλεκτηνῆς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 4.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου

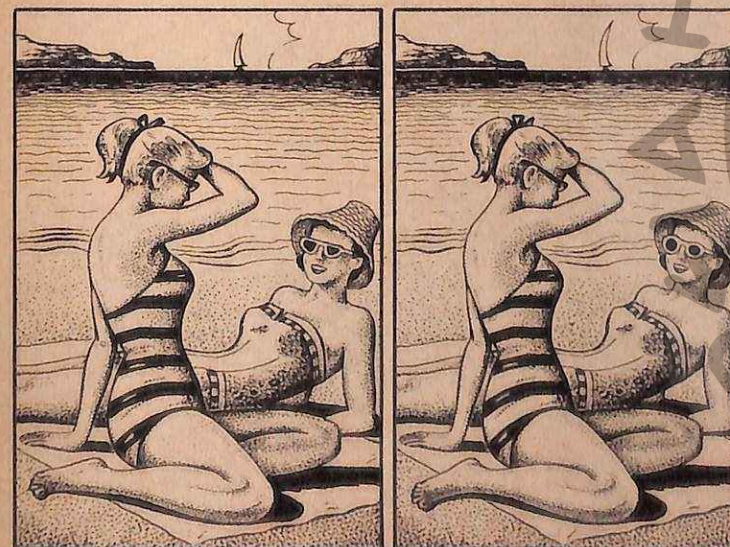
Ἡ δραστηριότης σας πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴν τομέα, πὺν δὲν παρουσιάζει καμμία πρόοδο. Συντονισθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 1.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου

Βιάζεσθε νὰ διαλέτε συμπεράσματα γιὰ κάτι πὺν δὲν ξέρετε ὅτι δὲν εἰσθε σὲ θέση νὰ μαντέψετε ἀπὸ τόσο νωρίς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 19.

Ποιᾶς διαφορῆς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 6 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις σελ. 66

Τὸ
μάτι
εἶναι
μάτι λεπτό!

● Γι' αὐτὸ πρῶτα στὸν
γιατρό σας κί ὕστε-
ρα σὲ μᾶς.

● Εἰδικευμένο προ-
σωπικὸ, σύγχρονα
μέσα καὶ ἐνημερό-
της στὶς τελευταῖες
ἐξελίξεις τῆς ὀπτι-
κῆς, σας ἐξασφαλί-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρετήσεως.

- ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ - ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ - ΤΡΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ.
- ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ ΤΥΠΟΥ.
- ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ (κρύσταλλα κατ' ἐπαφήν).
- ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ.

Κί' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάστασι τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ἈΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΑΜΠΑΛΛΙΟ κάστρο της Λευκάδας μαζεύονται απ' όλα τὰ γύρω χωριά οί γυναίκες - ψαράδες με τήν ιδιότυπη δεξιότητά τους.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΓΕΝΝΗΜΕΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΨΑΡΕΥΗ

Ο κ. ΘΕΜΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ περιγράφει τις άλιευτικές μεθόδους σε διάφορες τοποθεσίες της χώρας μ' επιδέξιες χειριστές τις γυναίκες και τὰ κορίτσια

Τὸ ψάρεμα θεωρεῖται δουλειὰ τῶν ἀνδρῶν, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ γυναικεῖο φύλο ἀποκλείεται ἀπὸ κάθε ἀνάμιξη στὰ ζητήματα τῆς ψαρικής. Ἄν κάνετε μιὰ δόλτα στὰ χωριά τῶν ψαράδων καὶ σὲ ἄλλα ἀκρογιάλια, θὰ συναντήσετε πολλὲς γυναίκες πού ψαρεύουν ἐρασιτεχνικὰ καὶ ἐπαγγελματικά.

Γιατί, τάχα, νὰ μὴν ψαρεύη ἡ γυναίκα; Ἄν τὸ καλοεξετάσετε, κανεὶς δὲν εἶναι πιὸ ἀρμόδιος ἀπὸ τὴν γυναίκα γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Διαθέτει τόσα ἐφόδια, τόσα προσόντα. Ἡ γυναίκα, ψαρεύει ὅπου σταθῇ κι' ὅπου βρεθῇ κ' ἔχει πάντοτε μαζί της τὸ δόλωμα... Τὰ θέλητρά της, ἡ τσαχπινιά της, ἡ χάρη της, ἡ ποιηριὰ της εἶναι δολώματα ἀσύγκριτα. «Σαγηνευτικὸ πλάσμα» τὴν εἴπανε. Ἀλλὰ σαγήνη θὰ πῇ δίχτυ. Ἄρα, ἡ γυναίκα εἶναι γεννημένος ψαράς. Ἐνας ψαράς διαπρεπής, πού τὰ καταφέρνει περίφημα καὶ στὴν ξηρὰ καὶ στὴ θάλασσα.

Ἄν κάμετε ἕνα ταξιδάκι ἔως τὴ Λευκάδα, ἂν φθάσετε στὸ στενὸ πού χωρίζει τὴ Λευκάδα ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανία, θὰ δῆτε ἐν δράσει τοὺς θηλυ-

κοὺς ψαράδες, ὁμορφα κορίτσια πού ψαρεύουν κοντὰ στὸ φρούριο τῆς Λευκάδας, ἐπὶ τῆς ἀκαρνανικῆς ἀκτῆς. Ὑπάρχει ἐκεῖ μιὰ μικρὴ ἄβαθης λιμνοθάλασσα, μὲ στρωτὸ ἀμμουδερὸ καὶ λασπερὸ βυθό, καὶ με ἀρκετὰ ψάρια... Ἐκεῖ ἀκριδῶς, πάνε κορίτσια ἀπὸ τὰ γύρω χωριά καὶ ψαρεύουν μ' ἕναν τρόπο περιέργο, πού δὲν τὸν συναντοῦμε σὲ ἄλλα παράλια. Κάνουν ἀκριδῶς τὸ ἔξῃ: Κάθε κορίτσι μπαίνει στὸ νερό, τὸ ὁποῖον δὲ φθάνει οὔτε ὡς τὰ γόνατά του, καὶ ἀρχίζει νὰ δηματίζη στὸ βυθό. Τὰ μάτια τῆς κοπέλλας ἐξερευνοῦν ὁλοένα τὸ βυθό. Στὰ χέρια της δὲν ὑπάρχει κανένα ἀλιευτικὸ ἐργαλεῖο, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα σύρμα, πού τὸ κρατᾷ με τὸ ἀριστερὸ της χέρι. Σ' αὐτὸ τὸ σύρμα πρόκειται νὰ περάσουν τὰ ψάρια πού θὰ πιάση, ὅπως θὰ περνούσαν σ' ἕνα δοῦρλο.

Τὰ ψάρια αὐτὰ ἡ γυναίκα - ψαροῦ τὰ πιάνει με τὰ χέρια. Καὶ ἰδοὺ με ποῖον τρόπο: Καθὼς περπατᾷ στὸ βυθό, ἀνακαλύπτει τὰ σημεῖα ὅπου ὑπάρχουν ἡ κυκλοφοροῦν ψάρια. Τότε, σκύβει, βουτᾷ τὸ δε-

ξί της χέρι στὸ νερό, καὶ ἀνοίγει με τὴ γροθιά της ἢ με τὰ δάχτυλά της μιὰ τρύπα στὸ μαλακὸ βυθό. Ὑστερα, ἀνασηκώνεται, τεντώνει τὸ δεξί της χέρι καὶ σπαθίζει τὸ νερὸ ἡμικυκλικὰ, κινώντας τὸ χέρι ἐκ δεξιῶν πρὸς τ' ἀριστερά. Με τὴν κίνηση αὐτὴ τὸ ψάρι τρομοκρατεῖται καὶ καταφεύγει στὴν τρύπα πού ἀνοίξε ἡ γυναίκα στὸ βυθό. Τότε αὐτὴ, βάζει ἐκεῖ τὸ χέρι της καὶ πιάνει τὸ ψάρι. Μόλις τὸ πιάση, τὸ περνᾷ στὸ σύρμα καὶ συνεχίζει τὴ δουλειὰ της, δηλαδή, προχωρεῖ λίγο παραπέρα, γιὰ νὰ πιάση κι' ἄλλα ψάρια.

Ψάρεμα με μέθοδο ἐκφοβισμοῦ

Τὸ ψάρεμα αὐτὸ ὀνομάζεται «θολωτὴ», ἴσως γιὰτὶ βασίζεται στὸ θόλωμα τοῦ νεροῦ, πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ βυθοῦ καὶ ἀπὸ τὴ μικρὴ τρικυμία πού σηκώνει ἡ ψαροῦ με τὸ χέρι της. Εἶναι ἕνα ψάρεμα ἄγνωστο, ὅπως εἴπαμε, ἀλλὰ καὶ πολὺ περιέργο, γιὰτὶ βγαίνει ἔξω ἀπὸ τοὺς νόμους

καὶ τὶς συνήθειες τοῦ βυθοῦ. Βασίζεται στὴ μέθοδο τοῦ ἐκφοβισμοῦ, ἀλλὰ, σὲ ὅλους τοὺς βυθοὺς ὁ ἐκφοβισμὸς διώχνει μακριὰ τὸ ψάρι, ἐνῶ ἐδῶ, ἀντίθετως, τὸ καθλώνει ἐπὶ τόπου, τὸ ὀδηγεῖ στὴν πρώτη τρύπα πού βρίσκεται μπροστὰ του (στὴν τρύπα πού ἀνοίγει ὁ ἴδιος ὁ ψαράς) καὶ τὸ παραδίνει στὰ χέρια τοῦ τελευταίου. Αὐτὸ μόνον οἱ εἰδικὲς τοπικὲς συνθήκες μποροῦν νὰ τὸ ἐξηγήσουν. Αὐτό, δηλαδή, ἴσως συμβαίνει, γιὰτὶ τὰ νερά εἶναι πολὺ ρηχὰ καὶ ὁ βυθὸς πολὺ ἀνοικτός, πολὺ φανερός, πολὺ στρωτός, καθαρὸς, χωρὶς πέτρες καὶ τρύπες, ἀνίκανος νὰ προσφέρῃ καταφύγιο σ' ἕνα διωγμένο ψάρι. Ἔτσι, λοιπόν, τὸ ψάρι ζητᾷ ἀναγκαστικὰ καταφύγιο στὴ γούβα πού ἀνοίγει ὁ ψαράς με τὸ χέρι του, ὅπου καὶ συλλαμβάνεται.

Ἐκ πρώτης ὁψεως, τὸ ψάρεμα αὐτὸ φαίνεται ἀπλὸ καὶ εὐκόλο. μὰ στὴν πραγματικότητα δὲν εἶναι. Ἀπεναντίας, εἶναι ἕνα ψάρεμα πού ἀπαιτεῖ μεγάλῃ ἐπιτηδεσιότητα καὶ ἐξάσκηση. Δὲν μπορεῖ ὁ κάθε ἕνας νὰ πιάση ψάρια, ἀνοίγοντας

ἀπλῶς τρύπες στὸ βυθὸ καὶ μαστιγώνοντας τὸ νερό. Ἰδιαιτέρως σ' αὐτὸ τὸ ψάρεμα διαπρέπουν οἱ γυναίκες, τὰ κορίτσια τῆς περιοχῆς πού γειτονεύει με τὴ λιμνοθάλασσα. Θ' ἀναφέρουμε ἕνα ἀκόμη γυναικεῖο ψάρεμα:

Γυναίκες ἐπαγγελματίες ψαράδες

Μὲ πολλὰ μέρη οἱ γυναίκες βγαίνουν στὸ πυροφάνι, ὄχι με θάρκα, ἀλλὰ ἀπὸ ξηράς. Παίρνουν δηλαδή μαζί τους ἕνα φῶς, μιὰ ἀπόχη καὶ μερικά... πηρόνια καὶ προχωρώντας ζυπόλυτες ἄκρη - ἄκρη στὰ βράχια ἐξολοθρεύουν τὰ καθούρια, ἢ μπλοκάρουν με τὴν ἀπόχη κανένα νυσταγμένο ψαράκι. Ἐνίοτε πέφτει μπροστὰ τους καὶ κανένα χταπόδι, πού τὸ πιάνουν με τὰ χέρια.

Σὲ ὠρισμένα ψαροχώρια, ὅπως αἰφνὴς στὴν Πάχη τῶν Μεγάρων, πολλὲς γυναίκες καταπιάνονται καὶ με τὸ ἐπαγγελματικὸ ψάρεμα, δηλαδή ψαρεύουν συστηματικά, με τὰ δίχτυα καὶ με τὰ παραγάδια, ὅπως οἱ ἐπαγγελματίες ψαράδες. Ὅλες

οἱ γυναίκες τῶν ψαράδων τῆς Πάχης (καθὼς καὶ οἱ θυγατέρες τους) ξέρουν νὰ νετάρουν καὶ νὰ δολώνουν ἕνα παραγάδι, καὶ νὰ τὸ ρίχνουν καὶ νὰ τὸ σηκώνουν, βοηθοῦν δὲ τοὺς ἄνδρες τους στὸ ρίξιμο καὶ στὸ σηκάσμα τῶν δίχτυων, τραβώντας κουπί, ἢ ρίχνοντας οἱ ἴδιες τὰ δίχτυα.

Ἐπίσης στὸ ἐρασιτεχνικὸ ψάρεμα, καὶ ἰδίως στὸ ψάρεμα με τὴν καπητὴ, οἱ γυναίκες δάζουν συχνὰ τὰ γυσιὰ σὲ πολλοὺς ἀρσενικοὺς συναδέλφους τους. Ὑπάρχουν στὴν Ἀθήνα πολλοὶ μανιώδεις θηλυκοὶ ψαράδες, πού ἐφημεροβραδυάζονται μέσα στὴ θάρκα, με ὅλους τοὺς καιροὺς, καὶ πιάνουν ἄρκετὰ ψάρια. Παρέμοιες «ψαροῦδες» θὰ συναντήσετε στὴν Αἴγινα καὶ στὴ Χαλκίδα καὶ σὲ ἄλλα μέρη. Ἐπίσης στὰ χρονικὰ τῶν ψαράδων ἀναφέρονται καὶ γυναίκες... φυσεκλούδες, δηλαδή δυνομίτριες. Ἱστορικὴ ἔχει μείνει μιὰ παρέμοια γυναίκα στὴ Σκύρο, πού δὲν θυμάμαι αὐτὴ τὴ στιγμή τ' ὄνομά της.

ΘΕΜΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΣΤ' ΑΒΑΘΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ ΒΟΥΤΑΝΕ ΩΣ ΤΟ ΓΟΝΑΤΟ, ΔΙΧΩΣ

ΣΥΝΕΡΓΑ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΨΑΡΑΔΕΣ

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΑ, ΑΠΟΔΕΙΧΝ ΤΑ ΤΡΟΠΑΙΑ ΠΟΥ ΜΕ ΤΟΣΟ ΚΑΜΑΡΙ ΕΠΙΔΕΙΧΝΟΥΝ.

Η Άριστη ολή χώρα των δανειάδων

Ο

μαδικό θηρεί κανείς πώς είναι το ξεκίνημα για τις έσοχες. Σε λίγες ημέρες ή πρωτεύουσα θα νεκρωθεί, οι φίλοι θα χάσουν τις επαφές τους και κάθε ένας θα ξεκινήσει για κάποια ήρεμη γωνιά της πατρίδας μας για να περάσει μερικές εβδομάδες μακριά από το γοργό ρυθμό της καθημερινής ρουτίνας. Οι διακοπές είναι πιά η μοναδική σκέψη κάθε ανθρώπου. Άνδρες, γυναίκες και παιδιά ετομάζονται να φύγουν με το καράβι, το τραίνο, το αεροπλάνο, για να ζητήσουν αμέριμνη την ξενοιαστική εποχή της χαράς και της ξενοιασιάς. Οι περισσότερες θαύρες είναι έτοιμες, αν κι όπως πάντοτε κάτι ανακαλύπτει κανείς πώς του χρειάζεται την τελευταία στιγμή. Μπορεί η σκούφια του μπάνιου να έχει παλιώσει, το μαγιό να έχει φανερὰ τα ίχνη των τακτικών μας επισκέψεων στον Σαρωνικό, να μας χρειασθεί μια φθνή βαμβάκερη μπλουζίτσα, ή ακόμη και να μας ξετρελλάνει η όμορφη ενός απλού χαριτωμένου εμπριμέ φορέματος. Οτιδήποτε όμως κι αν σάς χρειασθεί για τις δυο ή τρεις ημέρες να το πάρετε σε απόλυτα φθνή τιμή από το πιο καλόγουστο και εκλεκτό μαγαζί της 'Αθήνας, το κατάστημα Στρατηγίου, της πλατείας Καπνικαρέας, που από δεκάδες χρόνια προσφέρει στην 'Αθηναία την πιο ανανεωμένη συλλογή από ύφασματα, εσώρουχα, κασέδες, σουτιέν, μαγιό και χίλιες δυο άλλες απαραίτητες για την γυναίκα κομψότητες λεπτομερείς. Άλλωστε στο Στρατηγίου μπορείτε να βρήτε όχι μόνο όμορφα φορεματάκια που απαράτιζουν φούστες και μπλουζές από πρωτότυπα και άποψιατικά εμπριμέ αλλά και άπιστευτα τέλεια σε έφορμωγή μαγιό σε λουλουδάτα ή φουτουριστικά σχέδια, λαστέ ή βαμβάκερα που έχουν όλη τη γοητεία και την όμορφη μιάς παριζιάνικης δημιουργίας. Στο κατάστημα Στρατηγίου έξ' άλλου, υπάρχει ο ωραιότερος συνδυασμός από κάθε γωνιά της γης, που διαλέχθηκαν με γούστο και πείρα για να συγκεντρώσουν τις πιο πρωτότυπες ζωγραφικές εμπνεύσεις επάνω σε μερικά μέτρα βαμβάκερου ή μεταξωτού ύφασματος. Τί θα λέγατε όμως για ένα όμορφο κοστούμι για την πλάξ, που δεχωρίζεται για την εμπνευσμένη του τελειότητα και πρωτοτυπία; Άλλα απόκειται να χρειασθεί να αναβέσσετε και την γκαρνταρόμπα των εσωρούχων σας. Ένα ωραίο σουτιέν, ένα κομπινάζον ή ένα θαυμάσιο νυκτικό σε μεταξωτό ή βατίστα, θα δώσουν με τα χαρούμενα χρώματά τους και το λεπτό τους κέντημα, μια ελεγκτική φινέτσα στο ντύσιμό σας.

Μερσερζέ κοντομάνικη ζακετούλα, γανιρισμένη στο στήθος, με ντεκολτέ. Μπορεί να φορεθεί και κατάσκαρα, αλλά και πάνω από οποιοδήποτε μπλουζάκι για τις θραυνές ψυχρές. Φούστα μερσερζέ, πλισέ, Τρικάζα, με το γνωστό ένυμμένο πλισσάρισμα, που δεν χαλάει με την χρήση.

προσφέρει για το 1960 ή Τρικάζα της οδού 'Ερμού 6 και της οδού Πατησίων 141 στην 'Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στη Θεσσαλονίκη. Δεν πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε, πώς ή Τρικάζα, εκτός από την καλοκαιρινή της συλλογή, έχει πάντοτε στη διάθεσή σας άπειρα μάλλινα πλεκτά για όσες σκέπτονται να ταξιδέψουν στην Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη. Κι όλα αυτά, πραγματικά πάμφθηνα, μέχρι τις 20 Αυγούστου. Μια μοναδική δηλαδή ευκαιρία για κάθε γυναίκα.

Η

μόρφωση είναι κάτι που όλοι μας επιδιώκουμε, γιατί αξιοποιεί τα πρακτικά εφόδια. Με την απλοποιημένη αλλά και βαθιά αισθητική καλλιέργεια και με τις τεχνικές γνώσεις που προσφέρει η σχολή Α.Β.Ε., σχεδίου - ζωγραφικής κατορθώνει να συνδυάζει και

τους δυο αυτούς παράγοντες. Και μη δικαιολογείστε πώς είστε πολυάσχολος. Γιατί η παρακολούθηση των μαθημάτων από μαθητές κάθε ηλικίας 7 - 77 ετών, γίνεται στο σπίτι τις ώρες που έχετε ελεύθερες. Για περισσότερες πληροφορίες ζητήστε ένα ωραίο εικονογραφημένο τεύχος που προσφέρεται δωρεάν.

Ε

ίναι αλήθεια πώς όσα μαγιό ή κοστούμια πλάξ κι αν έχει κανείς δεν μπορεί ποτέ να πη πώς είναι αρκετά. Γιατί μια γυναίκα που θέλει να δημιουργήσει αίσθηση ή εμφάνιση της πρέπει να ακολουθήσει το ίδιο σύστημα που μέχρι σήμερα επικρατούσε μόνο στα φορέματα. Είναι απαραίτητο δηλαδή να έχει δυο ή τρία μαγιό, μερικά διαφορετικού χρώματος σόρτς ή ράμπ ντε πλάξ, μπλουζούκια, σκουφίες ή καζάκες. Και τώρα ίσως της δίνεται η μοναδική ευκαιρία πριν φύγει για τις διακοπές της να συμπληρώσει την καλοκαιρινή της γκαρνταρόμπα με ελάχιστα χρήματα, από τις εκπτώσεις του καταστήματος Παπαγιάννη της οδού 'Ερμού 47. Κάτι που άλλοτε θα σάς έστοιχίζε 100 δραχμές, μπορείτε τώρα να το πάρετε στη μισή σχεδόν τιμή του, και να το ολοκληρώσετε με κάποια άλλη παριζιάνικη πρωτοτυπία, όπως ένα πρωινό φορέμα από Ιταλικό ή γαλλικό βαμβάκερο ύφασμα, μια ψάθνη ή δερματίνη τσάντα, ένα χαριτωμένο καπελάκι, μια μπλουζά ή ένα παντελόνι. Για λίγες λοιπόν ακόμη μέρες μπορείτε να πραγματοποιήσετε κάθε σας επιθυμία ολοκληρώνοντας το καλοκαιρινό σας ντύσιμο.

Ο

ταν κάνει πολλή ζέστη κόβεται ή δρεξή σε μικρούς και μεγάλους. Είναι δηλαδή στιγμές που δεν θέλει κανείς να φάει τίποτε άλλο από ένα φρούτο ή μια σαλάτα. Όσο όμως κι αν είναι πλούσια σε βιταμίνες δεν μπορούν ν' αντικαταστήσουν εύκολα την κανονική τροφή. Ίδιως τα παιδιά χρειάζονται κάτι δροσερό, εύγευστο και όρεκτικό. Και νά ή λύση. Μας έρχεται μ' ένα μικρό κουτάκι που περιέχει τους περιφημούς ζελέδες Γιώτη σε διάφορα αρώματα ώστε να μπορεί κανείς να τους συνδυάσει με όσα τα φρούτα της εποχής. Έτσι μικροί και μεγάλοι μπορούν να φάνε ευχάριστα το φρούτο τους που ολοκληρώνεται από τις απαραίτητες θερμίδες.

Τ

όσο πολύ κολλάει το αλάτι στο δέρμα τώρα το καλοκαίρι που σου δίνει, μερικές φορές την εντύπωση, ότι προσπαθεί να το καταστρέψει. Γι' αυτό και δεν πρέπει να αφήνουμε πολλή ώρα, ιδίως στο πρόσωπο και στα χέρια την αλμύρα της θάλασσας. Και το σκέτο όμως νερό δεν απομακρύνει

Κ

αί ποιος δέ θέλει να πάρει κάτι φθνή, δμορφο, ελεγκτικό; Και νά ή ευκαιρία: 'Η «'Αμαζών» της οδού 'Ερμού 48 έχει τώρα στη διάθεσή σας μέχρι τις 20 Αυγούστου τις πιο όμορφες δημιουργίες για το καλοκαίρι. Οτιδήποτε κι αν διαλέξετε θα το πάρετε σε πολύ φθνή τιμή και σε μια χαριτωμένη γραμμή φορέματος, κοστούμιού πλάξ, τσάντας καπέλου μαγιό, παντελονιού, φούστας ή ακόμη μπλουζας. Είναι λοιπόν μια μοναδική ευκαιρία να αναβέσσετε την γκαρνταρόμπα σας με κάτι καινούργιο.

Ε

ίναι πραγματικά απαραίτητη για την υγιεινή της επιδερμίδος, έπειτα από τον καθαρισμό και την τροφονομική κούρα, που μας ανέφεραν ήδη στις συμβουλές τους τα Καλλυντικά Φυλλιά, η καθημερινή χρήση μιας κρέμας ημέρας. 'Η Νείγε Φυλλιά είναι μια δχι λιπαρή κρέμα που θα προστατεύσει το δέρμα σας στη δουλειά, στα ταξίδια, στον περίπατο, αν απλώσετε μια ελαφριά στρώση πριν αρχίσετε το πρωινό σας μακιγιάζ. 'Η Νείγε Φυλλιά δημιουργεί ένα άορτο προστατευτικό στρώμα, που απομακρύνει την κακή επίδραση του κρύου, του άερα του ήλιου και της σκόνης, χωρίς να αφήσει να προκληθούν σκασιματα, πυχλώσεις και λειχήνες. Άλλωστε, παράλληλα είναι μια υπέροχη βάση για ένα ομοιόμορφο πουδράκιμα και δεν επιτρέπει το μακιγιάζ να εισχωρήσει στους πόρους. Όταν πηγαίνετε έκδρομη πρέπει απαραίτητα να έχετε τουλάχιστον δυο - τρεις φορές την ημέρα την Νείγε Φυλλιά, ένα το βράδυ πριν από το βαρύ νυκτερινό μακιγιάζ, μια πρέπει να τη χρησιμοποιήσετε σαν βάση, ώστε να μη επηρεασθεί καταστρεπτικά το δέρμα.

Σ

ε πολλές γυναίκες τώρα το καλοκαίρι ερεθίζεται το δέρμα από την υπερβολική ζέση και την επίδραση, μου έλεγε στη συνέχεια της κουβεντούλας μας ή εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Άλμυ, στο ινστιτούτο της οδού 'Αμερικής 15. Μια μάσκα κάθε βράδυ, από πολλά φρούτων που πρέπει να αφίστε επάνω στο πρόσωπο δέκα λεπτά και να την ξεπλύνετε κατόπιν με ζεστό και κρύο νερό, θα σάς κάνει πολύ καλό. Όσες άλλωστε κάνουν μακρινούς περιπάτους πεζή ή με αυτοκίνητο, πρέπει να αλείφουν το δέρμα τους με την κρέμα που μεταχειρίζονται.

Ρίπ Κίρμπυ 26

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Είδικό για σας
και για την όμορφή σας,
κυρία μου.

Κατοργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει εύγενικά.
- Θα το περιβάλλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισή σας θα
είναι και μία επιτυχία!

Φιάλη 4 λουτρών 500 ml, 20
FAMILY SIZE (αποκονισ-
τών μέγεθος) 12 λουτρών
500 ml, 40
ΣΑΤ ΣΥΜΦΕΡΕΙ!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.
Στο Φαρμακείο σας.
Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΒΙΟΛΟΝΙΣΤΑΣ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
— Ο ΓΙΑΣΑ ΧΑΪΦΕΤΣ —
ΣΕ ΜΙΑ ΠΛΗΘΩΡΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΙ
ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΗΡΗΣ,
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΙΔΕΩΔΟΥΣ

Η μουσική είναι σημαντικώτερη από τον μουσικό

Ψυχρός και απρόσωπος στη σκηνή, πιστεύοντας ότι ο εκτελεστής δεν πρέπει να παρεμβαίνει μεταξύ της μουσικής και του κοινού, ο Γιασά Χαΐφετς, ο μεγαλύτερος, αλλά και ο πιο άμφιλεγόμενος βιολονίστας της εποχής μας, είναι στο στίτι του ένας άνθρωπος θερμός, με εγκάρδιο γέλιο, ζωηρές εκφράσεις και ακατάσχετες χειρονομίες. Τα γαλάζια, φωτεινά μάτια του δεν προδίδουν καθόλου, ότι μόλις πρόσφατα πάλαψε με το θάνατο επί μήνες, έπειτα από ένα κάταγμα του ισχίου με μολυσματικές επιπλοκές. Σήμερα, σε ηλικία 58 ετών, δηλώνει απερίφραστα ότι δεν σκοπεύει διόλου ν' άποσυρθεί από την ενεργό δράση. Φυσικά, θα περιορίσει στο ελάχιστο τις περιοδείες του, αφού συμπλήρωσε 2.000.000 μίλια ταξιδεύοντας στη διάρκεια της μακρότατης σταδιοδρομίας του (ας μη λησμονούμε ότι πρωτοεμφανίστηκε 12 ετών με τη Φιλαρμονική του Βερολίνου και σε ηλικία 16 ετών ήταν κιόλας διεθνούς φήμης βιρτουόζος), και θα συγκεντρώσει τις δυνάμεις του σε άλλες εκδηλώσεις. Έπιλεκτα κονσέρτα, έγγραφο νέων δίσκων (κατέχει το ρεκόρ πωλήσεων από κάθε άλλο εκτελεστή) και διδασκαλία.

«Το βιολί είναι μεγάλη, αλλά εύπρόσβλητη τέχνη», δηλώνει ο Χαΐφετς, που τελευταία ανέλαβε τη σχετική έδρα στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας. «Πρέπει να μεταδίδεται από γενιά σε γενιά σαν προσωπική δεξιότητα. Αλλιώς θα χαθεί». Στην τάξη του, στόχος δεν είναι η μαζική παραγωγή, αλλά η ανάδειξη προσωπικότητας. Πέρσι άρχισε τα μαθήματα με πέντε σπουδαστές και στη διάρκεια της χρονιάς έδωσε τους δύο. «Φέτος έχω δύο μόνο μαθητές και δύο άκροατές. Δεν είμαι εργοστάσιο», λέει. «Ο Χαΐφετς εξετάζει τους υποψηφίους μαθητές του, βάζοντάς τους να του παίξουν την κλίμακα. Και έχει απορρίψει πολλούς νέους με φήμη βιρτουόζου, που απέτυχαν σ' αυτή τη στοιχειώδη δοκιμασία».

«Μας λείπει η στοιχειώδης εκπαίδευση, εξηγεί. Σήμερα χρειάζομαστε καλούς δασκάλους, περισσότερα από καλούς εκτελεστές. Σήμερα κανείς δεν παίζει, όλοι συζητούν. Ο δάσκαλος δεν είναι ανάγκη να είναι ιδιοφυής, όπως ένδεχομένως είναι ο μαθητής του. Αλλά η θεωρία δεν αρκεί. Πρέπει να γνωρίζει να το δείξει. Αλλάστε, δεν ξέρω καμμία μέθοδο που να εύκολη τον βιολιστή. Δεν υπάρχουν πλήκτρα για να τα πατήσει. Το βιολί κάθε στιγμή είναι ένα αίνιγμα. Δεν μπορείς να χαράξεις ένα σημάδι στο

ΓΙΑΣΑ ΧΑΪΦΕΤΣ. ΜΙΣΟ ΑΙΩΝΑ ΜΑΓΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΛΙΟΥ ΚΙ ΩΣΤΟΣΟ, ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΣ ΜΑΘΗΤΗΣ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΕΛΕΤΑ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ

ξύλο και να πής ότι εδώ θα δάλω το δάκτυλό μου για να επαναλάβω τη σωστή νότα. Χρειάζεται να δουλέψης σκληρά για να γίνης βιολιστής».

Πραγματικά, ο Χαΐφετς εξακολουθεί και σήμερα να δουλεύει σκληρά. Κάθε μέρα παίζει την κλίμακα. «Είναι η καλύτερη μέθοδος, λέει. Έξασκούμαι στην κλίμακα τουλάχιστον επί μιάνιση ώρα, δύο φορές την ημέρα».

Και ο άνθρωπος που σ' όλη τη ζωή του αντιμετώπισε τη δουλειά του με την σκληρότερη πειθαρχία και τις επιτεύξεις του με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα, με ικανοποίηση άναπολεί τώρα.

«Αποθάρρυνα περισσότερους ανθρώπους από τη μουσική, παρ' όσους ενθάρρυνα. Άκουσα εκατοντάδες αδημονούντες νεαρούς, στα παρασκήνια ή σε δωμάτια ξενοδοχείων. Δεν μου άρεσε, βέβαια, να τους μιλήσω πικρά, αλλά είπα πάντα την αλήθεια. Δεν μετανιώ. Άρκετοί απ' αυτούς είναι σήμερα δικηγόροι ή γιατροί».

«Πάντα έχω κάτι να μάθω»

Αν και σαν άνθρωπος είναι υπερήφανος, εξακολουθεί να διατηρή μια στάση ταπεινότητας μπροστά στη δουλειά του. «Πρέπει να υπάρχει περισσότερη ταπεινοφροσύνη στους νεαρούς μουσικούς. Πρέπει να τρέφουν περισσότερο σεβασμό για το έργο τους. Πρέπει να αισθάνονται περισσότερο σαν υπηρέτες της μουσικής, παρά σαν μάγοι. Γιατί η μουσική είναι σημαντικότερη από τον μουσικό. Αισθάνομαι ότι πάντα έχω κάτι να μάθω».

Με αυτές τις αντιλήψεις δεν είναι παράξενο ότι ο Χαΐφετς δεν είναι ποτέ ικανοποιημένος με τις εξαιρετικές έγγραφες στους δίσκους του. Ποτέ δεν έχει ξανακούσει δίσκο του.

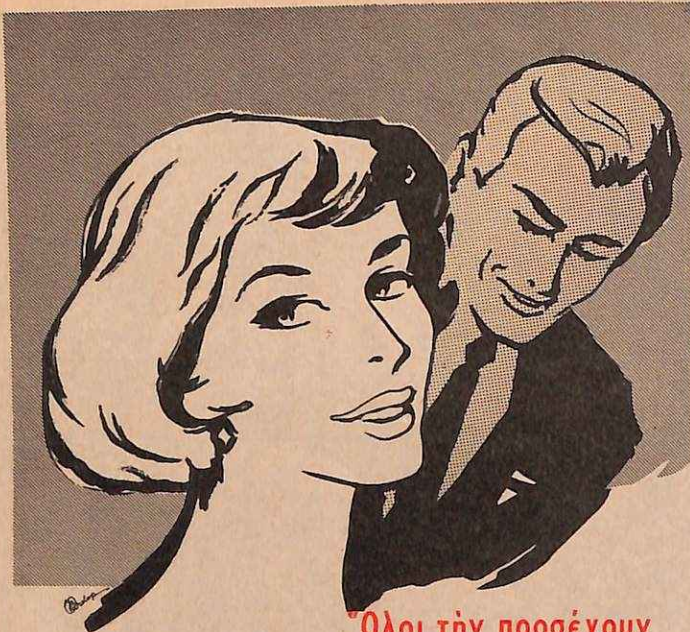
«Μου φαίνονται σαν πολυδόλο που εξακοντίζει πάνω μου ριπές και μου λέει: «Έδώ τάκανες θάλασσας». Άν και έχουν άποσπάσει τους έπαινους της παγκοσμίου κριτικής, νοιώθω ότι θα μπορούσα να το παίξω καλύτερα. Δεν μπορείς να επαναπαύσαι στις δάφνες σου. Πρέπει συνεχώς να εξασκείσαι και να μαθαίνεις. Έξακολουθώ ν' ανακαλύπτω καινούργια πράγματα

στον Μπάχ και στον Μπράμς, νέα μηνύματα, — πράγματα που δεν τάχα ξανακούσει πατέ».

Αλλά μία συνέντευξη με τον Χαΐφετς, πάντα επιφυλάσσει εκπλήξεις, γιατί ο διάσημος βιολονίστας με ταχύτητα πολυδόλου κατακλύζει τον συνομιλητή του με απόψεις όχι πάντα αυστηρά σχετιζόμενες με την τέχνη του ή και τελείως άσχετες. Θεωρεί π.χ. «μη δημοκρατική» την έκτακτη περιποίηση των ταξιδιωτών της α' θέσεως στα αεροπλάνα. Απορρίπτει τα νυκτερινά κέντρα, γιατί «πρέπει συνεχώς να σπράχνεσαι, δε μπορείς να χορέψεις, και τα εστιατόρια, γιατί είναι τόσο σκοτεινά, που δεν βλέπεις το πιάτο σου».

«Το ρόκ-έντ-ρόλλ είναι καταστροφή», ηρδάει σε άλλο θέμα. «Είναι ο θόρυβος στην καθαρή του μορφή. Πρό καιρού ήμουν σ' ένα καρινι και περίμενα κάποιον πρωταγωνιστή. Από το μεγαφωνο άκουγα το ρόκ-έντ-ρόλλ που παιζόταν επί σκηνής. Κόντεψα να λιποθυμήσω. Τέλος κομμάτιασα το μαντήλι μου και βούλωσα τ' αυτιά μου. Σημειώστε δε, ότι μ' άρεσει η τζάζ. Δεν μπορώ ακόμα να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι θέλουν ν' άκούουν μουσική όταν εργάζονται. Δεν τους φθάνει ο κόπος να κάνουν τη δουλειά τους καλά. Πώς είναι δυνατόν να μισοακούς και να μισεργάζεσαι!».

Ο τρόπος τις έκρηκτικός αυτός άνθρωπος, δεν είναι εύκολος στις συμπάθειές του. Δεν περνάει γρήγορα στη χρήση του μικρού ονόματος και δεν σε κτυπάει στην πλάτη. «Η γυναίκα του και ο γιος του μιλάνε γι' αυτόν σαν εδ κ. Χαΐφετς» και απαντών στις ερωτήσεις του με επίκεντρο: «Μάλιστα, κύριε», «Όχι, κύριε». Ωστόσο, η θερμή είναι διάχυτη στη φυσιογνωμία του. Ίδιως όταν μιλάει για μουσική. «Θάθελα η μουσική να άσκη μεγαλύτερη έπιρροή στις πράξεις των ανθρώπων και όχι μόνο στα συναισθήματά τους», λέει με τρυφερή φωνή στο τέλος της συνεντεύξεως, καθώς το μέτωπό του χαράζεται βαθιά από τις ρυτίδες. «Ίσως κάποια μέρα να δούμε τους ανθρώπους να δημιουργούν πράγματα άραία και έποικοδομητικά, έμπνεασμένοι από τη μουσική. Τότε όλοι μας — και ο κόσμος — θα είμαστε καλύτεροι. Όνειρο, ίσως; Ναι. Αλλά πόσα πράγματα αρχίζουν μόνο σαν όνειρα. Ποιός ξέρει...».

**Όλοι την προσέχουν
όλους τους κρατά κοντά της...**

...μή τη χάρη και πρό παντός, με το λεπτό-
δροσιστικό άρωμά της. Δεν κινδυνεύει, όπως
όλες οι γυναίκες, να γίνει αποκρουστική από τη
δυσωμία της καλοκαιρινής επιδρώσεως.
Γιατί προστατεύει την υγεία αλλά και την γοη-
τεία της με τον ασφαλέστερο τρόπο. Το αντι-
σηπτικόν DEODORANT STICK.

Το αντισηπτικόν DEODORANT STICK, των εργοστασίων κα-
λυπτικών DORA LEE, δεν εμποδίζει την φυσιολογικά ανα-
γκαία επιδρώση των μικρών αδένων του σώματος. Ούτε
ερεθίζει το δέρμα. Άπλωσ, με το περίφημο συστατικό G II
πού περιέχει, εξουδετερώνει την δυσωμία του ιδρώτος και
χαρίζει σ' ολόκληρο το σώμα ένα απαλό και ελκυστικό
άρωμα.

Dora Lee

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΠΤΙΚΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΜΑΔΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝ. 2. ΤΟ —
ΙΧΘΥ — ΟΣΤΑ. 3. ΡΥΜΟΥΛ-
ΚΟΥ — ΟΝ. 4. ΙΚΑ — ΡΙΑΛΤΟ.
5. ΝΟΥΜΑ — ΔΥΑΔΟΣ. 6. ΤΥ-
ΡΟΙ — ΜΕ — ΗΔΥ. 7. ΜΝΑΣ —
ΑΣΠΙΛΟΝ. 8. ΠΑ — ΧΟΥ — ΙΣΤ.
9. ΕΡΜΟΥ — ΕΣΠΟ. 10. ΡΙΕΝ-
ΤΣΙ — ΟΣΟΣ. 11. ΓΑΛΛΙΣΤΗΣ
(παλαιστής) — ΑΣ. 12. ΙΣ —
ΕΠΑΙΡΩ.
ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΣΤΡΙΝΤΜΠΕΡΓΚ. 2. ΚΟΥ-
ΚΟΥΝΑΡΙΑ. 3. ΜΑΥΡΑ — ΜΕΛΙ.
4. ΡΙΟ — ΜΟΣΧΟΝΑΣ. 5. Ο-
ΧΥΡΑΙ — ΟΥΤΙ. 6. ΦΩΛΙ — ΑΥ-
— ΣΣ. 7. ΟΡΚΑΔΕΣ — ΕΙΤΕ.
8. ΟΛΥΜΠΟΣ — Π. Η. (ποιητά).
9. ΙΟΥΤΑ — ΠΟΣΑ. 10. ΩΣ —
Ο «ΔΗΛΙΟΣ». 11. ΝΤΟ — ΟΔΟΣ
— ΟΑΡ. 12. ΑΝΑΣΥΝΤΑΣΣΩ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τον συνδυασμόν των λέξε-

ων: ΙΣΗ — ΠΙΑΝΟ — ΑΤΙ —
ΠΙΕΡ — ΥΠΟΛΟΓΑ — ΣΑΜΙΟΥΣ,
σύνολον 40 δαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς
να επιτύχουν αναγνώσται μας με
δοκιμάς λέξεων σάν: ΑΝΙΑΡΑΙ —
ΠΙΟΤΑ — ΑΠΝΟΙΑ — ΘΗΡΑ —
ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ — ΑΜΑΡΤΙΑΙ
ΠΟΥΡΕ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ κλπ.

1. Τό φιογγάκι της μαύρης κορ-
δέλλας, της κοπέλλας με το ριγέ
μαγιό, διαφέρει. 2. Τό πέλμα του
ποδιού της ίδιας είναι γυρισμένο
λίγο πρὸς τὰ κάτω. 3. Ο πῖσω
ἀγκώνας της ξαπλωμένης κοπέλλας
φαίνεται λιγώτερο. 4. Τὰ γυαλιά
της ίδιας κοπέλλας διαφέρουν. 5.
Κοντὰ στήν πλάτη της πρώτης κο-
πέλλας, ὁ κυματισμός της θάλασ-
σας πρὸς τὴν ἀμμουδιά, διαφέρει.
6. Ἡ θάρκα στὸ βάθος ἔχει ψη-
λότερο πανί.

Ἡ Ζωή μας

ΧΡΕΗ ΤΙΜΗΣ...

* Δὲν πρόφθασα κ' ἐγὼ νὰ πῶ ἕναν καλὸ λόγο τὴν περασμένη φορά,
καὶ οἱ Κυλινδρόμυλοι τῶν παραπόνων μῆχαν σὲ κίνηση: «Δὲν μᾶς ἄ-
ρεσε ὁ "Ἰντεξ". Ὁ "Ἰντεξ" εἶναι καλὸς μόνο ὅταν εἶναι κακός!».

* Μεγάλη παρεξήγηση...

* Ὅσοι θυμούνται τὴν στήλη αὐτὴ στὴν παλιὰ εἰδυλλιακὴ τῆς μορφῆς
θα ἔχουν πεισθῇ γιὰ τὸ παχὺ ὑπόστρωμα ἀνυπερβλήτης καλωσύνης
ποὺ χαρακτηρίζει τούτα τὰ γραφόμενα. Τὸ εἶπαμε καὶ ἄλλοτε: οἱ ἄν-
θρωποι εἶναι πανέμορφοι (ἀρκεῖ νὰ μὴν τοὺς βλέπης) καὶ οἱ γυναῖκες
σαγηνευτικά πανοραμικὲς (ἀρκεῖ νὰ μὴν τὶς ἀκούς)!

* Τώρα λοιπὸν ποὺ ἔφτασε ὁ Δεκαπενταύγουστος καὶ τὸ ἐπίκεντρο τῆς
φιλανθρωπικῆς μας δραστηριότητος πρόκειται νὰ μετατοπισθῇ καὶ πάλι
γιὰ λίγον καιρὸ σ' ἄλλους γεωγραφικοὺς παραλήλους, βλέπω σ' αὐ-
τὸν ἐδῶ τὸν φάκελλο τῶν Συνεχῶν καὶ Ἀνιῶν Ἐκκρεμοτήτων, ἕνα
πλήθος εὐθύνες καὶ ὑποχρεώσεις. Ἄν δὲν τὶς ἐκπληρώσω, φοβοῦμαι ὅτι
δὲν θὰ μπορέσω νὰ προχωρήσω καὶ πάλι πάλιν ἀναγνώστη καὶ καλοπροαίρετος
εἰς προϋπὸν τῆς Νύμφης τοῦ Θερμαϊκοῦ.

* Δὲν εὐχαρίστησα π.χ. ὅλους ἐκείνους ποὺ μοῦ ἔχουν στείλει τὰ δι-
θλία τους, μὲ ὠραίες καὶ, ἐλπίζω —εἰλικρινεῖς— ἀφιερώσεις, ὅπως ὁ
Γιάννης Γκιῆς ποὺ ὑστερὰ ἀπὸ τὴν ὠραιότατὴ ἐκείνη πράγματι «Ἀνθο-
λογία Ποιητῶν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας», μοῦ ἔστειλε τὴν «Εὐδοικὴ
Λογοτεχνία» σὰν προπομπὴ τῆς «Εὐδοικῆς Ἀνθολογίας» ποὺ ἐτοιμάζει.
Καὶ τί δὲν μοῦ θύμιζε: Φαλτάιτς, Σκαρίμπα, Παπαδημά, Φουσαρά, καὶ
τώρα πὺ πρόσφατα τὸν Ἀνδρέα Ἰωάννου στὸ νομαρχιακὸ του γραφεῖο!
Μὰ ὑπάρχουν φυσικὰ καὶ οἱ νεώτεροι: Εὐδοῦς ὁ Κώστας Ἀσημακόπου-
λος, Χαλκιδιώτης κι' ὁ Μάνθος Κρίσπης...

* Ἄλλες συγκινήσεις, σ' ἄλλους τόνους: Ὁ «Ἀλαφροῖσκωτος» τοῦ
Γ. Ι. Ἀντωνόπουλου ποὺ προσωρινὰ μόνο φαντάζομαι ἔχει ἐγκλωβισθῇ
στὸ Κοινάβιον τοῦ Ἰγουμενοῦ Πατρὸς Θεοφίλου, προτοῦ νὰ προχωρήσῃ
στὴν συνέχεια τῆς ἐπιστημονικῆς του σταδιοδρομίας. «Συμβολὴ εἰς τὴν
Ἰδέα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνθρώπου» ἀποκαλεῖ τὴν μελέτη του, καὶ παρακο-
λουθεῖ τὴν ὕφανση τῆς ἰδέας τοῦ Ἀλαφροῖσκωτου στὸ ἔργο τῶν μεγάλων
μας ποιητῶν:

«Ἀλαφροῖσκωτε καλέ, γιὰ πὲς ἀπόψε τί 'δες»

Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια!»

* Κι' ἡ χαρὰ τοῦ πολὺ καινούργιου στοὺς στίχους τοῦ Νίκου Γ. Δήμου
ποὺ τὸν θυμᾶμαι ἀκόμα ἀπ' τοὺς «Ἰμέρους»:

«Ὁ χρόνος εἶν' ὁ ἴδιος γιὰ ὅλους

καὶ τὸ νόημα θάνατος.

Ὁ χρόνος εἶναι ἴδιος γιὰ ὅλους

καὶ τὸ νόημα μοναξιά».

* Ἀλλοίμονο δὲν διαφέρουμε οὔτε νεώτεροι οὔτε παλαιοί... Ἐφιαλτικοὶ
οἱ «Δέκα Κύκλοι» τοῦ Γεράσιμου Γαλιᾶ ἀπὸ χτυπᾶνε καὶ νότες πέν-
θιμες, ποὺ δὲν τὶς ἀπαλύνουν κἄν, στὴν τυχαία τους γειτνίαση, ἐκεῖνα
τὰ ἀγούρα «Βατόμουρα» τῆς Ἑρσῆς Παπαστάμου.

* Καὶ πῶς νὰ μὴν εὐχαριστήσω τὴν Ἀντιγόνη Μεταξᾶ γιὰ τὸν τρίτο
τόμο τοῦ «Ἐλάτε νὰ ταξιδέψουμε», συνέχεια τῆς ἀκάματης προσπάθει-
ας τῆς ν' ἀγαπήσουν καὶ νὰ γνωρίσουν καλὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τὴν πα-
τρίδα τους;

* Κι' αὐτὰ μὲν γιὰ τὰ διθλία, μὰ ὑπάρχουν κι' ἕνα σωρὸ ἄλλες καλῶ-
συνάτες πράξεις καὶ γνωριμίες τούτου τοῦ καιροῦ ποὺ τὶς συνεπῆρε
ὁ τραγικὸς μονόδρομος τῆς Ἀθηναϊκῆς θερινῆς φρενοδραβείας. Δὲν ἔγρα-
ψα γιὰ τὸ Πρεσβαντόριο τῶν Φίλων τῆς Ἀστυνομίας, ἐκεῖ στὴν Ἐκάλη
καὶ γιὰ τὴν ὁραία γιορτὴ ποὺ ἔδωσε ἕνα δράδυ τὸ σεμνὸ αὐτὸ Σωματεῖο
τῶν Κυριῶν ποὺ δὲν περιορίζονται ἀπλῶς νὰ μὴ φοβούνται τὴν Ἀστυ-
νομία ἀλλὰ φροντίζουν καὶ νὰ τὴν ἀγαποῦν. Δὲν ἔγραψα γιὰ τὸ ἀνυπερ-
βλητὸ Κ.Α.Π.Α.Ψ. ποὺ ὄχι μονάχα κάνει τόσο περίφημη δουλειὰ ἀλλὰ
ἔχει κι' ἕναν τόσο θαυμάσιον τρόπο νὰ μᾶς κατατοπίζῃ γιὰ τὴν πορεία
αὐτῆς τῆς ἀξίας ἐργασίας. Δὲν ἔγραψα γιὰ τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκό-
πων μὲ τὶς τόσες φεινὲς του ἐκδηλώσεις καὶ γιὰ τὴν προσφιλέστατη
ἐκείνη Χ.Ε.Ν. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ποὺ καὶ φέτος χάρι στὸν
Τζῶν Βεινόγλου καὶ τὸν Ἰκαρο μᾶς πρόσφερε ἀρκετὴ χαρὰ στὸ Πανη-
γύρι τῆς Κηφισιάς.

* Κι' ἂν μὲν ἀκόμα μιὰ γραμμὴ, δικαιοδικα ἀνήκει στὴν ἄλλη ἐ-
κείνη ἀξία ὑπόθεσις τοῦ Φάρου τῶν Τυφλῶν. Ἐβγαλε φέτος καινούργιους
ἀποφοίτους, τηλεφωνητὰς καὶ τηλεφωνήτριες, κι' ἂν μεταξὺ τῶν ἀναγνω-
στῶν μου συγκαταλέγονται πάντα καὶ μερικοὶ βαρύνδουποι διαχειρι-
σταὶ τῶν κοινῶν, ἂς ἀκούσουν τούτῃ τὴν θερμότητὴ ἐκκλήση:

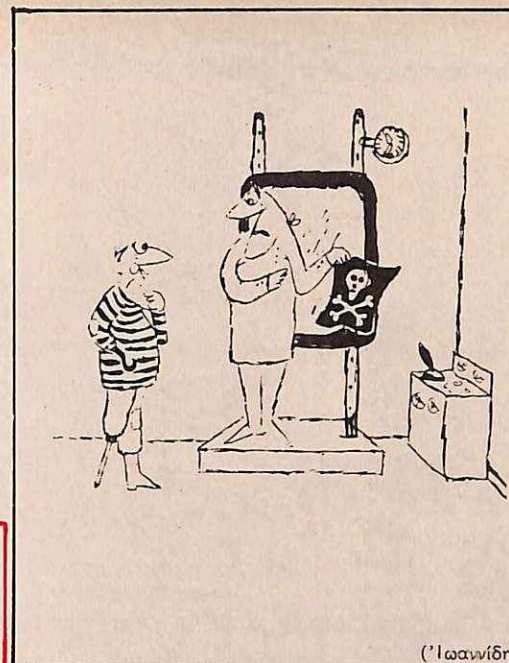
* Θυμηθεῖτε τὸν Φάρο!

Index

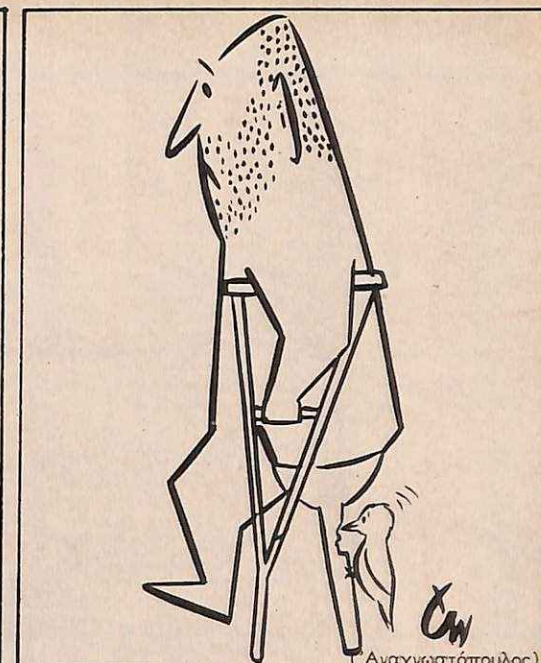
Χιτῆμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

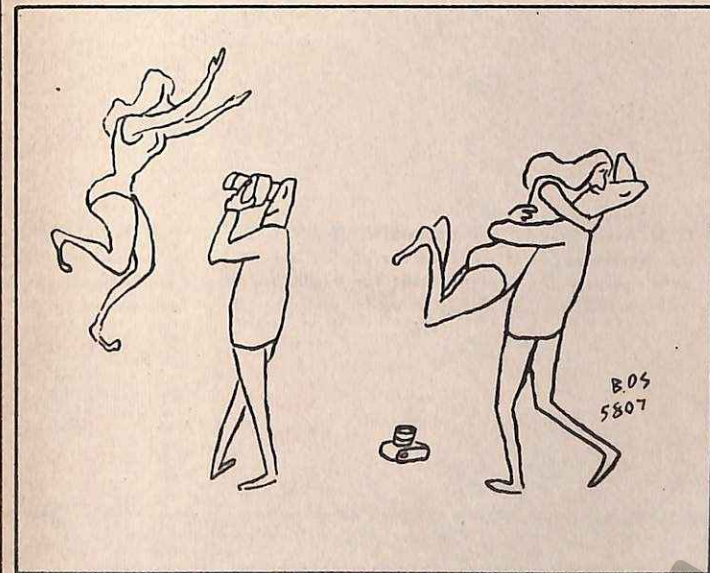
Ο ΒΟΣΚ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑ

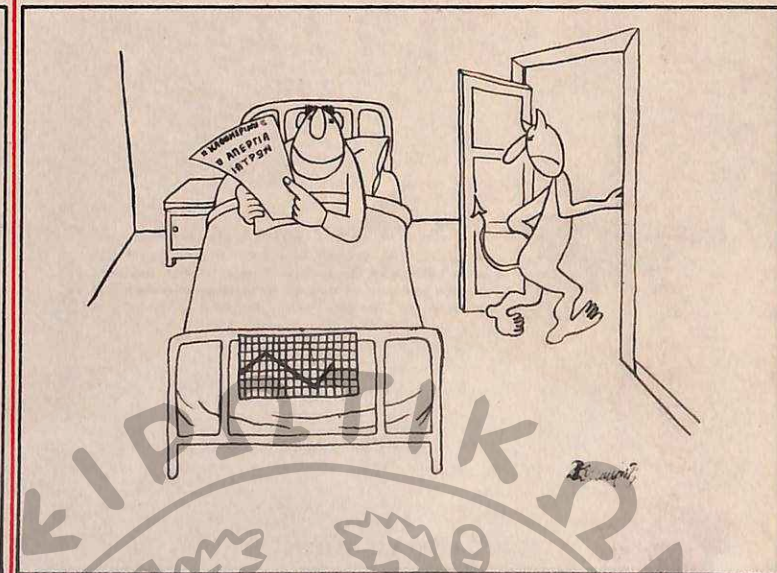
(Ἰωαννίδης)

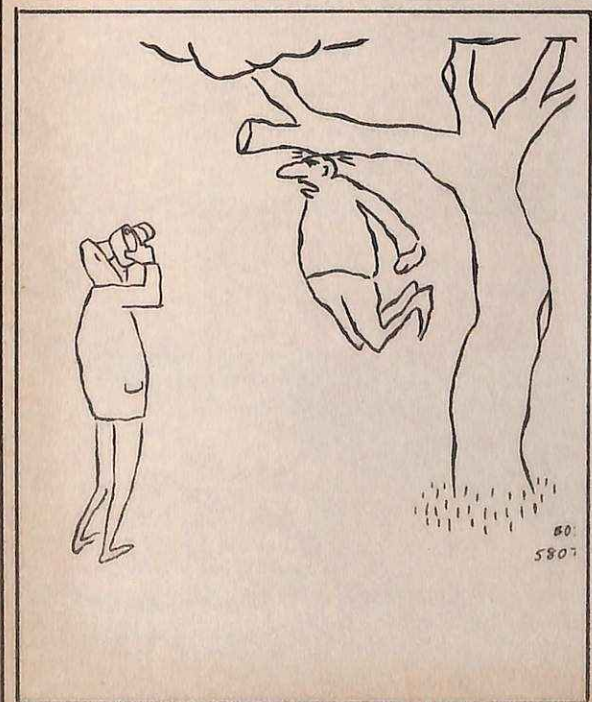
(Αναγνωστόπουλος)

BOSK
5807

BOSK

BOSK
5807

BOSK
5807-7

Περίπτερο

Εσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ"
ΓΗΠΕΔΑ TENNIS ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, δέρμανση, ιδιαίτερα όμορφα λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"